

31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Tekliflerinin Danışma Meclisince Kabul Olunan Metni ve Millî Güvenlik Konseyi İhtisas Komisyonu Raporu. (D. Meclisi : 2/71, 2/60,2/62; M. G. Konseyi : 2/127)

(D. Meclisi S. Sayısı : 390)

T. C.

Danışma Meclisi Başkanlığı

Kanunlar Müdürlüğü : 06-2829 (2/71) 2940

26 Mayıs 1983

Konu : Kanun Teklifi.

MİLLÎ GÜVENLİK KONSEYİ GENEL SEKRETERLİĞİNE

Danışma Meclisi Genel Kurulunun 25 Mayıs 1983 tarihli 107 nci Birleşiminde görüşülerek işaret oyu ile kabul edilen, 31.8.1956 Tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Turhan GÜVEN

Başkanvekili

Danışma Meclisi Başkanı V.

NOT : Bu Kanun Teklifi, Genel Kurulun 18, 25 Mayıs 1983 tarihli 104 ve 107 nci Birleşimlerinde görüşülmüştür.

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

6831 Sayılı Orman Kanunu Orman Kadastro Komisyonları ile ilgili 1744 sayılı kanunla değiştirilen 7-12 nci maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun Teklifini ilişik olarak sunuyoruz.

Gereğini arz ederiz.

5 Temmuz 1982

Muhsin Zekâi BAYER

Dr. Hayati GÜRTAN ve arkadaşları

Necmettin NARLIOĞLU

Selçuk KANTARCIOĞLU

Dr. Orhan BAYSAL

Yavuz ALTOP

Muzaffer SAĞIŞMAN

Dr. Mehmet AKDEMİR

Nazmi ÖNDER

Fuat AZGUR

Dr. Tandoğan TOKGÖZ

Erdoğan BAYIK

6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN 7-12 NCI MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE
İLİŞKİN KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

Türk Hukuk uygulamasında, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan «kamu malları» ile devlet arasındaki hukukî ilişki kamu mülkiyeti olarak kabul edilmektedir.

Yasalarımız, bir kamu malı olan devlet ormanlarının korunabilmesi, işletilebilmesi ve devamı için ormanlar üzerindeki hukukî düzeni de kamu mülkiyeti biçiminde düzenlemiştir.

Kamu hizmetlerinin ifasına ve kamunun yararlanmasına tahsis edilmiş olan kamu mallarının ve özellikle Devlet ormanlarının tayin ve tespiti gerekmektedir. Aksi takdirde alanı belirlenmemiş bir Devlet ormanının korunması, devamlılığının sağlanması ve bu ormanda ormancılık hizmetlerinin yürütülmesi mümkün değildir.

1869 yılında yürürlüğe giren «Orman Nizamnamesi» ormanları alan itibariyle koruyabilmenin, öncelikle orman tahdidinin yapılmasına bağlı olduğu gerçeğini bundan 113 yıl önce görmüş ve 52 nci maddesine bu hususta bir yönetmelik çıkartılması hükmünü getirmiştir. Ne yazık ki bu yönetmelik çıkarılmamış sonraki senelerde bu yolda yapılan çalışmalarda uygulama görmemiştir.

1937 yılında yürürlüğe giren 3116 Sayılı Orman Kanunu, orman tahdidi ile ilgili hükümler getirmiş ve orman tahdidi çalışmalarına başlanmıştır. Orman tahdidinin amacı ormanların korunması ve orman-halk ilişkilerinin düzenlenmesi için ormanların saha emniyetini ve devamlılığını sağlamak, ormancılık çalışmalarının verimli şekilde yapılabilmesini güvence altına almaktır.

Kapsamı ise, Devlet ormanları ile tüzel ve özel kişilere ait ormanların tahdidinin yapılması, bu ormanlar içinde veya bitişigindeki orman sayılmayan her çeşit taşınmaz malların bu ormanlarla olan müşterek sınırlarını tayin ve tespit etmektir.

8.2.1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 Sayılı Orman Kanununun hükümlerine ve getirdiği orman tanımına göre orman tahdit çalışmalarına başlanılmış, daha sonra 9.7.1945 tarih ve 4785, 24.3.1950 tarih ve 5653 ve 31.8.1956 tarih ve 6831 Sayılı Orman Kanun'undaki orman tanımlarına göre devam ettirilerek 1937-1972 yılları arasında 6,4 milyon hektar ormanın tahdidi yapılmıştır.

1972 yılına kadar ormanların tahdidi, orman tahdit komisyonlarınca yapılyordu. 1973 yılında orman tahdidinin geçmiş yıllardaki uygulamasında görülen noksanlıklar giderilmek istenilmiş, aynı zamanda orman tahdidine gereken süratin kazandırılması için, 766 sayılı Tapulama Kanununa göre yapılan tapulama çalışmaları paralelinde 1744 sayılı Kanunla 6831 Sayılı Orman Kanununda yapılan değişiklikle; orman tahdit komisyonlarının adı, orman kadaastro komisyonları olarak değiştirilmiş komisyonlar bünyesinde 3 adetden aşağı olmamak üzere orman kadaastro ekiplerinin teşkili ve bu ekiplerin ormanların tespit ve sınırlamasını yapmaları öngörülmüştür.

Daha önceleri 14 adet komisyonla çalışırken değişiklikten sonra komisyon adedi 30'a yükseltilmiş ve ekip adedide 100'ü bulmuştur. Buna rağmen 1973-1981 yılları arasında yapılan orman kadaastrosu 2,6 milyon hektardır.

Bu nedenle, gerek komisyonun kuruluşundan ve gerekse çalışma şekil ve esaslarından gelen ve uygulamaya yansıyan aksaklıkların giderilerek orman kadaastro komisyonlarına işlerlik kazandırarak orman kadaastrosunu hızlandırmak ve böylece istikrarlı bir ormancılık politikası ile ormanların saha emniyetini ve devamlılığını sağlamak, ormancılık çalışmalarının verimli şekilde yapılabilmesini güvence altına almak için orman kadaastro işlerini düzenleyen 6831 Sayılı Orman Kanununun 7-12 nci maddelerinde günün koşullarına uygun olarak değişiklik yapılması gerekli görülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

7 nci Maddedeki değişiklik gerekçesi :

Maddenin 1 inci fıkrasında, herhangi bir sebeple sınırlama dışı bırakılmış ormanlık alanların kadastro-
nun da kadastro komisyonları tarafından yapılacağına dar bir ek yapılmış ve böylece bir boşluk doldurul-
muş ve uygulamadaki tereddütler giderilmiştir.

Maddenin 2 nci fıkrasına göre orman kadastro komisyonları bir başkan ile altı üyeden oluşmaktadır. Ko-
misyonlar bu teşekkülü ve üye sayısı ile hizmeti ağırlaştırmakta, güçleştirmekte ve hizmet maliyetini ge-
reksiz yere yükseltmektedir. Esas üyelerden bazıları kadastro konusunda herhangi bir bilgi ve tecrübeye sa-
hip bulunmamakta, politik etkilere açık bulunmaktadır. Ayrıca komisyon bünyesinde bulunması zorunlu
görülen hukukçu üyelerin temin edilememesi komisyon çalışmalarını engellemekte hatta durdurmaktadır. Ara-
zi kadastro (tapulama) çalışmalarında da hukukçu üye bulunmamaktadır.

Esasen itirazlar yargı mercilerinde incelenerek karara bağlanmakta olduğundan orman kadastro komis-
yonu bünyesinde hukukçu üyeye ihtiyaç duyulmamaktadır. Bu nedenle kadastro komisyonları kuruluşunda
bulunan hukukçu üye ve İl Genel Meclis Üyesi ile mahallî Ziraat Odası Başkanı veya üyesi çıkarılmış ve
fıkra buna göre düzenlenmiştir.

Orman kadastrousunun en ağır ve en mühim işi, genç ve tecrübesiz elemanlardan oluşan ekiplere yük-
lenmiş bulunmakta; bu ise isabetli kararlar oranını düşürmekte ve netice sınırlamanın esas çözümü, bağlı
bulunduğu komisyonlara bırakmakta bu durum ise zaman, emek ve para israfına yol açmakta, sınırlama-
nın biran önce sonuçlanmasını engellemektedir. Bu nedenle ekipli çalışma sistemi kaldırılarak fıkra buna gö-
re düzenlenmiştir.

8 inci Maddedeki değişiklik gerekçesi :

1 inci fıkradaki «Orman Bakanlığı» tabiri «Tarım ve Orman Bakanlığı» olarak, 6 ncı fıkradaki «ekiplerin ta-
biri ekip kuruluşu kaldırılarak komisyon kuruluşu şekline dönüldüğünden «komisyonların» şeklinde değiştiri-
lmesi uygun görülmüştür.

9 uncu maddedeki değişiklik gerekçesi :

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırılarak bu hizmetin orman kadastro komisyonları tara-
fından yürütülmesi öngörüldüğünden maddenin 1 inci fıkrasındaki ekipler ve görevleri tabirleri kaldırılarak me-
tinden çıkarılmıştır.

Orman sınırlaması esnasında komisyonlarca arazide tesis edilen orman sınır noktaları vatandaşlar tara-
fından tahrip edilmekte ve yerleri değiştirilmekte böylece orman sınır noktalarının yaşatılması ve ileriki yıl-
larda orman sınır noktalarının aplikesi güçleşmektedir. Bu nedenle maddenin son fıkrasına sınır noktalarının
muhafazasına ilişkin yasaklayıcı yeni bir hüküm ilave edilmiştir.

10 uncu maddedeki değişiklik gerekçesi :

7 nci maddenin değişiklik gerekçesinde belirtilen nedenlerle, ekip sistemi kaldırıldığından 10 uncu maddenin
ek üç fıkrası birleştirilmiş dört, beş, altı ve yedinci fıkraları ise tamamen metinden çıkarılarak madde met-
nine yeni bir düzenleme getirilmesi zorunlu görülmüştür.

11 inci maddedeki değişiklik gerekçesi :

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırıldığından ekip tabiri madde metninden çıkarılmış ve
itirazların doğrudan mahkemelere yapılması dolayısıyla tebligatında mahkemece yapılması ve komisyon ça-
lışmalarının çeşitli yayın ve mutad vasıtalarla duyurulması nedeniyle de «maddedeki tebligat usulünde» de-
ğişiklik yapılarak 2 nci fıkra buna göre düzenlenmiştir.

Maddede itiraz davaları için açıklayıcı hususlar dar tutulduğundan uygulamada gerek vatandaş tarafın-
dan gerekse idare tarafından büyük zorluklarla karşılanmaktadır. Bu maddeyle ilgili en büyük sorun hu-
sumet sorunudur. Vatandaşlar tarafından açılan itiraz davalarında, özellikle Orman Bakanlığının kuruluşun-
dan sonra Orman Bakanlığı, 2384 Sayılı Kanunla Tarım Bakanlığı ile birleştirilerek Tarım ve Orman Ba-
kanlığı teşkil olunduğundan bu bakanlık hasım gösterilmektedir. Orman Bakanlığı 3204 sayılı Yasa ile kuru-
lan ve tüzelkişiliği olan Orman Genel Müdürlüğünden ayrı ve tüzelkişiliğe sahiptir. Devlet tüzelkişiliği
içinde olup yargı organlarında hazine tarafından temsil olunmaktadır. Orman Bakanlığı davalı gösterilmek

suretiyle açılan davalara Orman Genel Müdürlüğünce müdahale edilip husumet itirazında bulunulduğu halde mahallî mahkemeler ve Yargıtay bunu kabul etmemekte ve kesinleşen kararların infaz edilmeme durumu ortaya çıkmakta, vatandaş iki kamu kuruluşu arasında mekik dokumaktadır.

Diğer taraftan orman kadastro ormanların yasada belirtilen esaslar dairesinde bir yerin orman olup olmadığını tespit etmektedirler. Bu tespit orman sınırlarında gösterilen kişilere mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Orman sınırlarına bitişik yerlerin mülkiyeti orman yasası dışındaki diğer yasaların uygulanması sonucu veya bir anlaşmazlık sonucu mahkemelerce çözümlenmektedir.

Uygulamada, Orman Kadastro Ekiplerince yapılan sınırlama çalışmaları sırasında bilirkişilerce çok önceleri ölmüş kişilerin ve ilgisi bulunmayan kişilerin tutanağı yazdırıldığı, ilgili yazılsa bile sonradan eski tarihle aralarında basit bir devir senedi düzenledikleri, esasen çok büyük sahaları kapsayan orman sınırlama çalışmalarında bunların araştırma olanağı bulunmadığı görülmüştür. Diğer taraftan sınırda gösterilen kişilere bu gösterilme bir mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Durum bu iken orman idaresince süresi içinde açılan itiraz davalarında; şahsın ölmüş olması veya sınırdaki yerin gösterilen kişiden başka birisinin herhangi bir mülkiyet belgesine dayanmadan elinde bulunması halinde davalar red olunmakta, bu arada hak düşürücü bir yıllık sürede geçmiş olduğundan bir daha dava açılmamakta ve bir çok ormanlık sahalar dolaylı olarak özel mülkiyete konu sahalara dönüşmektedir. Bu husus Anayasanın Devlet ormanlarını mülkiyeti özel kişilere devrolunamaz, orman sınırları daraltılamaz ana hükmüne aykırı düşmektedir.

Bu nedenle dolaylı veya dolaysız orman varlığının kaybını önlemek için maddeye iki fıkra eklenmiştir. 12 inci maddenin değişikliği gerekçesi :

Bu Kanun teklifinde Orman Kadastro ekipleri kaldırılmış ve çalışmalar Komisyon bünyesine inhisar ettirilmiş olduğundan madde metninden «Kadastro ekipleri» tabiri çıkarılmıştır.

Ayrıca 1965 yılında yürürlüğe giren ve Orman tahdit Komisyonu elemanlarına tazminat ödenmesini hükme bağlayan 636 sayılı Kanunun geçerli bulunduğu süre içinde orman kadastro komisyonlarına yeterince eleman temini mümkün olmuş ve istenilen miktarda sınırlama çalışmaları yapılabilmektedir.

657 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesi ile 636 sayılı Kanun uygulaması son bulmuş ve Kadastro Komisyonlarına eleman temininde güçlük çekilmeye başlanmıştır. Bunu önlemek üzere büyük bir mahrumiyet ve fazla çalışma ve özel bilgi gerektiren Kadastro Komisyonlarına eleman teminini sağlamak üzere 1744 sayılı Kanuna bu konu ile ilgili 12 nci madde hükmü getirilmiş. Ancak bu madde 657 sayılı D. M. K.'nın muvacehesinde işletilememiş ve kadastro komisyonlarına yeterli nicelik ve nitelikte eleman temini mümkün olmamış ve Komisyon çalışmaları durma raddesine gelmiştir.

Üretimin başlangıcı olan Kırsal kesimde ve çok zor şartlar altında çalışan Komisyonlara eleman bularak, hükümetimizin titizlikle üzerinde durduğu üretimi artırma ilkesinin ormancılıkta tam olarak uygulanabilmesini sağlamak amacıyla orman kadastro hizmetlerinde çalışanlara diğer meslek gruplarında olduğu gibi bu maddede tazminat esası getirilmiştir.

DANIŞMA MECLİSİ ÜYELERİ MUHSİN ZEKÂİ BAYER, HAYATİ GÜRTAN ve 10
ARKADAŞININ TEKLİFİ

6831 Sayılı Orman Kanununun 7 - 12 nci Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet ormanları ile evvelce tahdit edilmiş olupta herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmi şahsiyete haiz amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti orman kadastro komisyonları tarafından yapılır.

Orman kadastro komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak orman kadastro işlerinde çalışmış ve bu bakanlıkta veya bağlı ilgili kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir orman yüksek mühendisinin başkanlığında; bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi muavini veya en az on yıl hizmet görmüş orman teknikeri üye, bir ziraat yüksek mühendisi veya on yıl hizmet görmüş Ziraat teknisyeni üye ile beldelerde belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar kurulunca aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon başkanının yokluğu halinde ormancı üye başkana vekâlet eder.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazideki çalışmaları sırasında, beldelerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanır. Bunların yerinde ve gününde hazır bulunmamaları halinde komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastro sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir.

MADDE 2. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman kadastrounun yapılacağı il ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile tayin olunur.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az bir ay önce radyo ve Resmî Gazetede, ilgili il varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutad vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

Orman kadastro; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman kadastrounun başlama tarihi, komisyon başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışılacak belde ve köylerde bunlara bitişik belde ve köylerde en az bir ay önce bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile duyurulur.

İlan kâğıdının asıldığı tutanakla tevsik edilir.

Bu ilanda; komisyonların hangi köy ve beldelerde çalışacakları ormanların içinde ve bitişiğindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastro yapılacak ormanların bitişiğinde ve içinde taşınmaz malları olanların orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

MADDE 3. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastro yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belli edilir, Hava fotoğraflarına işaretlenir veya ölçülür ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırdaki bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen; veya verilen belgelerin tarih ve numarası ve kısaca niteliklerini, ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

Tutanaklar her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır. Orman kadastro komisyon başkanı, üyeler ve bilirkişiler tarafından imza edilir.

Orman kadastro komisyonları çoğunluk ile çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğraflarının alımı Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır, veya yaptırılır.

Ölçme metodlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belli edilir.

Bu ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrip edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 4. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması belirtilen belde ve köye ait tutanak, ölçü karneleri, fotoğraf v.s. belgeler komisyonca bir kere daha incelenerek tamam olduğu anlaşılan tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin münasip yerlerinde usulüne uygun bir şekilde asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca tutanak örnekleri aynı gün ilgili orman işletme müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığına ait mahallî kuruluşlara bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi beldelerde belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar kurullarının tasdik edecekleri belgelerle tevsik olunur. Bu belgeler komisyon dosyasında saklanır.

Kadastrosu tamamlanan ormanlara ait haritalar, teknik esaslar dairesinde düzenlendikten sonra komisyon ormancı üyesi ve ziraatçi üyesi tarafından imzalanır. Bu haritalar komisyon başkanınca teknik yönden kontrol edilerek tasdik olunur.

MADDE 5. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman kadastrosu komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilan ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili adliye mahkemelerinde müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler.

İlan tutanaklarında bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkça belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır. Bu müddet içinde itiraz vuku bulmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğüne açılacak itiraz davalarında ise hasım tutanakta ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş olmaları veya ölmüş olmaları veyahut gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde, temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer için tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastrosu yapılıp kesinleşen devlete ait ormanlar tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın hazine adına tapuya teşkil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton, kazık ve diğer işaretler Orman Genel Müdürlüğüne korunur ve gereken sahalara dikenli tel içine alınır.

MADDE 6. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman kadastro komisyonunda bilfiil çalışan Başkan, ormancı ve ziraatçi üyelerle diğer teknik elemanlara verilecek aylık ve her türlü diğer ödemelerden başka, birinci derece son kademe memur aylığının brüt tutarının % 50'si (Yüzde elli) oranında ayrıca tazminat, Orman Genel Müdürlüğüne başkaca hiçbir işlem, emir ve yetkiye lüzum kalmaksızın ödenir.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğüne temin edilir.

Orman kadastro işlerinin uygulanmasına ilişkin iş ve işlemler Tarım ve Orman Bakanlığınca bu kanunun yayımından itibaren dört ay içinde hazırlanıp Bakanlar Kurulunca onaylanacak bir yönetmelikle belirtilir.

MADDE 7. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değişik muvakkat 1 inci maddesinin yürürlükten kaldırılması hakkındaki Kanun Teklifimiz ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımızla arz ederiz. 8.7.1982

Nurettin ÂYANOĞLU

Halil Erdoğan GÜREL

Mehmet AKDEMİR

Cevdet KARSLI

Yılmaz ÖZMAN

Mahmut Nedim BİLGİÇ

Mehmet AYDAR

Kâzım ÖZTÜRK

Mehmet PAMAK

M. Talât SARAÇOĞLU

6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN 1744 SAYILI KANUNLA DEĞİŞİK MUVAKKAT 1 İNCİ MADDESİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASI HAKKINDAKİ KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

6831 sayılı Orman Kanununun muvakkat 1 inci maddesi «ormanların kadastrounun ikmal ve kesinleşmesine kadar bu Kanunun birinci madde tatbikatından çıkacak ihtilaflarda Orman Bakanlığının gerekçeli mütalaa alınır.

Ancak mahkeme bu mütalaa ile bağlı değildir» hükmünü ihtiva etmektedir.

Bu madde metnine göre orman tahdidi (Kadastro su) yapılmamış yerlerde, ormanla ilgili anlaşmazlıklarda bir yerin orman olup olmadığı hususunun saptanması mahkemelere aittir. Ancak mahkemeler bu hususu saptarken Orman Bakanlığından gerekçeli mütalaa almak zorunluluğunda olmakla beraber bu mütalaa ile bağlı kılınmamışlardır.

6831 sayılı Orman Kanununa 1973 yılında 1744 sayılı Kanunla yapılan bir değişiklik sonucu getirilen bu husus 1973 yılından bu yana getiriliş gayesine uygun, uygulamaya bir pratiklik ve zaman yönünden bir kazanç getirememiştir.

Şöyleki değişiklikten önce Orman Kanununun 1 inci maddesi tatbikatından çıkacak anlaşmazlıklarda, bir yerin orman sayılıp sayılmayacağı Ziraat Vekâletince (Orman Bakanlığınca) belirtilirdi. Bu belirtme mahkemeleri bağlıyor ve mahkemeler bu belirtmeye göre karar veriyorlardı. Ancak bu belirtmeye karşı Danıştaya başvurmak mümkündü. Ağır eleştirilere hedef olan bu uygulama, davada taraf olan Orman Teşkilatınca yapılan belirtmenin tarafsızlık ilkesini zedelediğini, belirtmenin uzun yıllar yapılamaması nedeniyle davaların uzadığı devlet ve vatandaş ilişkilerini devlet aleyhine çoğaltıldığı gerekçesiyle 1973 yılında kaldırılarak yerine daha pratik olduğu tahmin edilen ve bugün yürürlükte olan muvakkat madde 1'deki hüküm getirilmiştir.

Ancak görülen odur ki 1973'den bu yana geçen dokuz yıl içinde bu hükümle getirilen hususta uygulamaya kolaylık getirememiş ve devletin emek, para ve zaman kaybına neden olduğu gibi yine davaların uzamasına neden olmuştur.

Mahkemelerce Tarım ve Orman Bakanlığından istenilen gerekçeli mütalaa adedinin yıllık ortalaması 40 - 50 bin civarındadır. Orman Bakanlığına gelen müzekkereler Orman Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığına intikal ettirilmekte, bu dairece de davanın görüldüğü yerin bağlı olduğu Orman Bölge Başmüdürlüğüne gerekli inceleme yapılması için talimat verilmektedir.

Orman bölge başmüdürlüklerinde kurulmuş bulunan 3 kişiden oluşan inceleme kurulları, Orman Bölge Başmüdürlüğünün hudutları içinde bulunan mahkemelerden gelen bu müzekkereleri yerinde incelemek üzere araziye gitmektedirler.

Bu işler için bazen yüzlerce kilometre katetmek zorunda kalmaktadırlar. Bazan da inceleme kurulları teşekkül ettirilemediği için işler askıda kalmaktadır.

Merkeze gönderilen raporlarda noksanlık görüldüğü takdirde, tekrar inceleme kurullarına belgeler noksanlığın tamamlanması için iade edilmektedir.

Mahkemeleri bağlamayan bu gerekçeli mütalaalar gördükleri işlem nedeni ile asgarî bir yıldan önce mahkemelere gönderilememekte bazan bu süre üç yılı bulmaktadır. Mahkemeler uzayıp giden davalar nedeni ile cevap vermeyen yetkililer hakkında kanunî takibata da hi geçmektedirler.

Devlet bu gerekçeli mütalaa için gereksiz emek, zaman ve büyük para kaybına uğramaktadır. Ayrıca çeşitli baskılar nedeniyle ormanların kaybı söz konusu olabilmektedir.

Esasen mahkemelerin bugünkü ormanı saptama yöntemi Yargıtay kararları ile tam manası ile ve sorunu tarafsız şekilde çözüm bulacak durumda rayına oturmuştur.

Tarım ve Orman Bakanlığının mütalaası ne olursa olsun bugünkü uygulamada hâkim bizzat dava konusu yere gitmek ve orman yüksek mühendisi uzman ormancı bilirkişiye dava konusu yeri incelettirmek zordur.

Bu açıklanan duruma göre bugünkü uygulamada pratik bir değeri kalmamış bulunan, davaları uzatan ve Devleti gereksiz yere emek, para ve zaman kaybına sokan gerekçeli mütalaa ile ilgili 6831 sayılı Orman Kanununun muvakkat 1 inci maddesinin kaldırılması, mahkemelerin daha süratli karar verebilmelerini sağlayacak, devlet ve vatandaş anlaşmazlıklarının uzayıp gitmesini önleyecektir.

MUVAKKAT 1 İNCİ MADDENİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMA GEREKÇESİ

Genel gerekçede belirtilen hususlara, madde gerekçesinde de aynen iştirak edilmesi uygun görülmektedir.

DANIŞMA MECLİSİ ÜYESİ NURETTİN Â YANOĞLU VE 9 ARKADAŞININ TEKLİFİ

6831 Sayılı Orman Kanununun 1744 Sayılı Kanunla Değişik Muvakkat 1 inci Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değişik muvakkat 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DANIŞMA MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

«6831 Sayılı Orman Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesi ve bazı maddelerinin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin kanun» teklifimiz ile gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını arz ederiz.

<i>Recep MERİÇ</i>	<i>Mümin KAVALLALI</i>	<i>Muhsin Zekâi BAYER</i>
<i>Abbas GÖKÇE</i>	<i>Osman YAVUZ</i>	<i>Erdoğan BAYIK</i>
<i>Nurettin AYANOĞLU</i>	<i>Adli ONMUŞ</i>	<i>İbrahim GÖKTEPE</i>
<i>M. Ali Öztürk TEKELİ</i>	<i>Ertuğrul Zekâi ÖKTE</i>	<i>Nihat KUBILAY</i>
<i>Turgut ORAL</i>	<i>Nazmi ÖNDER</i>	<i>Fehmi KUZUOĞLU</i>
<i>Lütfullah TOSYALI</i>	<i>Lâmi SÜNGÜ</i>	<i>İbrahim ŞENOC AK</i>
<i>İsmail ŞENGÜN</i>	<i>Necmettin NARLIOĞLU</i>	<i>Doğan GÜRBÜZ</i>
<i>Feridun GÜRAY</i>	<i>Hilmi SABUNCU</i>	<i>İhsan GÖKSEL</i>
<i>Halil AKAYDIN</i>	<i>Mahmut Nedim BİLGİÇ</i>	<i>Dr. Mehmet AKDEMİR</i>
<i>Enis MURATOĞLU</i>	<i>Halil Erdoğan GÜREL</i>	<i>Fikri DEVRİMSEL</i>
<i>Şener AKYOL</i>	<i>Nuri ÖZGÖKER</i>	<i>Ali DİKMEN</i>

31.8.1956 TARİHLİ VE 6831 SAYILI ORMAN KANUNUNUN BAZI MADDELERİNİN DEĞİŞTİRİLMESİNE VE BAZI MADDELERİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA İLİŞKİN KANUN TEKLİFİNİN GEREKÇESİ

GENEL GEREKÇE

Devlet ve Halk ilişkilerini düzenleyen kanunlar zaman içinde etkinliklerini kaybetmekte, bilhassa hızlı gelişen toplumlarda kanunların süratle değiştirilememesi nedeniyle kanunu uygulayanlarla kişiler arasında sorun gelmeyen çekişmeler başlamakta ve devam etmektedir.

Zaman içinde etkinliğini kaybeden kanunlardan bir tanesi de 6831 sayılı Orman Kanunudur.

Bilindiği üzere, 1937 yılında yayımlandığı sıralarda modern bir kanun kabul edilen 3116 sayılı Orman Kanunu, uzun zaman bu vasfını sürdürmüş ise de bu yasa ile orman köylülerine verilen hakları kapsayan maddeler 3444 ve 5653 sayılı kanunlarla değiştirilmiş, bu kanunların yerine ikame edilen 6831 sayılı Orman Kanununun da 7395, 1444, 1744 ve 1906 sayılı kanunlarla bazı maddeleri değiştirilmiştir.

Orman işletmeciliği şartlarının tahakkuku için köylü haklarının kaldırılması lazım gelirken 3116 sayılı Kanunun neşrinden sonra yürürlüğe konan bütün kanunlar bilakis köylü haklarını artırmış, artan haklar suiistimal ve zorlamaları da beraber getirmiştir.

7 Kasım 1982 tarihinde halkoyu ile kabul edilerek yürürlüğe giren T. C. Anayasasının gerek 10 uncu maddesindeki kanun önünde eşitlik anakuralına aykırı olan bu durumun düzeltilmesi, gerekse 169 ve 170 inci maddelerdeki ormanlarla ilgili anakurallara uygunluk ve işlerlik sağlanması bir zaruret olarak ortaya çıkmıştır.

Yürürlükteki kanun hükümleri ile kadaströ işlerinin yürütülmesi, cezaların yetersizliğinden her sene artan açma, kesme, otlatma gibi suçlar sebebiyle ormanların korunması, kaynak yetersizliğinden ormanların istenilen şekilde yenilenmesi ve ıslahı (Ağaçlama-imar-bakım) mümkün olamamaktadır.

Orman Kadaströ Komisyonlarına işlerlik kazandırarak sınırlama işlerini süratlendirmek, ormanlarını koruyan köylülere haklarını makul fiyatlarla ve şartlı olarak vermek, cezaları 2248 sayılı Kanunla belirtilen seviyede artırarak orman suçlarını önlemek, kanunun yüklediği görevleri tam olarak yerine getirmek için Genel bütçeden yardım görmeyen Orman Genel Müdürlüğüne kaynak yaratmak, orman sayılmayan yerlerden yapılacak kesimleri disipline etmek, elde edilecek kaynakla ağaçlandırma programlarını gerçekleştirmek, Orköy çalışmalarını başarılı hale getirmek gayesiyle 6831 sayılı Orman Kanununun işlemeyen, ihtilat ve ihtilaflar yaratan doğrudan doğruya veya dolaylı olarak ormanların tahribine sebep teşkil eden maddelerinin değiştirilmesi gerekli görülmüştür.

MADDE GEREKÇELERİ

1 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci fıkrasında orman tarif edilmekte, ikinci fıkrasında ise bentler halinde Orman sayılmayan yerler sıralanmaktadır. Bu bentlerden;

(D) bendi: Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklarda ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerlerin orman sayılmayacağını belirtmektedir.

Ancak kanunun yürürlüğe girdiğinden bu yana yapılan uygulamalar göstermiştir ki, çeşitli nedenlerle gittikçe tahribolan ormanlık sahalarda ileriye dönük arazi kazanma düşüncesiyle mevcut mezarlıkların yanı sıra yeni mezarlıklar ihdas edilmeye çalışılmaktadır. Ayrıca sağlık açısı yönünden büyük önem arz eden mezarlıkların da ilgili mevzuat gereğince tescilli olmaları gerekmektedir. Bu nedenle D bendi metnine «Devlet Ormanlarına bitişik olmayan tescilli» ibaresi dahil edilmiştir.

(F) bendi: Sahipli ziraat arazisi olarak kullanılan ve dağınık, yer yer küme ve sıra halinde bulunan her nevi ağaç ve ağaçcık nevelerinin bulunduğu yerlerin orman sayılmayacağını belirtmektedir. Bentte geçen sahiplilik hususunda, ne anlaşılacağına açıkça belirtilmesi uygulamada meydana gelen bir çok anlaşmazlıkları oradan kaldıracığından, bent metnine bu hususu açıklayıcı düzenleme getirilmiştir.

(G) bendi: Bu bentte de yer alan «Sahipli arazi»ibaresinden neyin kastedildiğinin açıklığa kavuşması için bent metnine «Tapu ile» ibaresi ilave edilmiştir.

(İ) bendi: Hususi kanunu gereğince devlet ormanlarından tefrik edilecek olan, imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar, orman sayılmamaktadır.

Bu bentteki; «...ve edilecek olan...» ibaresi yanlış yorum ve uygulamalara, bazı karışıklıklara, kadaströ yapılmış ve kesinleşmiş ormanlarda bu tür yerlerin yeniden tespit ve tefriğine yol açabileceği düşüncesiyle metinden çıkarılmıştır.

Esasen bu gibi sahalarda, 334 sayılı Anayasanın yürürlüğe girdiği 15.10.1961 tarihine kadar Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş, isteklilerine tevzi olunmuş imar edenlere temlik edilmiştir.

Anayasanın yürürlük tarihinden sonra (İ) bendi ve bu bendin matufu 1528, 3573 ve 6777 sayılı kanunlar, Anayasanın, «Orman sınırlarında hiçbir daratılma yapılamaz» hükmüne aykırı görülerek uygulanmamış, bu alandaki çalışmalar sadece, daha önce tespiti yapılmış olan delicelik, sakızlık ve harnupluk sahaların müteakip işlemlerinin tamamlanmasına inhisar ettirilmiştir.

Birinci maddenin (İ) bendinden ayrı ve farklı olarak, 2 nci maddeye göre, 15.10.1961 tarihinden önce zeytinlik ve fıstıklık haline gelmiş yerler, gerek sınırlaması yapılmış ve kesinleşmiş ve gerekse sınırlanması yeni yapılan ormanlardan sınır dışına çıkarılmaktadır.

2 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddenin 2 nci fıkrasında «Evvelce sınırlaması yapılmış ve fakat yukarıdaki fıkra hükümlerine uymadığı Orman Bakanlığınca veya vaki müracaatlar üzerine anlaşılan sınırlamaların düzeltilmesi, bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç on yıl içinde orman kadastro komisyonlarınca yapılır. Bu düzeltme sonunda orman sınırları dışına çıkarılacak yer, sınırlaması itirazsız kesinleşmiş tapulu arazi, ise mülkiyet tekrar tapu sahiplerine intikal eder» hükmü yer almaktadır.

7 Kasım 1982 tarihinde halkoyu ile kabul edilerek yürürlüğe giren T. C. Anayasanın 169 ve 170 inci maddelerinde yer alan ormanlarla ilgili anakurallara uygunluk ve işlerlik sağlamak üzere değişiklik yapılması gerekmiştir.

Evvelce yapılmış sınırlamalar bir program dahilinde gözden geçirilmekte, maddenin 1 inci fıkrasında belirtilen niteliklere sahip tarım alanlarını (tarla, bağ, meyvalık, zeytinlik gibi), otlak, kışlak ve yaylakları, toplu yerleşim sahalarını müracaat olsun veya olmasın, konu Bakanlığa intikal etsin veya etmesin sınır dışına çıkarmakta ve sınır düzeltmelerini yapmaktadır. Bu bakımdan maddenin 2 nci fıkrasında yer alan «...Orman Bakanlığınca veya vaki müracaatlar üzerine...» ibaresi gereksiz ve faydasız bir fazlalık teşkil etmekte, metinden çıkarılması gerekmektedir.

Aynı fıkranın sonundaki ibare; «Sınır dışına çıkarılan yer, sınırlaması itirazsız kesinleşmiş tapulu arazi ise, mülkiyetinin eski tapu sahiplerine intikalini» öngörmekte, böylece ölmüş, kaybolmuş bir hakkı yıllar sonra diriltmekte, hak düşürücü süre müessesesini zedelemekte, haksız veya yanlış talepleri teşvik etmekte, orman kadastrasını ihtilafları kesinkes ortadan kaldırmayan, işlemez bir kamu hizmeti haline getirmektedir.

Değişken sınırlı, her yere uyarlı, hukuken geçersiz tapuların, kötü niyetli kimselerin elinde, orman kadastrasını yozlaştırmasına etkisiz ve verimsiz hale getirmesine imkân vermemek, günlük politikanın bu hükmü ile idarenin içine sokulmasını önlemek, esasen mevcut olmayan bir hakka vücut verecek suistimalleri önlemek için bu ibarenin bütünü ile metinden çıkarılması uygun görülmüştür.

Kadaastro Komisyonlarınca ikinci maddeye göre yapılacak sınır dışına çıkarma ve sınır düzeltme işlemlerinin hukukî mahiyetini, bu işlemlere kimler tarafından hangi sürelerde ve hangi mercilerde itiraz edilebileceğini belirtmek ve uygulamadaki tereddütleri gidermek amacı ile ikinci fıkraya bir ilâve yapılmasında yarar görülmüştür.

7-12 maddelere göre yapılacak orman kadastrası ile, ikinci madde uygulamasının birlikte yapılacağı belirtilmek suretiyle 3 üncü fıkraya açıklık getirilmiştir.

Maddenin 5 inci fıkrasında; «Yanan orman sahalarında bu madde hükümlerinin kesinlikle uygulanmayacağı» belirtilmektedir.

Maddeye ayrıca, yanan orman sahalarında, Muhafaza ormanı, Millî Park olarak ayrılan, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde bu madde hükümlerinin uygulanamayacağı esası getirilmiştir.

7 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin 1 inci fıkrasında, herhangi bir sebeple sınırlama dışı bırakılmış ormanlık alanların kadastrasında kadastro komisyonları tarafından yapılacağına dair bir ek yapılmış ve böylece bir boşluk doldurulmuş ve uygulamadaki tereddütler giderilmiştir.

Maddenin 2 nci fıkrasına göre orman kadastro komisyonları bir başkan ile altı üyeden oluşmaktadır. Komisyonlar bu teşekkülü ve üye sayısı ile hizmeti ağırlaştırmakta, güçleştirmekte ve hizmet maliyetini gereksiz yere yükseltmektedir. Esas üyelerden bazıları kadastro konusunda herhangi bir ve tecrübeye sahip bulunmamakta, politik etkilere açık bulunmaktadır. Ayrıca komisyon bünyesinde bulunması ozrunlu görülen hukukçu üyelerin temin edilememesi komisyon çalışmalarını engellemekte hatta durdurmaktadır. Bu nedenle kadastro komisyonları kuruluşunda bulunan Hukukçu Üye ve İl Genel Meclisi Üyesi ile mahallî Ziraat Odası Başkanı veya Üyesi çıkarılmış ve fıkra buna göre düzenlenmiştir. Okulları 30 yıl önce kapatılan ve halen başka görevlerde çalışıp bu göreve atanabilecek çok az sayıda Mühendis Muavini kaldığından, madde metninden «Mühendis Muavini» deyimide çıkarılmıştır.

Orman kadastrounun en ağır ve en mühim işi, genç ve tecrübesiz elemanlardan oluşan ekiplere yüklenmiş bulunmakta; bu ise isabetli kararlar oranını düşürmekte ve netice sınırlamanın esas çözümünü, bağlı bulunduğu komisyonlara bırakmakta bu durum ise zaman, emek ve para israfına yol açmakta, sınırlamanın biran önce sonuçlanmasını engellemektedir. Bu nedenle ekipli çalışma sistemi kaldırılarak fıkra buna göre düzenlenmiştir.

8 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Birinci fıkradaki «Orman Bakanlığı» tabiri «Tarım ve Orman Bakanlığı» olarak, altıncı fıkradaki «Ekiplerin» tabiri ekip kuruluşu kaldırılarak komisyon kuruluşu şekline dönüldüğünden «Komisyonların» şeklinde değiştirilmesi uygun görülmüştür.

9 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırılarak bu hizmetin orman kadastro komisyonları tarafından yürütülmesi öngörüldüğünden maddenin birinci fıkrasındaki ekipler ve görevleri tabirleri kaldırılarak metinden çıkarılmıştır.

Orman sınırlaması esasında komisyonlarca arazide tesis edilen orman sınır noktaları vatandaşlar tarafından tahrip edilmekte ve yerleri değiştirilmekte böylece orman sınır noktalarının yaşatılması ve ileriki yıllarda orman sınır noktalarının uygulaması güçleşmektedir. Bu nedenle maddenin son fıkrasına sınır noktalarının muhafazasına ilişkin yasaklayıcı yeni bir hüküm ilâve edilmiştir.

10 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

7 nci maddenin değişiklik gerekçesinde belirtilen nedenlerle, ekip sistemi kaldırıldığından 10 uncu maddenin ek üç fıkrası birleştirilmiş dört, beş, altı ve yedinci fıkralar ise tamamen metinden çıkarılarak madde metnine yeni bir düzenleme getirilmesi zorunlu görülmüştür.

11 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman sınırlamasında iki kademeli çalışma kaldırıldığından ekip tabiri madde metninden çıkarılmıştır.

Uygulamada eski maddenin tebligat ile ilgili hükmü, orman kadastro hizmetini uzatıcı ve aksatıcı mahiyette görüldüğünden çoğu defa ilgililere şahsen tebliğ yapma olanağının da bulunmayışı esasen bu çalışmaların çeşitli yayın ve mutad vasıtalarla duyurulması nedeniyle «maddedeki tebligat usulünde» değişiklik yapılmıştır.

Maddenin 2 nci fıkrası kademeli tahdide göre tedvin edildiğinden kaldırılarak yeni bir düzenleme getirildiğinden itirazların doğrudan ilgili mahkemelere yapılması esası öngörülmüş ve 2 nci fıkra buna göre tedvin edilmiştir.

Maddede itiraz davaları için açıklayıcı hususlar dar tutulduğundan uygulamada gerek vatandaş tarafından gerekse idare tarafından büyük zorluklarla karşılaşmaktadır. Bu maddeyle ilgili en büyük sorun husumet sorunudur. Vatandaşlar tarafından açılan itiraz davalarında, özellikle Orman Bakanlığının kuruluşundan sonra Orman Bakanlığı, 2384 sayılı Kanunla Tarım Bakanlığı ile birleştirilerek Tarım ve Orman Bakanlığı teşkil olduğundan bu Bakanlık hasım gösterilmektedir. Tarım ve Orman Bakanlığı 3204 sayılı Yasa ile kurulan ve tüzelkişiliği olan Orman Genel Müdürlüğünden ayrı tüzelkişiliğe sahiptir. Devlet tüzelkişiliği içinde olup Yargı Organlarında Hazine tarafından temsil olunmaktadır. Tarım ve Orman Bakanlığı davalı gösterilmek suretiyle açılan davalara Orman Genel Müdürlüğünce müdahale edilip husumet itirazında bulunulduğu halde mahallî mahkemeler ve Yargıtay bunu kabul etmemekte ve kesinleşen kararların infaz edilememesi durumu ortaya çıkmakta, vatandaş iki kamu kuruluşu arasında sonuç alamama nedeniyle mutazarrır olmaktadır.

Diğer taraftan Orman Kadastro ormanların yasada belirtilen esaslar dairesinde bir yerin orman olup olmadığını tespit etmektedirler. Bu tespit orman sınırlarında gösterilen kişilere mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Orman sınırlarına bitişik yerlerin mülkiyet orman Yasası dışındaki diğer yasaların uygulanması sonucu veya bir anlaşmazlık sonucu mahkemelerce çözümlenmektedir.

Uygulamada, Orman Kadastro Komisyonlarınca yapılan sınırlama çalışmaları sırasında bilirkişilerce daha önce ölmüş kişilerin ve ilgisi bulunmayan kişilerin tutanağa yazdırıldığı, ilgilisi yazılsa bile sonradan eski tarihle aralarında basit bir devir senedi düzenledikleri, esasen çok büyük sahaları kapsayan orman sınırlama çalışmalarında bunların araştırma olanağı bulunmadığı görülmüştür. Diğer taraftan sınırda gösterilen kişilere bu gösterilme bir mülkiyet hakkı bahsetmemektedir. Durum bu iken orman idaresince süresi içinde açılan itiraz davalarında; şahsın ölmüş olması veya sınırdaki yerin gösterilen kişiden başka birisinin herhangi bir

mülkiyet belgesine dayanmadan elinde bulunması halinde davalar red olunmakta, bu arada hak düşürücü bir yıllık sürede geçmiş olduğundan bir daha dava açılmamakta ve bir çok ormanlık sahalara dolaylı olarak özel mülkiyete konu sahalara dönüşmektedir. Bu husus Anayasanın Devlet Ormanlarının mülkiyeti özel kişilere devrolunamaz, orman sınırları daraltılamaz ana hükmüne aykırı düşmektedir.

Bu nedenle dolaylı veya dolaysız orman varlığının kaybını önlemek için maddeye iki fıkra eklenmiştir.

12 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddedeki mevcut azamî yan ödemelerin bugüne kadar verilmesi nedeniyle eleman temin edilememiş ve hizmet yürütülememiştir. Bu nedenle hizmetin yürütülebilmesi için diğer meslek gruplarında olduğu gibi tazminat esası getirilmiştir.

13 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci fıkrasının (A) bendi, bulundukları yerlerde kalkındırılmaları mümkün görülenlere kredi verilmesini, kredi verilmesinin, kredi şartlarının kim tarafından nasıl düzenleneceğini, (B) bendi, bulundukları yerlerde kalkındırılmaları imkân olmayacağı anlaşılanların kendi istek ve muvafakatları ile başka yere kaldırılmalarını düzenlemektedir.

6831 sayılı Orman Kanununa, 1744 sayılı Kanunla eklenen ek 3 üncü madde ile (Orman köylerinin kalkındırılmasına katkıda bulunmak amacı ile) bir fon kurulduğundan (A) bendi işlerliğini kaybetmiş, bu nedenle de metinden çıkarılması uygun bulunmuştur.

Aynı maddenin (B) bendi, istek ve muvafakat şartına bağlı olduğundan bu güne kadar tatbik edilememiştir. Hükme işlerlik kazandırmak için bu şart kaldırılmış ve madde yeniden tedvin edilmiştir.

Yeni madde ile, ormancılık tekniği zorunlu kıldığı takdirde orman köylerinin başka yere nakli imkânı getirilmiştir.

Madde metninde yapılan bu değişikliklere paralel olarak bölüm başlığı da değiştirilmiştir.

18 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesine göre verilecek izinlerin, işlemlerin ve mevzuatın genişliği nedeniyle bir yönetmelik ile düzenlenmesi gerekli görülmüştür.

19 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Ormanlara hayvan sokulmasını yasaklayan ve istisnaî olarak ormanlarda otlatmaya izin verilmesini düzenleyen bu madde ile 21 inci maddenin fevkalade hallerde Devlet ormanlarında hayvanların otlatılmasını düzenleyen 3, 4, ve 5 inci fıkralarının birlikte ele alınarak bir madde halinde düzenlenmesi uygun bulunmuştur.

21 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin 3 ve 5 inci fıkraları 19 uncu maddeye aktarıldığı ve 4 üncü fıkrası metinden çıkarıldığı için madde, otlaklara hayvan sokulup otlatılmasını düzenleyen 1 ve 2 nci fıkra olarak kalmıştır.

22 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metnine «Kışlak» sözcüğü eklenmiştir.

25 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metnine orman-insan ilişkilerini geliştirecek ve sevdirecek unsurlardan olan Tabiat Parkları dahil edilmiş ayrıca Tabiat Anıtları ve Tabiatı Koruma sahaları için ayırma esası getirilmiştir.

26 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yine Orman-İnsan ilişkilerini göz önünde tutmak ve amenejman planlarından çok taraflı yararlanmak üzere madde yeniden tedvin edilmiştir.

27 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman Ürünleri üretiminde hangi ağaçların diplerinin ve hangi ürün çeşitlerinin numaralanıp damgalanacağı, hususlarında Orman Genel Müdürlüğüne yetki verilmesi amaçlanmıştır. Bu yetki ile baltalık ormanlarda traşlama sahalalarında ve ince direklik çağına kadar olan bakım sahalarındaki ağaçların çok ince olması nedeniyle damga ve numara tatbikinin zorluğu yanında onbinlerce ince ağacın elden geçirilmesi işgücü ve zaman kaybına neden olacağından ve ayrıca kontrol bakımından da hiç bir yarar sağlamayacağından yürürlükteki maddenin birinci fıkrasında bu mahzurun ortadan kaldırılması için değişiklik yapılması öngörülmüştür.

30 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Kalkınmanın ana hedeflerini belirleyen Millî Planlara paralel olarak düzenlenmesi gereken talı planlardan bir tanesi'de «Orman Ürünleri Sanayi Planlaması» olup bu planda amaç, sanayi kuruluşlarını ormanlık mınıklara ve yurt sathına yaymaktır. Senelerden beri hazırlanamayan ancak güncelliğini kaybetmeyen bu plan hazırlandığında, plan ilkelerine uygun kuruluşlara veya kurulacak sanayie de hammaddenin pazarlıkla ve tahsisen verilmesi bu sanayiın ekonomik çalışması için zaruri görölmektedir.

Yürürlükteki madde ana hatlarıyla «Orman mahsullerinin piyasa satışlarında açık artırmayı» esas kabul etmiş, resmî daire ve müessese ve İktisadî Devlet Teşekküllerine pazarlıkla da satış yapılabileceğini kabul etmiştir.

Birinci fıkradaki görüşe paralel olarak, maddenin 2 nci fıkrasına göre pazarlıkla satış yapılabilecek kuruluşlar arasında Tarım ve Orman Bakanlığınca orman ürünleri sanayi planlamasına uygunluğu tasdik edilmiş kuruluşlar da dahil edilmiştir.

Yanlış anlamaları önlemek için madde açılarak beş fıkra haline getirilmiş, pazarlıkla yapılacak orman emvali satışlarına ait bedellerin piyasa satış fiyatı üzerinden tahsil edileceği bir fıkra halinde metne ilave edilmiştir. Yürürlükteki 1 ve 3 üncü fıkrada değişiklik yapılmamış aynen bırakılmıştır.

31 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yürürlükteki madde ormanın verimini kaale almadan Devlet Ormanları içinde veya Orman hudutlarına köy ortasından ufki hattı müstakim ile 10 km. mesafede bulunan köylülere ev, ahır, samanlık yayla kulübe-leri ile ev ve ziraat aletleri yapımı için 1/10 tarife ve varsa kesme taşıma masrafları alınarak, bu yerlerdeki cami, köy yolu köprüsü gibi müşterek ihtiyaçlar için de tarife bedeli alınmaksızın tomruk ve kerestelik ağaç, verilmesini amirdir.

1 Haziran 1937 tarihinde yürürlüğe giren 3116 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi «Ormanların içinde veya orman sınırlarına beş kilometre uzaklıktaki köylülere zati ihtiyaçları için dikili ağaç tarife bedelinin dörtte biri karşılığında tomruk ve mahrukat verileceği» hükmünü getirmiş 25.6.1938 tarihinde yürürlüğe giren 3444 sayılı Kanun ormanlara mesafeyi 5 km. den 10. km.'ye çıkarmış, dikili ağaç bedelini 1/10'a indirmişti. 3.4.1950 de yürürlüğe giren 5653 sayılı Kanunla da 18 inci madde kısmen değiştirilmiş ise de 3444 sayılı Kanunla getirilen 1/10 tarife bedeli veya bedava emval verilmesi hükmü ve 10 km. lik mesafe değişmiş aynen 6831 sayılı Kanuna'da geçmiştir.

Bilindiği üzere, 1937 - 1938 yıllarında satış geliri tam tarifieden ibaretti. O zamanlar beş lira olan tarife bedelinin 1/4'ü 1,25. - TL.'si, 1/10'u ise 0,50. - TL.'sidir.

Kapalı ve dar bir ekonomik düzen içindeki Orman Köylüsüne zati ihtiyaçlar ve pazar satışı konusunda bazı avantajlar sağlaması o zamanki şartlarla doğaldır. Ancak aradan 43 sene geçtikten sonra Orman Köylüsünün durumuna baktığımızda sosyo - ekonomik açıdan 1937'lere kıyasla muazzam gelişme kaydettiği görölmektedir.

Zaman içerisinde bilhassa ova ve az meyilli ormanlar tümü ile tahribedilerek Ziraat arazisine çevrilmiş, köy civarlarındaki taşlık arazilerde bölük pörçük, ama orman mefhumuna giren çok bozuk sahalar kalmıştır.

Ormanlarını tahribeden bu köylüler yüzlerce km. mesafelerdeki ormanlardan halâzati yapacak ve yakacak olmakta, bu durum aynı yasanın 81 inci maddesine müsteniden ormanları koruyan köylülerin sızlanmalarına neden olmaktadır.

1972 icra planı - 117 sayılı tedbir ile, 6831 sayılı Orman Kanununun 31, 32, 33, 34, 35, 36 ve 39 uncu maddeleri ile orman köylülerine sağlanmış bulunan çeşitli intifa haklarının günün gerçeklerine ve rasyonel bir orman işletmeciliği ilkesine uyacak şekilde değiştirilmesini öngören çalışmaların program döneminde tamamlama görevini Orman Bakanlığına vermiştir.

Rasyonel İşletmelerin hiçbirinde bedavacılık yoktur, veya çok ucuza mal satılması düşünülemez. 100 sene de yetişen bir ağacın metreküpünü 1/10 tarife ile ki, bu yıl ortalama 60-70 liraya verilmesini planlamacılar ve ekonomistler hayretle karşılamaktadırlar. Bu diğer yönü ile bir kaynak israfı olarak tanımlanabilir.

1963 indeks alınırsa 1977 yılında nüfus artışı % 42 iken, bu maddeye müsteniden verilen yapacak emvalde artış % 292 oranındadır. Bu rakamlar dahi Devlet Ormanlarındaki kaynağın sorumsuzca harcandığını göstermektedir.

Bu nedenlerle madde hakkaniyet esaslarına göre ve haklar zedelenmeden yeniden düzenlenmiş ve bazı şartlar getirilmiştir.

1. Köy mülkî sınırları içinde verimli Devlet Ormanı bulunan dolayısıyla ormanlarını korumuş köyler tarife bedeli ile yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçlarını alacaklardır. Metreküpü 10 000 liraya satılan tomruk 1 000 - 1 500 liraya verilecektir. Bu bedel 1938'de satış gelirinin 1/10'u iken bugün 1/14-16 sı dolayındadır.

2. Her hak bir vecibe getirdiğine göre, ormanlarını koruyan köyler bu haktan istifade edecek, ormanlarını tahrip edenler bu köy sınırlarına giremeyeceklerdir.

3. Nüfus artışı veya yeni aile teşkili gibi sebeplerle yapacak ve yakacak talebinde bulunanlar bu haktan istifade edemeyeceklerdir. Diğer bir deyimle bu haklar dondurulmuş olup zamanla tasfiye edilecektir.

4. a) Orman içindeki dağınık yerleşmeleri ve bu yerleşmelerin getirdiği orman tahribatını önlemek için yayla kulübelerine zatî yapacak verilmesi yolundaki hüküm ile,

b) Köylümüz modern ev ve ziraat aletleri ile donatıldığından esasen hiç uygulaması bulunmayan, ev ve ziraat aletleri yapımı için kerestelik verilmesi hükmü Madde metninde çıkartılmıştır.

5. Okullar 222 sayılı «İlköğretim Kanunu» gereğince Millî Eğitim Bakanlığınca inşa edildiğinden köy okulları metinden çıkarılmıştır.

6. Bu hakkın suiistimal edilmemesi için yeni düzenlemeler yapılmıştır.

32.nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu madde de 117 sayılı tedbir ışığı altında ve 31 inci maddeye paralel olarak düzenlenmiş olup, ormanları muhtelif nedenlerle tahammülsüz hale gelmiş köyler halkı ile köy tarifinden çıkmış ve nüfusu 2 500'den aşağı ve mülkî sınırları içinde tahammülü devlet ormanı bulunan kasabalarda oturanlara maliyet bedeli ile orman emvali verilmesi öngörülmüştür. Ormanlarını koruyarak tahammüllü hale getiren köyler bilahara 31 inci madde kapsamına alınabilecektir.

33 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu madde ana hatlarıyla muhafaza edilmiş olup, göçmenlerle yurt içinde yerleri değiştirilecekleri ve sınırları içinde Devlet Ormanı bulunan köylerdeki felaketzedelere tarife bedeli, kesme-taşıma-istif masrafları karşılığında, madde dışında kalan köylerdeki felaketzedelere de maliyet bedeli ile yapacak verilmesi öngörülmüştür. Uygulamada aksaklıklar yaratan, ormandan dikili olarak kerestelik ağaç verilmesi madde metninden çıkarılmıştır.

35 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

31, 32, ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için tomruk ve kereste alanların tespit olunacak yapı sistemleri ile inşaatlarını yapma mecburiyetini, inşaat malzemesinin temin ve yapımı için fon teşkilini öngören maddenin 1 inci fıkrası ana hatlarıyla aynen bırakılmış, ancak «Tomruk ve kereste» deyimi yerine «Yapacak orman emvali» deyimi kullanılmıştır.

Tuğla, kiremit ve Kireç ocakları gibi inşaat malzemesi üreteceklere yakacak odun ile tomruk veya kereste verilmesini içeren 2 nci fıkra inşaat malzemesi üretilmemesi halinde bunların Devlet Orman İşletmelerince üretilmesini düzenleyen 3 üncü fıkra, malzeme üreteceklere fondan kredi verilmesini düzenleyen 4 üncü fıkra metninden çıkarılmıştır.

Maddenin 5 inci fıkrası 1 inci fıkraya paralel hale getirilmiş, son fıkradaki Bakanlıklar yeni isimleri ve fonksiyonlarına göre sıralanmıştır.

36 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

31 ve 32 nci maddelerde yapılan değişikliklere paralel olarak tarife bedeli ve maliyet bedeli ile zatî yapacak ve yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçlarının kimler tarafından nasıl tespit edileceği hususları yeniden düzenlenmiştir.

37 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Orman Ürünleri Sanayi ve Teknolojisine paralel olarak artan ürün çeşitleri sayılmak suretiyle bunların dışında kalan orman ürünlerinin tarife bedeli ödenmek şartıyla üretimine izin verilebileceği açıklığa kavuşturulmuştur.

Yürürlükteki 2 nci fıkra, bugüne kadar hiç uygulanmadığı ve bundan sonra uygulanırsa bile maliyeti artırıcı ve satış fiyatını yükseltici bir sonuç doğuracağından maddeden çıkarılmıştır.

38 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

Yeniden düzenlenen 31 inci maddeye göre mülki sınırları içinde tahammüllü Devlet Ormanı bulunan köyler zati ve müşterek ihtiyaçlarını, 34 üncü maddeye göre de pazar ihtiyaçlarını alabileceklerinden bu madde tümü ile boşlukta kaldığından yürürlükten kaldırılması uygun görülmüştür. Esasen bu maddenin 24 sene den beri hiç uygulanmadığı ve ölü bir madde olduğu anlaşılmıştır.

39 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yasanın 31, 32 ve 33 üncü maddeleri yeniden düzenlendiğinden bu madde, uygulamadaki aksaklık ve sürüşmeleri önleyecek şekilde tertip edilmiş olup belirtilen maddelerin istifade edenlere ait ihtiyaçların öncelikle karşılanması öngörülmüştür.

40 ıncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Bu madde aslı vaziyeti ile muhafaza edilmiş, 34 üncü madde ile paralellik kurularak köy orman kooperatifleri yerine «Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatifleri» deyiimi kullanılmıştır. Madde ilave edilen kelimelerle açılmış, açıklığa kavuşturulmuş gerek köylülerce ve gerekse orman işleri yapmak üzere kurulan Kooperatiflere iş gücü nisbetinde orman işi verilmesi öngörülmüştür.

57 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddede verilen rakamların günün şartlarına uygun hale getirilmesini sağlamak, maddede geçen «Elverişli topraklar» ilavesini açıklığa kavuşturmak, orman ve ağaç sevgisini yaymak amacı ile yapılacak ağaçlamaların ilgili kamu kuruluşlarınca korunup bakılmalarını güvence altına almak için madde yeniden düzenlenmiştir.

59 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci fıkrası ile ikinci fıkranın ilk cümlesi gereksiz görüldüğünden metinden çıkarılmıştır. Hususi şahısların yapacakları ağaçlandırmalara idarenin yapacağı yardımın şekli açıklığa kavuşturulmuştur.

60 ıncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yürürlükteki madde orman idaresinin ve özel şahısların fidan ihtiyaçlarını dikkate almadığından madde bu yönden değiştirilmiştir.

64 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Ağaçlama yapacak hususi şahıslarla hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine verilecek kuruluş kredisi ile ilgili olarak her yıl Tarım ve Orman Bakanlığı bütçesinde konulacak ödenek miktarı günün şartlarına göre elli milyon liraya çıkarılmış ve geçici 6 ncı madde yürürlükten kaldırılmıştır.

66 ncı Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

65 inci maddeye göre özel şahıslara bedeli mukabilinde fidan verilirken özel hukuk tüzel hukuk tüzelkişisi olan orman köy kooperatiflerine bu madde ile bedelsiz fidan verilmesi ve fidanların ağaçlama sahasına kadar nakledilmesi Anayasanın eşitlik ilkesine aykırı bulunmuş ve bu nedenle yürürlükten kaldırılması uygun görülmüştür.

71 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Yangın söndürülürken sakatlananlara, sakatlık derecesine göre, verilecek paranın tavanı ile ölenlerin kanunî mirasçılarına verilecek paranın miktarı, günün şartlarına göre 30 kat artırılmıştır.

Maddenin anlamı bakımından 4 üncü fıkra halinde tedvini, birinci fıkradaki aile kelimesi yerine kanunî mirasçıları ibaresinin konulması uygun bulunmuştur.

79 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metninde bulunmayan ve zabtolunması gereken «Suç aletleri ve» deyiimi madde metnine ilave edilmiştir.

84 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

84 üncü maddenin uygulanmasında, yakalanan emvalin yediemin teslim ve yer tayininde ve zaptolunan suç nakil vasıtaları için yapılan, işlemlerdeki farklılıkları ve tereddütleri ortadan kaldırmak bu konudaki Yargıtay görüşlerine ve idarenin mevcut uygulamasına uygunluk sağlamak amacıyla gerekli değişiklik yapılmıştır.

Kaçakçılığın Men ve Takibine Dair Kanuna göre yakalanan ve mahkemece müsadereğine karar verilen kaçak eşya ve varsa nakil vasıtası satış bedelinin muayyen bir kısmı kaçak eşyayı ihbar eden yakalayanlara ikramiye olarak verilmektedir.

Emniyet Umum Müdürlüğü Teşkilat Kanununa göre polislere kanunda yazılı şartların tahakkukunda iki maaş kadar ikramiye verilmektedir.

Bütün bunlar memuru çalışmaya teşvik bakımından verilirken orman kaçakçılığının men ve takibinden çalışan memurlara teşvik bakımından birşey verilmemektedir. Hatta vazifede öldürülen veya yaralanan memurun ailesine veya kendisine hiçbir şey verilmemektedir.

Orman kaçakçılığının men ve önlenmesi hizmetlerinde çalışanları teşvik etmek bakımından gümrük ve tekelle kaçakçılığında olduğu gibi mahkemece müsadereğine karar verilen orman emvali, suç aleti ve nakil vasıtasının satışından (orman emvali satış bedeli hariç) bir miktarın kaçağı ihbar edenler ile yakalayanlara verilmesi uygun görülmüştür.

91 ve 92 nci Maddelerdeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddelerdeki hapis ve para cezaları ile ilgili değişiklikler, 12.6.1979 tarihli ve 2248 sayılı Yasa ile getirilen esaslar göz önünde tutularak yeniden düzenlenmiştir.

93 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddedeki hapis cezaları 2248 sayılı Yasa ile getirilen esaslar göz önünde bulundurularak değiştirilmiş ve maddeye müsadere edilen mahsul ve tesislerle ilgili uygulamalardaki farklılığı önleyici ve etkinliği sağlayıcı değişiklik getirilmiştir.

94, 95, 96 ve 97 nci Maddelerdeki Değişiklik Gerekçesi

766 sayılı Türk Ceza Kanununun 19 ve 24 üncü maddelerinde ve 5435 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde 2248 sayılı Yasa ile yapılan değişiklik esas alınarak asgari hadlar tespit edilmek suretiyle yeniden düzenlenmiştir.

98 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Köylüye kişisel ihtiyacı için çok ucuz olarak verilen orman emvalinin, ticaret metaı haline getirildiği, gayesi dışında piyasaya intikal ettirildiği, tazminat hususunda Yargıtayın farklı görüşleri sonucunda ihtiyaç sahibinin sorumlu tutulamadığı satın alanın ise tespit edilemediği, bu nedenle Devletin fedakârlık yaparak verdiği kişisel ihtiyacın gayesine uygun kullanılmasını sağlamak ve satın alınmasını önlemek üzere malı elinden çıkaran ve alana tazminat sorumluluğu getirilmiş ve cezai hükümler 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak yeniden düzenlenmiştir.

99 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

2248 sayılı Yasayla yapılan değişiklik göz önünde bulundurularak para cezası artırılmıştır.

100 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddenin birinci ve ikinci fıkralarındaki cezalandırma konusunda olayla ilgili bulunmayan ve uygulama olanağı olmayan 91 inci maddeye yapılan atıf yerine ilgili olan 108 inci maddeye atıf yapılmak suretiyle ve 2248 sayılı Yasa esaslarını göz önünde bulundurularak gerekli değişiklik yapılmıştır.

101, 102, 103, 104, 105 ve 107 nci Maddelerdeki Değişiklik Gerekçesi

Bu maddelerdeki para cezaları 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak artırılmıştır.

108 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metninin başında yer alan «Bu kanun hükümlerine göre müsadereğine hükmolunacak orman malları «27 nci maddenin son fıkrası gereğince damgasız ve nakliyesiz orman malları olup kaçak sayıldığından orman emvalinin damgasız ve nakliyesiz olması halinde kaçak olacağının bilinmemesi söz konusu edilemeyeceği cihetle ve uygulamada Yargıtay kararları da bu yönde bulunduğundan madde metninde yer almış bulunan «Kanunsuz olarak temin edildiğinin bilindiği halde» hususu madde metninden çıkarılmış ve 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak hapis ve para cezaları yeniden düzenlenmiştir.

109 uncu Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Ormanlarla ilgili damga, numara, işaret ve levhaları bozan, kıran ve kaldıranlara ceza verilmesini öngören madde metninde orman kadastro sınır noktaları ile ilgili bir müeyyide yer almadığından madde metnine bu husus ilave edilmiş ve 2248 sayılı Yasa esasları göz önünde bulundurularak hapis ve para cezaları yeniden düzenlenmiştir.

112 nci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde, orman suçlarının işlenmesinden husule gelen zararın talep halinde tazmin olunacağını hükme bağlamaktadır.

Ağaç kesilmesi dışında kalan orman suçlarında zararın mahiyeti, unsurları, nasıl hesaplanacağı, zararın tazmininde kullanılacak cetvellerin kim tarafından, nasıl ve ne zaman hazırlanacağı hususları belirtmek suretiyle madde 6 ncı fıkra halinde yeniden düzenlenmiş ve uygulamadaki aksaklık ve tereddütler giderilmiştir.

113 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde metninde yer alan mahallî rayiç değerın uygulamada bir çok tereddütlere ve farklı uygulamalara neden olduğundan bu husustaki Yargıtay kararları da göz önünde bulundurularak maddeye mahallî rayici açıklayan bir fıkra eklenmiştir.

114 üncü Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Maddede, ağaçlama masrafinın nasıl hesaplanacağı açıklığa kavuşturulmuştur.

115 inci Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Anayasanın 131 inci maddesi «Ormanların Devlet tarafından işletilmesi, devlet ormanlarının mülkiyetinin özel kişilere devrolunamayacağı esası getirdiğinden, maddenin 1 inci fıkrası madde metninden çıkarılmıştır.

116 ncı Maddedeki Değişiklik Gerekçesi

Madde, Orman Kanununun 1 inci maddesinde belirtilen orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan sahiplerinin yararlanma esaslarını düzenlemektedir.

Madde, sahiplerinin gerek zattı ihtiyaçlara ve gerekse pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan yararlanacakları yerlerle, keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olacakları yerleri kesinlikle belirtecek şekilde yeniden düzenlenmiştir.

Yürürlükteki maddede, sahiplerinin ne şekilde yararlanacakları belirtilmeyen, (C) ve (H) bentlerine giren yerler yeni metne, alınmış ve mevcut boşluk doldurulmuştur.

Sahipli yerlerden haklı kesim talepleri yanında haksız ve yolsuz talepler başta Bölge Şefi olmak üzere idareyi boşyere uğraştırmakta, emek ve zaman israfına sebep olmaktadır. Ücretsiz yapılan bu kamu hizmeti gerek dışı talepleri teşvik ettiğinden idarenin bu konuda yapacağı masrafları peşinen alması, keşif ve inceleme-ye bu ön şartın bağlanması yerinde görülmüş ve maddeye bu yönde bir ek yapılmıştır.

Ek 1 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

Yürürlükten kaldırılması istenilen madde hükmüne göre aynı davada sanık avukatının, Avukatlık Ücret Tarifesiinden tam olarak yararlanmasını buna karşılık orman idaresi avukatının 1/10 tarife ile hizmet görmesini sağlarken, Anayasamızdaki eşitlik ilkesine uymadığı gibi madde avukatlık ücreti ile de olsa suçluyu dolaylı himaye etmektedir.

Orman köylüsünün oy potansiyelini istismar etmek için biraz da politik olarak hazırlanarak sonradan kanuna eklenen mezkûr madde orman idaresinde avukatlık hizmetlerini aksatarak birçok işletmelerin avukat-sız kalmasının sebep olduğu gibi bugün dahi idaresini avukat ihtiyacı karşılanamamaktadır. Dava hizmetleri-nin avukatsız takipleri ise tabiidirki sanıkların lehine olmakta, açılan davalar yeterince savunulamamaktadır.

Madde yürürlükten kaldırıldığından tüm kamu kuruluşlarında olduğu gibi orman davalarının taraf ve-killeri arasında eşitlik sağlanacağı gibi sanığın dolaylı himayesi de ortadan kalkacak orman idaresinin tüm işletmelerinde avukat istihdamı kolaylaşacak ve sonuçta orman suçlarının takibinde müesseriye sağlanacaktır.

Ek madde 3 Deki Değişiklik Gerekçesi

Orman köylerinin kalkındırılmasına katkıda bulunmak amacı ile kurulan fon kaynağının, değişen ve gelişen şartlara göre artırılması için c ve d bentlerinde değişiklik yapılmıştır.

Geçici 1 inci Maddenin Yürürlükten Kaldırılması Gerekçesi

6831 sayılı Orman Kanununun geçici 1 inci maddesi «Ormanların Kadastrousunun ikmal ve kesinleşmesine kadar bu kanunun birinci madde tatbikatından çıkacak ihtilaflarda Orman Bakanlığının gerekçeli mütalaa alınır.

Ancak mahkeme kararı ve mütalaa ile bağlı değildir. Hükümünü ihtiva etmektedir.

Bu madde metnine göre orman tahditi (kadastro) yapılmamış yerlerde, ormanla ilgili anlaşmazlıklarda bir yerin orman olup olmadığı hususunun saptanması mahkemelere aittir. Ancak mahkemeler bu hususu saptarken Orman Bakanlığından gerekçeli mütalaa almak zorunluğunda olmakla beraber bu mütalaa ile bağlı kılınmamışlardır.

6831 sayılı Orman Kanununa 1973 yılında 1744 sayılı Kanunla yapılan bir değişiklik sonucu getirilen bu husus 1973 yılından bu yana getiriliş gayesine uygun, uygulamaya bir pratiklik ve zaman yönünden bir kazanç getirememiştir.

Söyleki değişiklikten önce Orman Kanununun geçici 1 inci maddesi tatbikatından çıkacak anlaşmazlıklarda, bir yerin orman sayılıp sayılamayacağı Ziraat Vekâletince (Orman Bakanlığınca) belirtilirdi. Bu belirtme mahkemeleri bağlıyor ve mahkemeler bu belirtmeye göre karar veriyorlardı. Ancak bu belirtmeye karşı Danıştaya baş vurmamak mümkündü. Ağır eleştirilere hedef olan bu uygulama, davada taraf olan Orman Teşkilatınca yapılan belirtmenin tarafsızlık ilkesinin zedelendiğini, belirtmenin uzun yıllar yapılmaması nedeniyle davaların uzadığı, devlet ve vatandaş ilişkilerinin, devlet aleyhine çoğaltıldığı gerekçesiyle 1973 yılında kaldırılarak yerine daha pratik olduğu tahmin edilen ve bugün yürürlükte olan ek madde 1'deki hüküm getirilmiştir.

Ancak görülen odur ki 1973 den bu yana geçen dokuz yıl içinde bu hükümle getirilen hususta uygulamaya kolaylık getirmemiş ve devletin emek, para ve zaman kaybına neden olduğu gibi yine davaların uzanmasına neden olmuştur.

Mahkemelerce Tarım ve Orman Bakanlığından istenilen gerekçeli mütalaa adedinin yıllık ortalaması 40-50 bin civarındadır. Orman Bakanlığına gelen müzakereler Orman Genel Müdürlüğü Kadastro Dairesi Başkanlığına intikal ettirilmekte, bu dairece de davanın görüldüğü yerin bağlı olduğu Orman Bölge Başmüdürlüğüne gerekli inceleme yapılması için talimat verilmektedir.

Orman Bölge Başmüdürlüklerinde kurulmuş bulunan 3 kişiden oluşan inceleme kurulları, Orman Bölge Başmüdürlüğünün hudutları içinde bulunan mahkemelerden gelen bu müzakereleri yerinde incelemek üzere araziye gitmektedirler. Bu işler için bazen yüzlerce kilometre katetmek zorunda kalmaktadırlar. Bazen inceleme Kurulları teşekkül ettirilemediği için işler askıda kalmaktadır.

Merkeze gönderilen raporlarda noksanlık görüldüğü takdirde, tekrar inceleme Kurullarına belgeler noksanlığın tamamlanması için iade edilmektedir.

Mahkemeleri bağlayan bu gerekçeli mütalaaalar gördükleri işlem nedeni ile asgari bir yıldan önce mahkemelere gönderilmemekte bazen bu süre üç yılı bulmaktadır. Mahkemeler uzayıp giden davalar nedeni ile cevap vermeyen yetkililer hakkında kanunî takibata dahi geçmektedirler.

Devlet bu gerekçeli mütalaa için gereksiz emek, zaman ve büyük para kaybına uğramaktadır.

Esasen mahkemelerin bugünkü ormanı saptama yöntemi Yargıtay Kararları ile tamamlanması ile ve sorunu tarafsız şekilde çözüm bulacak durumda rayına oturmuştur.

Tarım ve Orman Bakanlığının mütalaaı ne olursa olsun bugünkü uygulamada hâkim bizzat dava konusu yere gitmek ve Orman Yüksek Mühendisi Uzman Ormancı Bilirkişi ye dava konusu yeri inceletirmek zorundadır.

Bu açıklanan duruma göre bugünkü uygulamada pratik bir değeri kalmamış bulunan, davaları uzatan ve devleti gereksiz yere emek, para ve zaman kaybına sokan gerekçeli mütalaa ile ilgili 6831 sayılı Orman Kanununun geçici 1 inci maddesinin kaldırılması, mahkemelerin daha süratli karar verebilmelerini sağlayacak, devlet ve vatandaş anlaşmazlıklarının uzayıp gitmesini önleyecektir.

Geçici 6 ncı Maddenin Kaldırılması Gerekçesi

64 üncü maddede yapılan değişiklik geçici, 6 ncı maddeyi gereksiz hale getirdiğinden kaldırılmıştır.

İhtisas Komisyonu Raporu

T. C.

Millî Güvenlik Konseyi

İhtisas Komisyonu

Esas No. : 2/127

Karar No. : 148

13 Eylül 1983

MILLÎ GÜVENLİK KONSEYİ BAŞKANLIĞINA

Danışma Meclisi Üyesi Recep MERİÇ ve 32 arkadaşı tarafından verilen ve Danışma Meclisi Genel Kurulunun 25 MAYIS 1983 tarihli 107 nci Birleşiminde görüşülerek kabul edilen «6831 sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi», Komisyonumuzca incelenip görüşülmüştür.

Kanun Teklifi ile getirilmek istenen değişiklikler; Orman sınırları dışına çıkarılacak yerlerin Anayasa hükümlerine uygun olarak belirlenmesini, Orman Kadastro Komisyonlarının teşkil tarzının ve çalışma esaslarının, ormanların kadastrounun doğru ve süratli bir şekilde yapılmasını sağlayacak şekle dönüştürülmesini, Orman içi köyler halkının kalkındırılması veya nakillerinin yine Anayasa hükümlerine uygun olarak gerçekleştirilebilmesini, Orman içi ve bitişğinde bulunan köylülere orman ürünlerinden yararlanmaları konusunda tanınmış bulunan haklarda ormanların korunması ve muhafazası bakımından zorunlu görülen kısıtlamalar getirilirken, ormanların işletilmesinde devletle bu köyler halkının işbirliği yapmalarını teşvik edici, iş ve çalışma imkânlarını genişletici tedbirlere yer verilmesini ve etkinliğini tamamen kaybetmiş durumda olan ceza hükümlerine etkinlik sağlanmasını, öngörmektedir.

Yapılan çalışma ve incelemeler sonucunda, Kanun Teklifinin öngördüğü hususlar Komisyonumuzca da olumlu bulunmuş, Danışma Meclisince kabul edilen metin genel olarak benimsenmekle birlikte madde bazında belirtilen gerekçelerle bazı maddelerin yeniden düzenlenmesi uygun mütalaa edilerek tensiplerine sunulmuştur.

Raporda geçen «Teklif» kelimesinden kasıt Danışma Meclisince kabul edilen metin, «Kanun» kelimesinden kasıt ise 6831 sayılı Orman Kanunudur.

1. Teklifin 1 inci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 1 inci maddesi ikinci fıkra (F) ve (G) bentlerine; evvelce orman niteliğinde veya ormanın devamı görünen arazilere ait fakat çok eski tarihlerde ve değişik usullerle verilmiş bulunan mülkiyet belgeleri geçersiz kabul edilerek bu arazilerde orman rejimine dahil edilmiş ve devletleştirilmiş bulunduğu, «Geçerli» kelimesi ilave edilmiş, (G) bendindeki cümle yanlış anlaşılmayı önleyecek şekilde ifade edilmiştir.

2. Teklifin 2 nci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 2 nci maddesi; Anayasanın 169 ve 170 inci madde hükümlerine uygun olarak yeniden düzenlenmiştir.

3. Teklifin 3 üncü maddesi ile düzenlenen Kanunun 7 nci madde üçüncü fıkrasına, komisyon başkanının yokluğunda, orman teknikerinin vekâlet etme durumunun önlenmesi için «mühendis olan» ibaresi eklenmiş, çalışma ve karar almaya ilişkin hüküm ilgisi nedeniyle bu maddeye alınmış ve başkanvekilinin oyunun tek oy sayılacağı hükme bağlanmıştır.

4. Teklifin 4 üncü maddesi ile düzenlenen, Kanunun 8 inci madde ikinci fıkrasındaki ilanla ilgili süre, Komisyon başkanlığınca yapılacak ilanla ilgili süre ile çakışmamasını temin bakımından iki aya çıkarılmış, üçüncü fıkra olarak; ilanın birer örneğinin ilgili idarelere de verilmesi hükmü ilave edilmiştir.

5. Teklifin 5 ve 6 ncı maddeleri aynen benimsenmiştir.

6. Teklifin 7 nci maddesi ile düzenlenen Kanunun 11 inci madde birinci fıkrasının sonuna, yürürlükteki maddede de bulunan «Bu müddet içinde itiraz olmaz ise komisyon kararları kesinleşir» hükmü ilave edilmiştir.

7. Teklifin 8 inci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 12 nci maddesi, halen yürürlükte bulunan maddeye bir değişiklik getirmemektedir. Bütçe kanunlarında yanödemeye yer verilmediğinden, bu madde işlememektedir. Esasen özelliği bulunan görevler için, belirli prensipler dahilinde farklı ödemeler, her yıl Bakanlar Kurulunca çıkarılmakta olan Yanödeme Kararnamesi ile düzenlenmektedir. Orman Kadastro Komisyonlarında görev alan başkan ve üyeler için halen uygulanan Kararnamede farklı ödeme imkânı verilmiş bulunmakta-

dır. Ayrıca, ilgili mevzuatı mevcut iken, özel kanunlarda bu ve buna benzer hükümlere yer verilmesinin sakıncaları da göz önünde bulundurularak, yanödemeye ilişkin hükümlerin maddeden çıkarılması uygun mütalaa edilmiştir.

8. Teklifin 9 uncu maddesi ile düzenlenen, Kanunun 13 üncü maddesi; bulundukları yerlerde kalkındırılmaları mümkün görülenlerin orman köyleri halkının kalkındırılması amacıyla kurulmuş bulunan fondan öncelikle yararlandırılmalarını sağlamak, nakillerine karar verilen köylerin nakillerinin yapılacağı yerleri Anayasa hükümlerine uygun olarak belirlemek için ve nakil, yerleştirme ve arazilerinin Devlet eliyle ihyasına ilişkin esasların ayrı bir kanunla düzenlenme ihtiyacı göz önünde bulundurularak, yeniden düzenlenmesi uygun görülmüştür.

9. Kanunun 17 nci madde üçüncü fıkrası, ormanlarda ne maksatla bina ve tesis yapılabileceğini, bunlara Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebileceğini hükme bağlamaktadır. Kanunun 115 inci maddesi ise; Devlet ormanları üzerinde herhangi bir şekilde irtifak hakkı tesisinin, Maliye ve Tarım ve Orman bakanlıklarının tasvibi ile olabileceğine amirdir. Mahiyeti itibarıyla aynı olan bu iki maddede paralellik sağlamak, izin ve intifa işlemlerini süre ile sınırlandırmak ve bazı şartlarla intifa hakkı verilmesini temin bakımından, bu fıkranın değiştirilmesi uygun görülmüş ve Komisyonun teklif ettiği metnin 10 uncu maddesi olarak tensiplerine sunulmuştur.

10. Teklifin 10 uncu maddesi ile düzenlenen, Kanunun 18 inci maddesinde; açılması izine bağlı ocaklardan bulunduğu yer ve işletilmesi bakımından ormana zarar vermeyecek nitelikte olanların ayrı tutulması uygun görülmüş, 11 inci madde olarak tensiplerine arz edilmiştir.

11. Teklifin 11 inci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 19 uncu maddesi; orman içi köyler ve mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan köyler halkına ait hayvanların, orman idaresince belirlenecek şartlarla ormanlarda otlatılmasına izin verilecek şekilde yeniden düzenlenmiş ve 12 nci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

12. Teklifin 12, 13, 14, 15, 16 ncı maddeleri, Komisyonumuzca teklif edilen metnin 13, 14, 15, 16 ve 17 nci maddeleri olarak aynen benimsenmiştir.

13. Teklifin 17 nci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 30 uncu maddesi, «Kalite» kelimesi yerine «vasıf», «Resmî daire, müessese ve Kamu İktisadî Teşebbüsleri» yerine «Kamu kurum ve kuruluşları» yazılmak ve piyasa fiyatı üzerinden pazarlıkla satış mümkün olamayacağından «pazarlıkla» yerine «tahsisen» kelimesine yer verilme suretiyle benimsenmiş ve 18 inci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

14. Teklifin 18 inci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 31 inci maddesindeki 4 üncü fıkranın; uygulamada gerçek ihtiyaç sahiplerinin zati ihtiyaçlarının maliyet bedeli üzerinden karşılanmasını öngörmesi ve maddedeki tarife bedeli üzerinden yararlanmayla ilgili hükümleri işlemez hale getirmesi nedeniyle bu fıkranın madde metninden çıkarılması uygun mütalaa edilmiş ve 19 uncu madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

15. Teklifin 19 uncu maddesi ile düzenlenen, Kanunun 32 nci maddesine; nüfusu 2 500 den az kasabalar halkından muhtaç olanlarının zati ihtiyaçlarının maliyet bedeli üzerinden karşılanması amaçlanarak «muhtaç» kelimesinin ilavesi uygun görülmüş ve 20 nci madde olarak arz edilmiştir.

16. Teklifin 20 nci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 33 üncü maddesi hükmünden, zorunlu sebeplerle düzenleme ve toplulaştırmaya tabi tutulacak köylülerin de yararlanması amaçlanmış ve bu ilave ile 21 inci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

17. Teklifin 25 inci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 40 ncı maddesine eklenen fıkra Komisyonumuzca da benimsenmiş, ancak doğrudan Kanunun 34 üncü maddesi ile ilgili olduğundan, bu maddenin ikinci fıkrası değişikliği olarak Komisyonumuz metninin 22 nci maddesinde düzenlenmiştir.

18. Teklifin 21 inci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 35 inci maddesinde; çıkarılacak yönetmelik için süre belirlenmesi ve Resmî Gazetede yayımlanacağı hükmü ilave edilmiş, 23 üncü madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

19. Teklifin 22, 23, 24 ve 25 inci maddeleri, Komisyonumuzca teklif edilen metnin 24, 25, 26 ve 27 nci maddeleri olarak aynen benimsenmiştir.

20. Teklifin 26 ncı maddesi ile düzenlenen, Kanunun 57 nci maddesi; ağaçlandırma yapılacak alanlarda sahiplerinin talebi veya muvafakatlerinin alınması, devlet ormanı açıklıklarında yapılacak ağaçlandırmalar için orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine öncelik tanınması bakımından yapılan ilavelerle, 28 inci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

21. Teklifin 27 nci maddesi ile düzenlenen, Kanunun 59 uncu maddesinde; Kanunun değişmeyen maddelerinde geçen tabirlere sadık kalınması, kendi arazilerinde ağaçlandırma yapmak isteyenlerin fidan ihtiyaçlarının şartlı olarak parasız karşılanması hükmü getirilmesi uygun görülmüş ve bu değişikliklerle 29 uncu madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

22. Teklifin 28, 29, 30, 31 ve 32 noi maddeleri, Komisyonumuzca teklif edilen metnin 30, 31, 32, 33 ve 34 üncü maddeleri olarak aynen benimsenmiştir.

23. Teklifin 33 üncü maddesi ile düzenlenen, Kanunun 84 üncü maddesi; orman suçlarından dolayı zaptolunan mallardan çürüyecek, bozulacak veya muhafazası müşkül ve masraflı bulunanların satılmasından önce, suç delillerinin tespiti ve keşfine imkân sağlamak bakımından Cumhuriyet Savcılığına bilgi verilip onbeş gün beklenmesinde ve canlı nakil vasıtalarının bakım ve muhafazasında güçlük çekileceğinden bekletme süresinin azaltılmasında yarar görüldüğünden, yapılan değişikliklerle 35 inci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

24. Teklifin 34 üncü maddeden 52 nci maddeye kadar olan bölümünde, Kanunun ilgili maddelerinde mevcut hapis ve para cezalarının miktarları artırılmaktadır. Komisyonumuz, bu maddelerde değiştirilen ceza hükümlerinde, özellikle para cezalarının alt ve üst sınırlarının belirlenmesi bakımından değişiklik yapılmasının, uygun olacağını değerlendirmiş ve bu değişikliklerle, Komisyonumuzca teklif edilen metnin 36 - 53 üncü maddeleri olarak tensiplerine sunulmuştur.

25. Teklifin 52 nci maddesiyle düzenlenen, Kanunun 112 nci maddesi ikinci fıkrasında gerçek zararın hesaplanmasında genel esaslar belirlenmiş, müteakip fıkralarda ise hesaba konu olan emval için hesaplama biçimi düzenlenmiştir. İkinci fıkra uygulayıcı bir hüküm ihtiva etmediğinden, madde metninden çıkarılması uygun görülmüştür. Dördüncü fıkroda fidanlar için gerçek zararın hesabı anlaşılması zor ve pratik olmayan bir yöntemle düzenlendiğinden, daha kolay ve pratik bir yöntem geliştirilmesine ihtiyaç olduğu görülmüş ve bu fıkra yeniden düzenlenmiştir. Yapılan bu değişikliklerle 54 üncü madde olarak tensiplerine arz edilmiştir.

26. Teklifin 53 üncü maddesiyle düzenlenen, Kanunun 113 üncü maddesinin ikinci fıkrası mahallî rayiç bedelinin tespitini düzenlemektedir. Komisyonumuzca, buna göre rayiç bedelin tespiti pratik ve uygulanabilir bulunmadığından, bu fıkra yeniden düzenlenmiş ve 55 inci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

27. Teklifin 54 üncü maddesiyle düzenlenen, Kanunun 114 üncü maddesi aynen benimsenmiş, ancak ağaçlandırma masraflarının hesabında, Orman İdaresince her yıl yayınlanacak olan tazminata esas birim bedellerinin esas alınmasını sağlayacak hüküm ilave edilmiş ve 56 ncı madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

28. Teklifin 55 inci maddesi ile düzenlenen Kanunun 115 inci maddesinde; Devlet Ormanlarında tesis edilecek irtifak hakkının kamu yararı olmak kaydıyla tesis edilebilmesi bakımından değişiklik yapılması uygun mütalaa edilmiş ve 57 nci madde olarak tensiplerine sunulmuştur.

29. Teklifin 56 ve 58 inci maddeleri, Komisyonumuzca teklif edilen metnin 58 ve 59 uncu maddeleri olarak aynen benimsenmiştir.

30. Teklifin 57 nci maddesiyle düzenlenerek Kanuna eklenen Ek Madde 1, Komisyonumuz metninin 60 ncı maddesinde Ek Madde 5 olarak değiştirilerek düzenlenmiştir.

31. Teklifin 59 uncu maddesiyle 6831 sayılı Orman Kanununun 38 inci, Ek Madde 1, Muvakkat Madde 1 ve Geçici 6 ncı maddelerinin yürürlükten kaldırılması öngörülmüş, komisyonumuzca teklif edilen metnin 61 inci maddesi olarak tensiplerine sunulmuştur.

32. Komisyonumuz, 38 inci madde hükmünden bugüne kadar yararlanmış olanların bu haklarından yararlanmalarına devam etmelerini uygun mütalaa etmiş, Geçici 1 inci madde de düzenlenen şekliyle tensiplerine sunulmuştur.

33. Daha önce yapılmasına başlanmış fakat tamamlanamamış kadaströ çalışmalarının değeriendirilmesine imkân sağlamak, yürürlükteki maddeye göre açılması izine bağılı olmayan fabrikalar ile ocakların yer ve faaliyetlerinin orman idaresince bilinmesini temin etmek üzere Geçici 2 ve Geçici 3 üncü maddeler düzenlenmiş, bu Kanunla eklenen madde gereğince hazırlanacak yönetmeliklerin hazırlanma süresi Geçici 4 üncü maddede düzenlenerek, tensiplerine sunulmuştur.

34. Teklifin 60 ve 61 inci maddeleri, Komisyonumuzca teklif edilen metnin 62 ve 63 üncü maddeleri olarak düzenlenmiş ve tensiplerine sunulmuştur.

Millî Güvenlik Konseyinin onayına arz olunur.

Başkan
Yurdakul GÜNÇER
Tuğamiral
İhti. Kom. D. Bşk.

Üye
Altan ATEŞ
Mu. Alb.
D. Bşk. Yrd.

Üye
Yaşar EMRE
Kur. Bnb.
Proje Sb.

Üye
Ömer ÖZEN
Orman Genel Müdürü

Üye
Halim ÇORBALI
Tapu ve Kadastro Genel
Müdürü

Üye
Lemi ÖZATAKAN
Yargıtay Üyesi

DANIŞMA MECLİSİ ÜYESİ RECEP MERİÇ VE 32 ARKADAŞININ TEKLİFİ

31 . 8 . 1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin 2 nci fıkrasının D, F, G, İ bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki Devlet ormanlarına bitişik olmayan tescilli mezarlıklardaki ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

F) Orman içinde veya bitişğinde tapu ile, orman dışında ise diğer sahiplik unsurları ile sahipli ziraat arazisi olarak kullanılan ve dağınık yer yer küme ve sıra halinde bulunan her nevi ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

G) Devlet ormanlarına bitişik olmayan, yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan ve tapu ile sahipli arazi üzerindeki her nevi ağaç ve ağaçcıklar,

İ) Sahipli arazi üzerindeki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, hususi kanunu gereğince Devlet ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 6777 sayılı Kanunda tasrih edilen yabancı veya aşılansız fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar,

MADDE 2. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 2. — 31 . 12 . 1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden;

a) Su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan;

Tarla, bağ, meyvalık, zeytinlik gibi çeşitli tarım alanı haline gelmiş yerler, hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler.

b) Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları,

Orman sınırları dışına çıkarılır.

Sınırlaması evvelce yapılmış ve kesinleşmiş yerlerde yukarıdaki fıkra hükümlerine göre sınırlamaların düzeltilmesi iş ve işlemleri tüzüğünde belirlenen şekilde yapılır. Bu düzeltme işlemleri Orman Genel Müdürlüğü ve Maliye Bakanlığının mahallî birimlerine yazılı olarak bildirilir. Bu bildirimden itibaren 1 yıl içinde taşınmazın bulunduğu yerdeki adliye mahkemesine Tarım ve Orman Bakanlığı aleyhine iptal davası açılabilir.

Bu madde hükümleri; yanan orman sahalarında, muhafaza ormanlarında, Millî Parklarda, İzin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda, orman olarak kamulaştırılan yerlerde ve orman rejimi içerisine alınan yerlerde hiçbir suretle uygulanamaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin şekil ve esaslar kanununun yürürlüğe girmesinden itibaren en geç altı ay içinde yürürlüğe konulacak tüzükle belli edilir.

MADDE 3. — 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet ormanları ile evvelce tahdit edilmiş olupta herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmi şahsiyete haiz amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti Orman Kadastro Komisyonları tarafından yapılır.

Orman Kadastro Komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak Orman Kadastro işlerinde çalışmış ve bu Bakanlıkta veya bağlı ilgili kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir orman yüksek mühendisinin başkanlığında; bir orman yüksek mühendisi veya en az on yıl hizmet görmüş orman teknikeri üye, bir ziraat yüksek mühendisi veya on yıl hizmet görmüş ziraat teknisyeni üye ile beldelerde belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar kurulunca aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon Başkanının yokluğu halinde ormancı üye Başkana vekâlet eder.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazi üzerindeki çalışmaları sırasında beldelerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar kurulları ta-

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

rafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanılır. Bunların yerine ve gününde hazır bulunmamaları halinde komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastrosu sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir.

MADDE 4. — 6831 sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. Orman kadastrosunun yapılacağı ile ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile tayin olunur.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az bir ay önce Radyo ve Resmî Gazetede ilgili il, varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutat vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikiyeşer defa ilan olunur.

Orman kadastrosu; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman kadastrosunun başlama tarihi, Komisyon Başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışacak belde ve köylerle bunlara bitişik belde ve köylerde enaz bir ay önce bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile duyurulur.

İlan kâğıdının asıldığı tutanakla tevsik edilir.

Bu ilanda; Komisyonların hangi köy veya beldelerde çalışacakları ormanların içinde ve bitişikindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin, sınırlama sırasında hazır bulunmaları, hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastrosu yapılacak ormanların bitişikinde ve içinde taşınmaz malları olanların, orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

MADDE 5. — 6831 sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastrosu yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belli edilir. Hava fotoğraflarına işaretlenir veya ölçülür ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırdaki bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen; veya verilen belgelerin tarih ve numarası ve kısaca niteliklerini, ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

Tutanaklar her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır. Orman kadastro komisyon başkanı, üyeler ve bilirkişiler tarafından imza edilir.

Orman kadastro komisyonları çoğunluk ile çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğraflarının alımı Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Ölçme metotlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belli edilir.

Bu ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrip edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 6. — 6831 sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması bitirilen belde ve köye ait tutanak, ölçü karneleri, fotoğraf vesair belgeler komisyonca bir kere daha incelenerek tamam olduğu anlaşılan tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin münasip yerlerinde usulüne uygun bir şekilde asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

tutanak örnekleri aynı gün ilgili orman işletme müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığına ait mahallî kuruluşlara bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi beldelede belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar kurullarının tasdik edecekleri belgelerle tevsik olunur. Bu belgeler Komisyon dosyasında saklanır.

Kadastrosu tamamlanan ormanlara ait haritalar, teknik esaslar dairesinde düzenlendikten sonra komisyon ormancı üyesi ve ziraatçı üyesi tarafından imzalanır. Bu haritalar komisyon başkanınca teknik yönden kontrol edilerek tasdik olunur.

MADDE 7. — 6831 sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman kadastrosu komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilanı ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili Adliye mahkemelerine müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler.

İlan tutanaklarında bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkça belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır. Bu müddet içinde itiraz vukubulmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğünce açılacak itiraz davalarında ise hasım tutanakla ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş olmaları veya ölmüş olmaları veya hahut gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer içeren tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastrosu yapılp kesinleşen Devlete ait ormanlar tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın Hazine adına tapuya tescil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton, kazık ve diğer işaretler Orman Genel Müdürlüğünce korunur ve gereken sahalar dikenli tel içine alınır.

MADDE 8. — 6831 sayılı Orman Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman Kadastro Komisyonunda bilfiil çalışan başkan, ormancı ve ziraatçı üyelerle diğer teknik elemanlara verilecek aylık ve her türlü diğer ödemelerden başka, birinci derece son kademe memur aylığının brüt tutarının % 50'si (Yüzde elli) oranında ayrıca tazminat, Orman Genel Müdürlüğünce başkaca hiçbir işlem, emir ve yetkiye lüzum kalmaksızın ödenir.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğünce temin edilir.

Orman kadastro işlerinin uygulanmasına ilişkin iş ve işlemler Tarım ve Orman Bakanlığınca bu Kanunun yayımından itibaren dört ay içinde hazırlanıp Bakanlar Kurulunca onaylanacak bir yönetmelikte belirtilir.

MADDE 9. — 6831 sayılı Orman Kanununun ikinci bölüm başlığı ile 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman köylerinin kaldırılması :

Madde 13. — Devlet Ormanları içinde veya kenarında bulunan köylerde ve dağınık evlerde oturanlardan, toprağın korunması, tabii ve biyolojik dengenin sağlanması, yurt ve yöre gereği bulundukları yerlerden kaldırılmaları zorunlu olanlarla, bulundukları yerlerde kaldırılmalarına imkân olmayacağı anlaşılanların daha üretken hale getirilmeleri amacı ile başka yere kaldırılmalarına Tarım ve Orman Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilebilir. Bu takdirde bunların bıraktıkları taşınmazlar orman mefhumuna girer. Bu malların genel hükümler çerçevesinde takdir edilecek bedelleri sahiplerine ödenir veya nakil ve yerleştirilmeleri iskân ve toprak kanunları hükümlerine göre yapılır.

Bu iç İskân işi, Köy İşleri ve Kooperatifler ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanarak Bakanlar Kurulunca tasdik edilecek plana göre yapılır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 10. — 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. — Devlet Ormanları hudutları içinde veya dört kilometreye kadar uzaklıkta olan yerlerde her çeşit fabrika kurulması Tarım ve Orman Bakanlığının; Bir kilometreye kadar olan yerlerde hızar ve şerit kurulması, taş, kireç, kömür, trebentin, katran ve benzeri ocakların kurulması orman idaresinin iznine bağlıdır. İzin işlemleri ile ilgili mevzuat Orman Genel Müdürlüğünce hazırlanacak yönetmelik ile düzenlenir. Ruhsatname istihsalı ve rüsum hakkındaki ahkâm mahfuzdur.

MADDE 11. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı kanunla değiştirilen 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — Ormanlara her cins hayvan sokulması yasaktır.

Ancak fevkalâde hallerde; ormancılık tekniği imkân verdiği takdirde, devlet ormanlarına zarar vermeyecek şekilde geçici olarak, bu ormanlarda hayvan otlatılmasına, Tarım ve Orman Bakanlığınca yürürlüğe konulacak yönetmelikte belirtilecek esas ve usule uygun olarak izin verilebilir.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılmış sahalarda hiçbir suretle hayvan otlatılamaz.

MADDE 12. — 6831 sayılı Orman Kanununun 21inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 21. — Devlet ormanlarındaki otlaklara dışardan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması tanzim olunacak planlara göre orman idaresinin iznine bağlıdır.

Planlar otlak zamanından evvel tanzim ve orman İşletme Müdürlüklerince tasdik olunur.

MADDE 13. — 6831 sayılı Orman Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 22. — Tarım ve Orman Bakanlığı, Devlet ormanları içindeki ağaçsız otlak, yaylak ve kışlakların tanzim, tevsî ve islahı hususunda gerekli tedbirleri alır.

MADDE 14. — 6831 sayılı Orman Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 25. — Orman Genel Müdürlüğü; mevkî ve haiz olduğu hususiyeti dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları, memleketin ilim hayatının istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, halkın çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkân vermek maksadıyla Millî Parklar, Tabiat Parkları, Tabiat Anıtları ve Tabiatı Koruma sahaları ayırır ve düzenler.

Bu gibi sahalardan ayrılma esasları muhafaza ormanları hükümlerine göre tatbik olunur.

MADDE 15. — 6831 sayılı Orman Kanununun 26ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 26. — Orman İnsan İlişkilerinde, ormanın korunması, kullanma değerlerinin esas tutulması, ormancılıkta ve amenejman planlarında çok taraflı faydalanma esaslarını getirmek maksadıyla; Devlet ormanlarından yapılacak istihsal, Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunacak esaslar dairesinde ve amenejman planlarına göre Devlet tarafından yapılır veya 40 ıncı madde hükümleri dairesinde yaptırılabilir.

MADDE 16. — 6831 sayılı Orman Kanununun 27 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet Ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından numaralanıp, damgalanacağına orman mahsullerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil ve istif etme ve ölçme işlerine ve nakliye tezkerelerinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce tayin ve tespit olunur.

MADDE 17. — 6831 sayılı Orman Kanununun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 30. — Devlet ormanlarından elde edilen ürünlerin piyasa satışlarında açık artırma esastır. Açık artırmaya arz edilen orman ürünlerinin miktar ve kalite itibarıyla mahallî ihtiyaçlara ve satış icaplarına uygun partiler halinde ayarlanması mecburîdir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

Resmî daire ve müessese ve kamu iktisadî Teşebbüslerinin ihtiyaçları ile Tarım ve Orman Bakanlığınca kapasitesi, teknolojisi ve kuruluş yeri uygun görülen özel sektör sanayi tesislerinin ihtiyaçları pazarlıkla karşılanabilir.

Lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını icap ettiren hallerde de her türlü orman emvali pazarlıkla satılabilir.

Pazarlıkla yapılacak orman emvali satışına ait bedeller piyasa satış fiyatı üzerinden tahsil edilir.

Bu maddede yazılı satışların şartları ve şekilleri Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

MADDE 18. — 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 31. — Mülkî hudutları içinde tahammülü müsait Devlet ormanı bulunan köylerde, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan ihtiyaç sahibi aile reislerine, köyde barınmalarına mahsus yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan ve masrafları köy bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü inşaatları için bu ormanların verim gücü nispetinde ve üretilen emvalin cins ve nevi dikkate alınarak yine bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları alınmak suretiyle bir defaya mahsus yapacak emval verilir. Yukarıda sıralanan ev ve müstamilatı ile cami ve köy yolu köprüsü tamirâtı için gerekli yapacak emval en yakın istif veya satış istif yerinden maliyet bedeli ile verilir.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları yakacak odun verimi bulunan bu ormanlardan ve verim gücü nispetinde tarife bedeli ile her yıl karşılanır. Yakacak ihtiyaçlarının bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden karşılanması halinde kesme, taşıma ve istif masrafları ayrıca alınır.

Mülkî hudutları içinde tahammülü müsait Devlet Ormanı bulunmasına rağmen yapacağı elverişli emval üretilmemesi veya amenejman planları kesim düzeni gereği olarak bu ormanlardan her sene üretim yapılmaması halinde zati yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçları birinci ve ikinci fıkralardaki esaslar ve nispetler dahilinde, aynı plan ünitesindeki (seri) ormanlardan üretilen emvalden karşılanabilir.

Bu maddeye müteniden yapacak ve yakacak emval verilebilmesi için köylerde mevcut ve kurulu haneler bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde tespit edilir. Kanunun yayımı tarihinden sonra nüfus artımı veya aile teşkili gibi sebeplerle yapacak ve yakacak talebinde bulunanlar bu madde hükmünden istifade edemezler. Ancak bunların yapacak ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere ve yakacak talepleri ise her yıl maliyet bedeli ile karşılanabilir.

Bu maddeye müsteniden verilen yapacak ve yakacak emvalin yerinde kullanılmayıp her ne suretle olursa olsun elden çıkarılması, gayesi dışında kullanılması, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürülmesi; kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkarılması, bunların her ne suretle olursa olsun alınması veya kabul edilmesi yasaktır.

Bu yasaklara uymayanlar ile daha önce yukarıdaki fıkraya aykırı hareket edenler bu madde hükmünden istifade edemezler.

Bu madde hükümlerine göre verilen yapacak ile bunların enkazı ve yakacak emval haczedilemez.

Yukarıda yazılı ihtiyaçlar için verilen yapacak ve yakacak emvalin aynı köy halkının bu gibi ihtiyaçları-na devrine orman idaresince izin verilebilir.

MADDE 19. — 6831 sayılı Orman Kanununun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 32. — Mülkî hudutları içinde tahammülsüz Devlet Ormanı bulunan köylerde; köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan köylülerle hudutları içinde tahammülü müsait Devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2 500 den aşağı kasabalar halkına kendi ihtiyaçlarına sarf edilmek şartıyla, barınmaları için yapacakları ev, ahır, samanlık, ambar ihtiyaçlarıyla masrafları, köy veya belediye bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü ihtiyaçları için en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile bir defaya mahsus yapacak emval verilebilir.

Bu yerler halkının yakacak odun ihtiyaçları her yıl en yakın istif veya satış istifi yerlerinden maliyet bedeli ile karşılanabilir.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

31 inci ve 32 nci maddeler kapsamına giren yerlerde oturup da bu maddelerden istifade edemeyenlerin ihtiyaçları piyasa satış bedeli ile istif veya satış istif yerlerinden karşılanabilir.

MADDE 20. — 6831 sayılı Orman Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 33. — Hariçten gelecek ve Hükümetçe iskâna tabi tutulacak göçmenlerle, Hükümetçe memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak veya köylerde yerleştirilecek olanlara ve mülkî hudutları içinde Devlet ormanı bulunan köylerde yer sarsıntısı, yangın, heyelân, sel ve çığ yüzünden felâkete uğrayan muhtaç köylülere; yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar için bir defaya mahsus olmak üzere Tarım ve Orman Bakanlığınca en yakın istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları karşılığında yapacak emval verilebilir.

Bu madde dışında kalan köylerdeki felâketzede ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci maddenin 5 inci ve 7 nci fıkralarındaki hükümler, 32 nci ve 33 üncü maddeler hakkında da tatbik olunur.

MADDE 21. — 6831 sayılı Orman Kanununun 35 maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — 31, 32, ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için yapacak orman emvali alanların; bu husustaki yönetmelikte tespit olunacak yapı sistemlerine göre inşaat yapımları zorunludur.

Bu maddenin uygulama şekli ve şartları İmar ve İskân, Köy İşleri ve Kooperatifler, Enerji ve Tabii Kaynaklar ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanıp, Bakanlar Kurulunca onaylanacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 22. — 6831 sayılı Orman Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36. — Tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları ve maliyet bedeli karşılığında zati yapacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları ve bunların Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek kriterlere göre muhtaçlık durumları her sene Orman Bölge Şefinin iştirakiyle Köy İhtiyar Kurulunca ormanın verimi ve isteklilerin ihtiyacı göz önünde tutularak mahallinde tespit edilir.

Köy müşterek ihtiyaçlarına öncelik tanınır.

Yakacak ihtiyaçları kurulu hane ve nüfus sayısı esas tutularak verimin dağıtılması suretiyle karşılanır.

Hane sayısındaki eksilmeler ve nüfus sayısındaki değişiklikler Köy İhtiyar Kurulunca orman idaresine bildirilir.

Maliyet bedeli ile zati yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları da aynı kurul tarafından mahallinde tespit edilir.

Verilen yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranları Köy Muhtarı orman dairesine bildirmekle mükelleftir.

MADDE 23. — 6831 sayılı Orman Kanununun 37 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 37. — Devlet ormanlarından çıkarılacak tomruk, tel direk, maden direk, sanayi odunu, kâğıtlık odun, lif-yonga odunu, sırık, çubuk yakacak odun, reçine, sığla yağı, çıra ve şımşır gibi yıllık üretim programına alınmış orman ürünlerinin dışındaki her nevi orman ürün ve artıklarını, tayin olunacak mıntıka ve sülreler içinde toplayıp çıkarmaları için, öncelikle 40 ıncı maddede belirlenen kooperatiflere veya iş yerindeki veya civarındaki köylülere, ilânen duyurulmak suretiyle ve tarife bedelini ödemeleri şartıyla izin verilebilir.

Bu yerlerdeki kooperatiflerin veya iş yerinde veya civarındaki köylülerin bu işe istekli olmadıklarının veya iş güçlerinin yeterli bulunmamasını tespit ve tevsiki halinde; bu ürünlerin diğer isteklilerce üretimine aynı şartlarla izin verilebilir.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek ormana zararlı ağaçcıklar ve köylüler ile diğer orman zararlılarının, orman idaresince tespit edilecek şartlarla kesilerek, köklenerek, sökülerek veya toplanarak ormandan çıkarılması için isteklilere izin verilebilir. Bunları kesen, kökleyen, söken veya toplayan kişilerden para alınmaz.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 24. — 6831 sayılı Orman Kanununun 38 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 25. — 6831 sayılı Orman Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 39. — Devlet ormanlarından yapılacak istihşalden, 31, 32 ve 33 üncü maddeden istifade edenlerin ihtiyaçları öncelikle karşılanır.

MADDE 26. — 6831 sayılı Orman Kanununun 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 40. — Devlet ormanlarında ağaçlama, bakım, imar, yol yapma, kesme, toplama taşıma imâl gibi orman işleri öncelikle iş yerindeki veya civarındaki, sınırları içinde Devlet ormanı bulunan köy ve kasabalarda 34 üncü maddedeki şartlarla ve orman işleriyle de uğraşmak üzere kurulan ve işe ehil olan kooperatiflere veya işyerinde veya civarındaki işe ehil köylülere iş güçleri oranında gördürülür.

Yapılacak işe yukarıda belirtilen kooperatiflerin ve köylülerin iş güçlerinin kâfi gelmemesi veya işe ehil olmamaları veya aşırı fiyat istemeleri gibi hallerde bu işler iş yerine civar olmayan, birinci fıkrada belirtilen nitelikteki kooperatifler veya işyerine civar olmayan köylülere veya taahhüt yoluyla yaptırılabilir. Bu işleri yapacak müteahhitlerden nitelik ve sayıları işin mahiyet ve miktarına göre tespit edilen teknik eleman çalıştırmaları ve malî yeterlik belgesi istenir.

MADDE 27. — 6831 sayılı Orman Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 57. — Yurtta orman sahasını çoğaltmak maksadıyla orman sınırları içinde yangın ve çeşitli nedenlerle meydana gelmiş olan açıklıklarda, verimsiz, vasıfları bozulmuş orman alanlarında, Devlete ait olup yetişme muhiti şartları elverişli ve ekonomik icapların gerektirdiği yerlerde orman idaresince ağaçlandırmalar yapılır.

Orman ve ağaç sevgisini artırmak için köy, kasaba ve şehirler civarında devlete veya diğer kamu tüzelkilerine ait arazilerde de gerekli şartlar bulunduğu takdirde, örnek nitelikte olmak ve istekli kamu kuruluşlarıncı korunup bakılmak şartı ile ağaçlandırmalar yapılabilir.

MADDE 28. — 6831 sayılı Orman Kanununun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 59. — 57 nci maddenin ikinci fıkrasında yazılı yerlerdeki ağaçlandırılmış sahalara, ilgili kamu kuruluşuna teslim edilir ve bunlar hakkında bu Kanunun hükmü şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlara müteallik hükümleri tatbik olunur.

Kendi arazilerinde ağaçlandırma yapmak isteyen gerçek kişilere, sahipleri tarafından talep edildiği takdirde; plan, proje yapımında ve bunların uygulamalarında orman idaresince teknik yardım yapılabilir. Bunlar hakkında hususî ormanlara müteallik hükümler tatbik olunur.

MADDE 29. — 6831 sayılı Orman Kanununun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 60. — Orman idaresinin ve diğer kamu kuruluşları ile gerçek ve özel tüzelkişilerin orman ağacı ve ağaççığı fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere, uygun görülen yerlerde, her yıl ağaçlandırılacak sahaya yetecek miktarda fidan üretecek genişlikte fidanlıklar Orman Genel Müdürlüğüne tesis edilir.

MADDE 30. — 6831 sayılı Orman Kanununun 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 64. — Tarım ve Orman Bakanlığının vereceği ağaçlandırma planı gereğince ve tayin edeceği ağaç nevelerinden bu Kanunun 63 üncü maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazide, yarım hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek veya kavağ, okaliptüs ve kızılbaş ağaçlıkları tesis edecek hususî şahıslara veya hükmî şahsiyeti haiz teşekküllere, Tarım ve Orman Bakanlığının izni ile Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasından kuruluş kredisi açılır. Kuruluş kredisi için 15 yıl müddetle Tarım ve Orman Bakanlığı bütçesine miktarı 50 000 000 liradan aşağı olmamak şartıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası sermayesine mahsuben ayrıca tahsisat konulur.

Orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nispeti, müddeti ve diğer şartları Tarım ve Orman ve Ticaret Vekâletleriyle Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasıncı müştereken tespit edilir.

MADDE 31. — 6831 sayılı Orman Kanununun 66 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 32. — 6831 sayılı Orman Kanununun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 71. — Umumî hükümler dairesinde tazminat talebiyle mahkemeye müracaat hakları mahfuz kalmak üzere yangın söndürülürken sakatlananlara; sakatlık derecesine göre orman idaresince ayrıca 15 000 lira-dan 60 000 liraya kadar, ölenlerin ise kanunî mirasçılarına 150 000 lira para verilir.

Devlet memuru, olup da sakatlanan veya ölenlerin hakkında umumî ahkam tatbik olunur. Ayrıca bu memurlar birinci fıkra hükmünden de istifade ederler.

İş bu tediyeler mahkemeler tarafından hükmolunacak tazminata mahsup edilmez.

Yaralanan ve hastalananların hastahanelere nakli ve tedavi masrafları orman idaresine aittir. Bunlar Devlet hastahanelerinde parasız tedavi edilir.

MADDE 33. — 6831 sayılı Orman Kanununun 79 uncu maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman Memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir zabıt ile tespit ve nakil vasıtaları ile suç aletleri ve suç mahsulü malları zapt ve icabında suç işleyenleri yakalamak selahiyetini haizdirler.

MADDE 34. — 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste ve mahrukut ve sair mahsuller ile suçta kullanılan aletleri vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere, mevcut ise orman depolarına, orman deposu yoksa suç mahallî belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutlarında ise o köy muhtarlığına, yokluğunda vekiline, onun da yokluğunda ihtiyar meclisi üyelerinden birine yediemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye ve köy yetkililerine bu teslim edilen mallar en kısa zamanda behemahal orman depolarına naklettirilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar Orman İşletme Müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarının mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları orman idaresinde veya yedieminde bekletilemez. Bu vasıtaların kayıtlı olduğu trafik bürosuna derhal durum bildirilir ve trafik görevlilerince de kaydına ve ruhsatnamesine orman suçundan zapt edilmiş olduğu hususunda şerh konur. Konması mecburî olan bu şerhi kaydında taşıyan nakil vasıtasını satın alan üçüncü şahısların hüsnüniyet iddiaları nazarı itibara alınmaz. Bu nakil vasıtaları sahiplerinin talebi üzerine 1 inci fıkrada belirtilen satış komisyonlarının takdir ve tespit edilerek rayiç değeri karşılığında kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil gösterdiklerinde dava neticesinde müsaderesine karar verildiği takdirde aynen iade etmek kaydıyla sahibine iade edilir. Zaptolunan nakil vasıtasının müsaderesine karar verilip infaz edilinceye kadar aynı vasıta ile yeniden orman suçu işlendiği takdirde vasıtanın sahibine iade olunabilmesi için nakit veya Devlet tahvili veya Banka teminatı verilmesi zorunludur, bu durumda mahkemeler vasıta için alınmış teminat irad kaydına karar verirler.

Müsaderesine karar verilen nakil vasıtası hakkında verilmiş başka bir müsadere kararı sebebiyle satışın mümkün olmaması halinde alınmış teminat orman idaresince irad kaydedilir veya zabıt sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden ya da kefilinden tahsil edilir.

Suçta kullanılan nakil vasıtaları kesin zorunluluk olmadıkça yediemine teslim olunamaz. Bir ay zarfında teminat karşılığında sahibine iade veya satış işlemi yapılır.

Sahibi tarafından belirtilen esaslara uygun olarak alınmayan veya sahibince istenmeyen veya sahibi bulunmayan suç nakil vasıtaları en çok bir ay beklemeden sonra 1 inci fıkrada belirtilen satış komisyonunca mahallinde veya pazar yerlerinde, bu yerlerde fiyat veya alıcı oluşmadığı takdirde idarece uygun görülecek herhangi bir yerde ilan edilmek suretiyle satılır.

Müsaderesine karar verilmeden yukarıda gösterildiği şekillerde tedbiren satışları yapılan orman emvali, sair mahsüller, suçta kullanılan alet ve nakil vasıtalarının bedelleri yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak bankaya veya orman idaresi veznesine yatılır.

Orman suçu nedeniyle idarece zaptedildikten sonra kaçırılmış, çalınmış veya mahkemelerce verilmiş müsadere hükmü kesinleşmiş olup orman idaresince satış yapılacak nakil vasıtalarının orman idaresinin yazılı

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

istemi üzerine kimin elinde olursa olsun yakalanarak en yakın orman idaresine teslimine orman memurları, polis, jandarma, trafik görevlileri, belediye zabıtası görevli ve yükümlüdür.

Müsaderesine hükmolunup satışı yapılan nakil vasıtasının satış bedeli suç tarihinde idarece tespit olunup teminata bağlanmış değerinden düşük olduğu takdirde aradaki fark, alınmış teminattan mahsup edilir veya sahibi ya da kefillerinden tahsil edilir.

Sanık lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval mevcut ise derhal ve satılmış ise bedeli iade olunur.

Müsaderesine karar verilen mallar, nakil vasıtaları ve suçta kullanılan aletler satılmamış ise satılır.

Evvelce satılıp parası emanete alınan veya bilahare satılan nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'si, hüküm kesinleştikten sonra kaçağı haber verenlere, yakalayıp zabt edenlere ikramiye olarak verilir.

Polis ve Jandarma ile Köy Muhtarı ve İhtiyar Meclisi Azalarının kaçak emvali ve varsa nakil vasıtasını yakalamaları ve orman idaresine teslim etmeleri halinde bunlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

Nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'sinin % 20'si muhbire, geri kalanı bilfiil yakalayanlara verilir.

Kaçakçılığın muhbiri yoksa buna ait hisse de bilfiil yakalayanlara verilir.

Nakil vasıtası ve suç aletleri satış bedelinin bakiye % 50'si ve malların satış bedeli Orman Genel Müdürlüğü hesabına irad kaydedilir.

MADDE 35. — 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 91. — 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yapacak emval veren ağaçları kesenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve yapacak emvalin beher metre küpü için bin lira ağır para cezası ile cezalandırılır. Ancak yirmi santimetre kutrundan aşağı olanlar için bu cezalar bir misli artırılarak hükmolunur. Ağaç kesme motorlu araç ve gereçler kullanılarak yapılmış ise asıl cezalar bir katı artırılarak hükmolunur. 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yakacak emval veren ağaçları keserek odun veya kömür yapanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve odunun beher kentali için üç yüz lira, kömürün beher kentali için de binbeşyüz lira ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu suretle verilecek ceza bin liradan aşağı olamaz.

14 üncü maddenin (A) bendine yazılı yetmiş veya yetiştirilmiş fidanları kesmek, sökmek, ekim sahalarını bozmak, ağaçları boğmak, bunlardan yalamuk, pedevra, hartama çıkarmak fiilleri için verilecek cezalar beş misli artırılarak hükmolunur. Bu maddenin uygulanmasında fidandan maksat sekiz santimetre ve daha az orta kuturlu ağaç ve ağaçcıkların fidelik, çırpılık, çubukluk saflarındaki halidir.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler bir aydan üç aya kadar hapis ve yapacak ise metre küpü bin lira, yakacak ise kentali üçyüz lira olmak üzere para cezasıyla cezalandırılır.

14 üncü maddenin (C) bendinde yazılı fiilleri işleyenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Bu kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise yapılan zarar miktarına göre bir aydan bir seneye kadar hapis ve bin liradan ikibin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.

14 üncü maddedeki suçları hayvan beslemek için işleyenler hakkında yukarıdaki cezalar bir misli artırılır.

MADDE 36. — 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 92. — Bu kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlarda izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

Suçlular hakkında yirmibin liradan elli bin liraya kadar ağır para cezası hükmolunur.

Başkaca zarar husule gelmiş ise ayrıca tazmin ettirilir. İzin alarak bir nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise bu cezanın yarısına hükmolunur. Bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar orman idaresince işletilmekten men edilir.

MADDE 37. — 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 93. — Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri ika edenler, izne bağlı işleri izinsiz yapanlar dört aydan bir seneye kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar. İşgal ve faydalanma yeniden tarla açmak suretiyle vaki olduğu veya yanmış orman sahalarına taalluk ettiği takdirde bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.

Her nevi mahsül ve tesislerin müsadere sine hükmolunur. Müsadere olunan mahsüller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irad kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu husustaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

Birinci fıkrada değinilen işgal ve faydalanılan alan ile yeniden açılan tarlanın beş dekardan fazla olması halinde bu fıkrada yazılı ceza yarı oranında artırılır.

MADDE 38. — 6831 sayılı Orman Kanununun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 94. — Bu Kanununun 18 inci maddesinde tayin edilen mesafeler dahilinde yapılması izne bağlı olan fabrika, hızar, şeritlerle, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız ve buna benzer ocakları izinsiz kuranlar onbin liradan yirmibeş bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Bunların işletilmesi de men edilir.

MADDE 39. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu Kanunun 19 uncu maddesine göre her nevi ormanlara izinsiz hayvan sokanlar bir aydan altı aya kadar hafif hapis ve ayrıca beher kıl keçi ve deve için elli lira, diğer büyükbaş hayvanların beheri için yirmibeş lira, küçükbaş hayvanların beheri için onbeş lira hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu suretle verilecek para cezası beşyüz liradan aşağı olamaz.

MADDE 40. — 6831 sayılı Orman Kanununun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 96. — Bu Kanunun 20 ve 21 inci maddesinde yazılı hükümlere muhalif hareket edenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 41. — 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kültükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekte kesenler, kesilen ağaçların miktarı göz önünde bulundurularak beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 42. — 6831 sayılı Orman Kanununun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 98. — 31, 32, 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zati ihtiyaçları ile köy müsterek ihtiyaçları için verilen orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları verilmiş gayesine uygun kullanmayanlar, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkaranlar, veya 35 inci maddede belirtilen emvali aldığından itibaren bir yıl içerisinde yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emvali her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve bin liradan beşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

İhtiyaç için verilmiş yakacaklarda da bu madde hükmü uygulanır.

Yukarıdaki fıkralarda yazılı eylemleri işleyenlerin her birinden ayrı ayrı suç konusu emvalin rayiç değerinin iki misli tazminat olarak alınır.

MADDE 43. — 6831 sayılı Orman Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 99. — 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 44. — 6831 sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 100. — 41 inci madde mucibince her çeşit orman mallarını nakliyesiz veya damgasız olarak nakledenler 108 inci madde gereğince cezalandırılırlar.

Nakliye teskeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür vesair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonulur. Kaçak olmadığı ve nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Nakliye teskeresini değiştirmeden nakliyat yapanlar veya ormandan kesilen ağaçlardan yapılacak damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 45. — 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususi orman sahipleri beşyüz liradan ikibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise bin liradan beşbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

MADDE 46. — 6831 sayılı Orman Kanununun 102 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenajman planlarında ormanın imarı, genişletilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşarelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahiplerinden beşyüz liradan üçbin liraya kadar hafif para cezası alınır.

MADDE 47. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine muhalif hareket edenler beşyüz liradan ikibin liraya kadar. Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile düşük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak ya da satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklerin herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarara sebebiyet verenler bin liradan beşbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 48. — 6831 sayılı Orman Kanununun 104 üncü maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

68 inci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler bir aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 49. — 6831 sayılı Orman Kanununun 105 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için selahiyetli memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

men orman yangınına söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında vali ve kaymakamlar tarafından bin lira hafif para cezası verilir.

Ancak bu cezaya tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde alakalılar mahallî sulh ceza mahkemesine itirazda bulunabilir. Bu itiraz evrak üzerinde tetkik edilir.

MADDE 50. — 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 107. — 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenlerden beşyüz liradan bin liraya kadar hafif para cezası alınır.

MADDE 51. — 6831 sayılı Orman Kanununun 108 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Müsaderesine hükmolunacak orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alanlar veya bulunduranlar bir aydan bir seneye kadar hapis ve bin liradan üçbin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

1 inci fıkra yazılı fiillerin ticarethane sahibi olsun olmasın her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kâr maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline döndürdükten sonra satanlar tarafından işlenmesi halinde bir seneden beş seneye kadar hapis ve beş bin liradan onbeş bin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 52. — 6831 sayılı Orman Kanununun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 109. — Ağaçlarda bulunan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrosunda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hale getirenler, yerlerini değiştirenler ile 116 ncı maddeye aykırı hareket edenler, bir aydan bir seneye kadar hafif hapis ve bin liradan beş bin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 53. — 6831 sayılı Orman Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 112. — Bu Kanunda yasak edilen fiillerin işlenmesi yüzünden husule gelen zarar için istek halinde ayrıca gerçek zarar esası üzerinden tazminata da hükmedilir.

Gerçek zarar, rayiç değer dışında kalan hallerde suç işlenmesi yüzünden idarenin uğradığı tüm zararları içerecek ve ormanların korunması ve idaresi için teşkilat masraflarını, halin icaplarına göre mahrum kalınan kârı da kapsar biçimde aşağıdaki fıkralarda belirtilen yöntemle hesap edilecek olan değerdir.

Suç konu orman emvali ağaçtan elde edilmiş ise suçun işlendiği mahalle en yakın orman satış istif yerinde suç konusu orman mahsullü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve nevi emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim sürütme, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasından sonra tespit olunacak birim fiyat üzerinden gerçek zarar hesap edilir.

Suç konusu fidan ise, yıllık genel ortalama hacim artım ve idare süresi yaşındaki ağaç adedinden istifade etmek ve fidan yaşını esas tutmak suretiyle bulunan birim miktarı yukarıdaki fıkraya göre tespit edilen tomruk satış fiyatı ile çarpılarak gerçek zarar bulunur.

Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman ürününün gerçek zarar birim fiyatı ise ikinci fıkra esaslarına göre hesaplanır.

Orman işletme müdürlükleri görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini her yılın 2 ncı ayının yirminci gününe kadar bir cetvel halinde tespit ve tanzim ederek bağlı bulunduğu Orman Bölge Başmüdürlüğüne tastik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip derhal birer nüshalarını mıntıkasındaki Cumhuriyet savcılıklarıyla Sulh ve Asliye Ceza ve Hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Tazminat miktarının tayin ve tespitinde tüm yargı organları bu cetvellerle bağlıdırlar. Hükmedilecek tazminat isteği geçmeyeceği gibi cetvellerdeki miktardan da az olamaz. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır.

(Danışma Meclisi Üyesi Recep Meriç ve 32 Arkadaşının Teklifi)

MADDE 54. — 6831 sayılı Orman Kanununun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 113. — Bu Kanunla yasak edilen fiilin ağaç kesilmesine taalluku halinde ağaç müsadere edilmiş olsa dahi talep halinde hükmolunacak tazminat mahallî rayice göre hesaplanır.

Mahallî rayiç; 112 nci maddenin 3 üncü fıkrasındaki esaslara göre, kesim, sürütme, taşıma ve istif giderleri düşülmeden bulunacak ortalama birim değerine bu malın en yakın ilçe veya il merkezindeki satış yerlerine kadar nakilleri için yapılması gerekli masraf ile bu yerlerdeki satıcı kârının eklenmesi suretiyle elde edilecek bedeldir.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde içinde aynen uygulanır.

MADDE 55. — 6831 sayılı Orman Kanununun 114 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 114. — Her türlü orman suçları ile tahrip olunan veya yakılan sahalar için bu kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca ağaç cinsi, cari yıl içindeki mahallî birim saha ağaçlama gideri esas tutularak ağaçlama masrafına da hükmolunur.

Bu mdde ile 112 nci ve 113 üncü maddelerin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 56. — 6831 sayılı Orman Kanununun 115 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 115. — Devlet ormanları üzerinde herhangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Maliye ve Tarım ve Orman Bakanlıklarının tasvibine bağlıdır.

MADDE 57. — 6831 sayılı Orman Kanununun 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — Bu Kanunun 1 inci maddesinde orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan sahipleri aşağıda yazılı şekillerde faydalanırlar;

A) (Ç, E) bentlerinde yazılı yerlerle (D) bentlerindeki şehir mezarlıklarından (H) bendindeki her nevi meyvalı ağaç ve ağaçcıklarla kapalı yerlerden (Fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç) sahipleri her türlü zatî ihtiyaçları ve pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

B) (F, G) bentlerinde yazılı yerlerle (D) bendinde belirtilen kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklardan, (H) bendindeki fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri sahiplerinin zati ihtiyaçları ve pazar satışları için yapacakları kesimler keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olup, bu yerlerden pazar satışları için faydalanacak olanlardan idarenin yapacağı masraflar peşin olarak tahsil edilir. Bu muamelelerin şekil ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunur.

Bu hükme muhalif hareket edenler, bu Kanunun 109 uncu maddesine göre cezalandırılmakla beraber emval müsadere olunur.

MADDE 58. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1444 sayılı Kanunla eklenmiş ek madde 1 inci hükmü yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 59. — 6831 sayılı Orman Kanununa 1744 sayılı Kanunla eklenen ve 1906 sayılı Kanunla değiştirilen Ek 3 üncü maddenin A fıkrasının c ve d bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) 6831 sayılı Orman Kanununun 17 nci ve 115 inci maddeleri uyarınca verilecek izin ve irtifak haklarına dayanılarak, Devlet ve diğer kamu tüzelkişileriyle özel hukuk tüzelkişilerince; kâr gayesi bulunmaksızın ve kamu yararına hizmetlerde kullanılmak üzere yapılacak tesisler dışındaki her türlü tesisine proje toplam bedelinden orman sahasına isabet eden kısmının % 5'i oranında alınacak hissedeni;

d) Her yıl genel bütçenin binde beşinden az olmamak üzere genel bütçeden yapılacak yardımdan;

MADDE 60. — 6831 sayılı Orman Kanununun geçici 1 inci ve geçici 6 ncı maddeleri hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 61. — Bu Kanunun 50 nci ve 51 inci maddeleri ile değiştirilen 112 ve 113 üncü madde hükümleri yayımı tarihini takip eden yıl başından diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 62. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DANIŞMA MECLİSİNİN KABUL ETTİĞİ METİN

31.8.1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin 2 nci fıkrasının D, F, G, İ bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisinde bulunan kadim mezarlıklardaki ağaç ve ağaççıklarla örtülü yerler,

F) Orman sınırları içinde veya bitişiğinde tapu kaydına dayanarak, orman sınırları veya bitişik alanlar dışında ise tapu kaydı veya diğer tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaççıklarla örtülü sahipli yerler,

G) Devlet ormanlarına bitişik olmayan, yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan ve tapu ile sahipli arazideki her nevi ağaç ve ağaççıklar,

İ) Sahipli arazideki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, özel kanunu gereğince Devlet Ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, islah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabanî zeytinlikler ile 27.2.1960 tarih ve 7457 sayılı ve 9.7.1956 tarih ve 6777 sayılı Kanunlarda tasrih edilen yabanî veya aşılanmış fıstıklık, sakızlık ve har-nupluklar.

MADDE 2. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 2. — 31.12.1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden;

a) Su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan; tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (Antepfıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya hayvancılıkta kullanılmasında yarar bulunan otlak, kışlak ve yaylak haline gelmiş yerler,

b) Şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları,

Orman sınırları dışına çıkarılır, bu şekilde orman sınırları dışına çıkarılan yerlerden tapulu olanlar kişiler adına, tapusuz olanlar ise Hazine adına tescil edilir.

Sınırlaması evvelce yapılmış yerlerde yukarıdaki fıkra hükümlerine göre sınırlamaların düzeltilmesi iş ve işlemleri, yönetmeliğinde belirlenen şekilde Orman Kadastro Komisyonlarıncı yapılır. Bu düzeltme işlemleri; Orman Genel Müdürlüğü ve Maliye Bakanlığının mahallî birimlerine komisyonlarca yazılı olarak bildirilir ve mahallinde askı suretiyle ilan edilir. Bu bildirmeden ve ilandan itibaren 60 gün içinde taşınmazın bulunduğu yer adliye mahkemesine Tarım ve Orman Bakanlığı aleyhine iptal davası açılabilir.

İlk defa yapılacak orman kadastrounda sınırlama ile birlikte bu madde hükümleri de uygulanır.

Bu madde hükümleri yanan orman sahalarında hiçbir surette; muhafaza ormanı, millî park olarak ayrılan, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde ise nite-liklerinin devamı süresince uygulanmaz.

Tüzelkişiliği haiz kamu müesseselerine ait veya özel mülkiyetteki ormanlarda bu madde hükmünün uygulanmasında orman sınırları dışına çıkarma işlemleri bu ormanların sahipleri adına yapılır.

MADDE 3. — 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet Ormanları ile evvelce sınırlama yapılmış olup da herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, tüzelkişiliğe sahip amme müesseselerine ait ormanların ve özel ormanların ka-dastrosu ve bu ormanların içinde ve bitişiğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınır-larının tayin ve tespiti, Orman Kadastro komisyonları tarafından yapılır.

M. G. K. İHTİSAS KOMİSYONUNUN TEKLİF ETTİĞİ METİN

31 . 8 . 1956 Tarihli ve 6831 Sayılı Orman Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına İlişkin Kanun Teklifi

MADDE 1. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1 inci maddesinin 2 nci fıkrasının D, F, G, I bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

D) Şehir mezarlıklarıyla kasaba ve köylerin hudutları içerisinde bulunan eski (kadim) mezarlıklardaki ağaç ve ağaçlıklarla örtülü yerler,

F) Orman sınırları içinde veya bitişğinde geçerli tapu kaydına dayanarak, orman sınırları veya bitişik alanlar dışında ise tapu kaydı veya diğer tasarruf belgeleri ile özel mülkiyette bulunan ve tarım arazisi olarak kullanılan, dağınık veya yer yer küme ve sıra halindeki her nevi ağaç ve ağaçcıklarla örtülü sahipli yerler,

G) Devlet ormanlarına bitişik olmayan, geçerli tapu ile sahipli arazi üzerindeki yüzölçümü üç hektardan yukarı bulunmayan her nevi ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerler,

I) Sahipli arazideki aşılı ve aşısız zeytinliklerle, özel kanunu gereğince Devlet ormanlarından tefrik edilmiş ve imar, ıslah ve temlik şartları yerine getirilmiş bulunan yabancı zeytinlikler ile 9 . 7 . 1956 tarih ve 6777 sayılı Kanunda tasrih edilen yabancı veya aşılınmış fıstıklık, sakızlık ve harnupluklar.

MADDE 2. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 2. — Aşağıda belirtilen durum ve şartlara uyan yerler; Devlet eliyle ihya edilerek kısmen veya tamamen orman içi köyler halkının yerleştirilmesi veya bu amaçla değerlendirilmesi maksadıyla, orman sınırları dışına çıkarılır.

A) Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen yerler,

B) 31 . 12 . 1981 tarihinden önce bilim ve fen bakımından orman niteliğini tam olarak kaybetmiş yerlerden; su ve toprak rejimine zarar vermeyen, orman bütünlüğünü bozmayan, tarla, bağ, bahçe, meyvelik, zeytinlik, fındıklık, fıstıklık (Antepfıstığı) gibi çeşitli tarım alanları veya otlak, kışlak, yaylak gibi hayvancılıkta kullanılmasında yarar olduğu tespit edilen araziler ile şehir, kasaba ve köy yapılarının toplu olarak bulunduğu yerleşim sahaları.

Bu yerler dışında, orman sınırlarında hiçbir surette daraltma yapılamaz.

Orman sınırları dışına çıkarılan yerler, Devlet ormanı ise Hazine adına, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait orman ise bu müesseseler adına, hususi orman ise sahipleri adına tescil edilir.

Orman sınırları dışına çıkarma iş ve işlemleri yönetmeliğinde belirtilen esaslar dahilinde Orman Kadastro Komisyonlarınca yapılır. Bu işlemler; Orman Genel Müdürlüğü ve Maliye Bakanlığının mahalli birimlerine komisyonlarca yazılı olarak bildirilir ve mahallinde askı suretiyle ilan edilir. Bu bildirim ve ilandan itibaren altmış gün içinde taşınmazın bulunduğu yer adliye mahkemesine Tarım ve Orman Bakanlığı ile varsa bu işlemlerden lehine hak doğmuş kişiler aleyhine iptal davası açılabilir. İptal davası kişiler tarafından açıldığı takdirde husumet Tarım ve Orman Bakanlığı ile birlikte Orman Genel Müdürlüğüne de tevcih olunur.

İlk defa yapılacak orman kadastrounda, orman sınırları dışına çıkarma işlemi, sınırlama ile birlikte yapılır.

Bu made hükümleri yanan orman sahalarında hiçbir surette; muhafaza ormanı, millî park olarak ayrılan, izin ve irtifak hakkı tesis edilen ormanlarda ve 3 üncü madde ile orman rejimi içine alınan yerlerde ise niteliklerinin devamı süresince uygulanmaz.

MADDE 3. — 6831 sayılı Orman Kanununun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 7. — Devlet ormanları ile evvelce sınırlama yapılmış olupta herhangi bir nedenle orman sınırları dışında kalmış ormanların, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanların ve hususi ormanların kadastro ve bu ormanların içinde ve bitişğinde bulunan her çeşit taşınmaz malların ormanlarla müşterek sınırlarının tayin ve tespiti, orman kadastro komisyonları tarafından yapılır.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Orman Kadastro komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak orman kadastro işlerinde çalışmış ve bu Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisinin başkanlığında; bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi veya bunların bulunmaması halinde en az on yıl hizmet görmüş orman teknikeri üye, bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat mühendisi veya bunların bulunmaması halinde en az on yıl hizmet görmüş ziraat teknisyeni üye ile beldelerde belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar heyetince aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon başkanının yokluğu halinde ormancı üye başkana vekâlet eder.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar arazideki çalışmaları sırasında beldelerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar heyetleri tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanırlar. Bunların gelmemeleri halinde, Komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastro sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir. Orman kadastro işlemlerinin beş yılda bitirilmesi için gereken bütün tedbirler alınır.

MADDE 4. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman kadastrounun yapılacağı il ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile belirlenir.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az bir ay önce TRT ve Resmî Gazetede, ilgili il, varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutad vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

Orman kadastro; belde ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman kadastrounun başlama tarihi, komisyon başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek çalışılacak belde ve köylerle bunlara bitişik belde ve köylerde en az bir ay önce, bu belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile duyurulur ve durum bir tutanakla tespit edilir.

Bu ilanda, komisyonların hangi köy veya beldelerde çalışacakları, ormanların içinde ve bitişigindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları ve hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastro yapılacak ormanların bitişiginde ve içinde taşınmaz malları olanların, orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ettikleri ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

MADDE 5. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastro yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belirlenir, ölçülür veya hava fotoğraflarına işaretlenir ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırda bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen veya verilen belgelerin tarih, numara ve nitelikleri ile ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

Orman kadastro komisyonları; Tarım ve Orman Bakanlığınca atanacak orman kadastro işlerinde çalışmış ve bu Bakanlıkta veya bağlı kuruluşlarında en az on yıl hizmet görmüş bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisinin başkanlığında; bir orman yüksek mühendisi veya orman mühendisi veya bunların bulunmaması halinde en az on yıl hizmet görmüş orman teknikeri üye, bir ziraat yüksek mühendisi veya ziraat mühendisi veya bunların bulunmaması halinde en az on yıl hizmet görmüş ziraat teknisyeni üye ile beldelede belediye encümenince, köylerde köy ihtiyar heyetince aralarından seçilecek bir üyeden kurulur.

Komisyon başkanının yokluğu halinde mühendis olan ormancı üye başkana vekâlet eder. Komisyonlar en az üç üye ile de çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur. Başkana vekâlet eden üyenin oyu daima tek oy sayılır.

Komisyon emrine gerektiği kadar teknik eleman ve memur verilir.

Komisyonlar, arazideki çalışmaları sırasında beldelerde belediye encümeni, köylerde ihtiyar heyetleri tarafından seçilecek bilirkişilerin bilgilerinden de yararlanırlar. Bunların gelememeleri halinde, komisyonlar gerekli gördükleri takdirde resen bilirkişi seçebilirler.

Yasak bölgelerdeki ormanların kadastro sırasında Millî Savunma Bakanlığınca bir temsilci bulundurulabilir.

MADDE 4. — 6831 sayılı Orman Kanununun 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 8. — Orman kadastrounun yapılacağı il ve ilçeler Orman Genel Müdürlüğünün teklifi, Tarım ve Orman Bakanlığının onayı ile belirlenir.

Bu husus; ormanda çalışmaya başlamadan en az iki ay önce Radyo, Televizyon ve Resmî Gazetede, ilgili il ve varsa ilçe merkezlerinde çıkan birer günlük gazetede, gazete çıkmayan yerlerde ise diğer mutat vasıtalarla en az beşer gün ara ile ikişer defa ilan olunur.

İlanın birer örneği, mahallin en büyük malmemurluğuna, tapulama müdürlüğüne, tapu idaresine ve Vakıflar idaresine imza karşılığı verilir. İlgili belde veya köyün daha evvel tapulaması yapılmış ise buna ait kayıt, belge ve planlar istenir.

Orman kadastro; beldé ve köy sınırları esas alınmak suretiyle bu sınırlar dahilinde kalan bütün ormanları kapsayacak şekilde yapılır.

Orman kadastrounun başlama tarihi, komisyon başkanlığı tarafından tayin ve tespit edilerek, en az bir ay önce çalışılacak belde ve köylerle bunlara bitişik belde ve köylerin uygun yerlerine asılacak ilan kâğıdı ile ilgililere duyurulur ve durum bir tutanakla tespit edilir.

Bu ilanda, komisyonların hangi köy veya beldelerde çalışacakları, ormanların içinde ve bitişigindeki taşınmaz malların sahiplerinin veya kanunî mümessillerinin veya vekillerinin sınırlama sırasında hazır bulunmaları ve hazır bulunmadıkları takdirde orman kadastro işlerine yokluklarında devam edileceği açıklanır.

İlan işlerine ait belgeler dosyasında saklanır.

Kadastro yapılacak ormanların bitişiginde ve içinde taşınmaz malları olanların, orman sınırlarının tespiti sırasında kendileri veya kanunî mümessilleri veya vekilleri hazır bulunur. İşgal ettikleri ve faydalandıkları taşınmaz malların sınırlarını ve her nevi belgelerini gösterirler.

Yerinde yapılan ilana rağmen ilgililerin bulunmamaları, sınırlama ve kadastro işini durdurmaz.

MADDE 5. — 6831 sayılı Orman Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. — İlan işleri tamamlanan belde ve köylerde kadastro yapılacak ormanların sınırları komisyonlarca, arazi üzerinde belirlenir, ölçülür, varsa hava fotoğraflarına işaretlenir ve bu işlemler tutanakla tevsik edilir.

Bu tutanak; sınırlandırılan ormanların işletme şeklini, ihtiva ettikleri ağaç türlerini, mülkiyet ve diğer aynı hakları, sınırdaki bulunan taşınmaz malların cinsini, maliklerinin ve işgal edenlerin ad ve soyadını, gösterilen veya verilen belgelerin tarih, numara ve nitelikleri ile ilgililer tarafından yapılan itirazları kapsayacak şekilde düzenlenir.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Tutanaklar; her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır ve orman kadastro komisyon başkanı, üyeler ve bilirkişiler ve hazır bulundukları takdirde orman içinde veya bitişiğinde taşınmaz mal sahibi olanlar ile işgal edenler veya kanunî mümessilleri veya vekilleri tarafından imza edilir.

Orman kadastro komisyonları en az üç üye ile de çalışabilir. Oyların eşitliği halinde başkanın katıldığı taraf çoğunluğu kazanmış olur.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğrafları, Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Ölçme metotlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belirtilir.

Kadastrosu yapılan ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrip edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 6. — 6831 sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması bitirilen belde ve köye ait tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin münasip yerlerinde usulüne uygun bir şekilde asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca tutanak örnekleri aynı gün ilgili orman işletme müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığının mahallî kuruluşuna bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi beldelede belediye encümenlerinin köylerde ihtiyar heyetlerinin tasdik edecekleri belgelerle tevsik olunur. Bu belgeler komisyon dosyalarında saklanır.

Kadastrosu tamamlanan ormanlara ait haritalar komisyon başkanınca tasdik olunur.

MADDE 7. — 6831 sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman kadastro komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilanı ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili adliye mahkemelerine müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler.

İlan tutanaklarında bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkca belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır. Bu müddet içinde itiraz olmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğünce açılacak itiraz davalarında ise hasım, tutanakta ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş, ölmüş veya gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer için tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastrosu yapıp kesinleşen Devlete ait ormanlar, tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın Hazine adına tapuya tescil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton kazık ve diğer işaretler, Orman Genel Müdürlüğünce korunur ve gereken sahalarda dikenli tel ile çevrilir.

MADDE 8. — 6831 sayılı Orman Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman kadastro komisyonunda bilfiil çalışan başkan, üye ve teknik elemanlarla diğer görevlilere verilecek yan ödemelerde Bütçe Kanunları ile tespit edilecek miktarların azamî hadleri üzerinden ödeme yapılır.

Orman kadastro komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğünce sağlanır.

MADDE 9. — 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci Bölüm Başlığı ile 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

Tutanaklar; her belde ve köy için tutulacak bir tutanak defterine yazılır ve orman kadastro komisyon başkanı, üyeler ve bilinkişiler ve hazır bulundukları takdirde orman içinde veya bitişğinde taşınmaz mal sahibi olanlar ile işgal edenler veya kanunî mümessilleri veya vekilleri tarafından imza edilir.

Kadastro ve diğer ormancılık hizmetleri için gerekli hava fotoğrafları, Tarım ve Orman Bakanlığınca yapılır veya yaptırılır.

Ölçme metodlarına ait uygulanacak teknik hususlar yönetmelikte belirtilir.

Kadastrosu yapılan ormanların sınır noktaları sabit taş ve beton kazıklarla tespit edilir. Tespit edilen sınır noktalarının tahrir edilmesi veya yerlerinin değiştirilmesi yasaktır.

MADDE 6. — 6831 sayılı Orman Kanununun 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 10. — Sınırlandırılması bitirilen belde ve köye ait tutanak suretleri komisyon başkanlığınca ait olduğu belde ve köylerin uygun yerlerine asılmak suretiyle ilan edilir. Ayrıca, tutanak örnekleri ilgili orman işletme müdürlüğüne ve Maliye Bakanlığının mahallî kuruluşuna aynı gün bir yazı ile gönderilir.

Asılma tarihi; beldelerde belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar heyetlerinin tasdik edecekleri belgelerle tevsik olunur. Bu belgeler komisyon dosyalarında saklanır.

Kadastrosu tamamlanan ormanlara ait haritalar komisyon başkanınca tasdik olunur.

MADDE 7. — 6831 sayılı Orman Kanununun 11 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 11. — Orman kadastro komisyonlarınca düzenlenen tutanakların askı suretiyle ilanı, ilgililere şahsen yapılan tebliğ hükmündedir. Tutanak ve kararlara karşı hak sahipleri askı tarihinden itibaren bir yıl içinde görevli ve yetkili adliye mahkemelerine müracaatla sınırlamaya itiraz edebilirler. Bu müddet içinde itiraz olmaz ise komisyon kararları kesinleşir.

İlan tutanaklarında, bu tutanak ve kararlara karşı ne suretle dava açılacağı açıkca belirtilir.

Sınırlamaya itiraz davaları her türlü harç ve resimden muaftır.

Gerçek ve tüzelkişiler tarafından açılacak itiraz davalarında hasım, Orman Genel Müdürlüğüdür. Orman Genel Müdürlüğünce açılacak itiraz davalarında ise hasım, tutanakta ismi geçen kişilerdir. Bu kişilerin itiraz konusu yeri başkalarına temlik etmiş, ölmüş veya gaipliğine karar verilmiş olmaları halinde temlik, ölüm ve gaiplik tarihine bakılmaksızın itiraz davası sonuçlandırılır.

İtiraza konu yer için tutanakta kişi adı yazılmamışsa itiraz davası hasımsız açılır. Hasımsız açılan davalarda mahkemeler üç ay içinde ilgililerin davaya katılmaları için gerekli ilanı yaparlar.

Kadastrosu yapıp kesinleşen Devlete ait ormanlar, tapu dairelerince hiçbir harç, vergi ve resim alınmaksızın Hazine adına tapuya tescil olunur.

Sınır noktalarındaki taş, beton kazık ve diğer işaretler, Orman Genel Müdürlüğünce korunur ve gereken sahalarda dikenli tel içine alınır.

MADDE 8. — 6831 sayılı Orman Kanununun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 12. — Orman Kadastro Komisyonları için lüzumlu taşıt araçları ve görevlilerin kanunî yollukları ile her türlü giderler Orman Genel Müdürlüğünce sağlanır.

MADDE 9. — 6831 sayılı Orman Kanununun 2 nci Bölüm Başlığı ile 13 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Orman köylerinin nakledilmesi

Madde 13. — Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan köylerde veya dağınık evlerde oturanlardan; bulundukları yerlerde kalkındırılmalarına imkân olmayacağı anlaşılanlarla, ormanın bütünlüğü, toprak ve su muhafazası ve biyolojik dengenin korunması bakımından, bulundukları yerlerden nakledilmelerine lüzum görülenlerin, Tarım ve Orman Bakanlığı ile Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığının müşterek teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca nakline karar verilir. Bu takdirde bunların bıraktıkları taşınmazlar, Devlet ormanı sayılır. Bu yerlerle diğer taşınmazların genel hükümler çerçevesinde takdir edilecek bedelleri sahiplerine peşin ödenir. Nakil ve yerleştirmeler 2510 sayılı İskân Kanunu hükümlerine göre yapılır.

Bu iç iskân işi, Anayasanın 169 ve 170 inci maddelerine göre orman dışına çıkarılacak yerlerde yapılacak ise, Köy İşleri ve Kooperatifler ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanacak plana göre yürütülür.

MADDE 10. — 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. — Orman ürünleri işleyecek her çeşit fabrika kurulması Tarım ve Orman Bakanlığının; Devlet Ormanları hudutları içinde veya ormanlara dört kilometreye kadar olan yerlerde hızar ve şerit kurulması ve taş, kum, toprak, kireç, kömür, terebentin, katran ve benzeri ocakların açılması, balık üretmek üzere tesis kurulması Orman Genel Müdürlüğünün iznine bağlı olup, ruhsatname alınması ve rüsum hakkındaki hükümler saklıdır.

Yangın görmüş ormanlarla gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılan sahalarda ve baraj havzalarında hiçbir surette izin verilemez.

MADDE 11. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — Ormanlara her türlü hayvanın sokulması yasaktır.

Ancak, fevkalade hallerde ormancılık tekniği imkân verdiği takdirde, Devlet ormanlarına zarar veremeyecek şekilde ve geçici olarak, bu ormanlarda hayvan otlatılmasına Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılmış sahalarda hiçbir surette hayvan otlatılamaz.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

II

Orman Köylülerinin Kalkındırılması ve Nakledilmesi

Madde 13. — Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunup, köylerde veya dağınık yerlerde oturanlardan :

A) Bulundukları yerlerde kalkındırılmaları mümkün görülenler, bu Kanunun ek 3 üncü maddesinde belirtilen fondan öncelikle yararlandırılarak kalkınmalarına katkıda bulunur.

B) Yerinde kalkındırılmaları mümkün görülmeyen veya su ve toprak rejimi bakımından bulundukları yerleşim yerlerinden kaldırılmaları zorunlu bulunan bu köyler halkının kısmen veya tamamen öncelikle bu Kanunun 2 nci madde birinci fıkra (A) bendinde belirtilen orman sınırları dışına çıkarılan yerlere, bu mümkün olmadığı takdirde diğer yerlere nakil ve yerleştirilmelerine; Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığının görüşü de alınarak Tarım ve Orman Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca karar verilir. Nakledilen köyler halkına ait araziler, Devlet ormanı olarak derhal ağaçlandırılır.

MADDE 10. — 6831 sayılı Orman Kanununun 17 nci maddesinin 3 üncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 4 üncü fıkra eklenmiştir.

«Turizm bölge, alan ve merkezleri dışında kalan devlet ormanlarında; kamu yararına olan hertürlü bina ve tesisler ile orman hâsılatı işleyeceklerin yapacakları bina ve tesisler için gerçek ve tüzelkişilere Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca, intifa için kullanım bedeli karşılığında izin verilebilir. Bu izin üzerine tesis edilecek intifa hakkı süresi kırkdokuz yılı geçemez. Bu süre sonunda bütün bina ve tesisler bedelsiz ve eksiksiz olarak Hazineye devredilir. Ancak, işletmelerin başarılı olduğu, konusuyla ilgili bakanlıkça belgelenen hak sahiplerinin intifa hakkı Tarım ve Orman Bakanlığınca; yer, bina ve tesislerin raiyet değeri üzerinden belirlenecek yıllık bedelle doksandokuz seneye kadar uzatılabilir. Bu durumda Hazineye devir işlemi bu uzatma sonunda yapılır. Bu suretle yapılmasına izin verilen bina ve tesislerin amaç dışı kullanılması yasaktır.»

«Yukarıdaki fıkroda belirtilen bina ve tesislerin, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlarda veya hususî ormanlarda yapılmak istenmesi halinde, Maliye Bakanlığının görüşü alınmaksızın Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu takdirde, kullanım bedeli, süresi, yapılan bina ve tesislerin devri gibi hususlar genel hükümlere uygun olarak taraflarca tespit olunur.»

MADDE 11. — 6831 sayılı Orman Kanununun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 18. — Orman ürünlerini işleyecek her çeşit fabrika kurulması Tarım ve Orman Bakanlığınca; Devlet ormanları hudutları içinde veya bu orman sınırlarına bir kilometreye kadar olan yerlerde taş, kum ve toprak, dört kilometreye kadar olan yerlerde ise hizar, şerit kurulması ve kireç, kömür, terebentin, katran, sakız ve benzeri gibi işletilmesinde ağaç kullanılan ocakların açılması ve balık üretmek üzere tesis kurulması Orman Genel Müdürlüğünün iznine bağlı olup, ruhsatname alınması ve rüsum hakkındaki hükümler saklıdır.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılan sahalarda ve baraj havzalarında birinci fıkradaki faaliyetlere hiçbir surette izin verilmez.

MADDE 12. — 6831 sayılı Orman Kanununun 1744 sayılı Kanunla değiştirilen 19 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 19. — Ormanlara hertürlü hayvan sokulması yasaktır. Ancak, kuraklık gibi fevkaalede haller nedeniyle hayvanlarının beslenmesinde güçlük çekildiği tespit edilen bölgeler halkına ait hayvanlar ile orman sınırları içerisinde bulunan köyler ve mülki hudutlarında Devlet ormanı bulunan köyler halkına ait hayvanların orman idaresince belirlenecek türlerine, tayin edilecek saha ve süreler dahilinde, ormanlara zarar vermemek şeklinde otlatılmasına izin verilir.

Hayvan otlatılmasına izin verilecek sahaların ve hayvan türlerinin belirlenmesi ile otlatma zamanı ve süresinin tayinine ve ilgililere duyurulmasına ilişkin hususlar yönetmelikle düzenlenir.

Yangın görmüş ormanlarla, gençleştirmeye ayrılmış veya ağaçlandırılmış sahalarda hiç bir surette hayvan otlatılamaz.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 12. — 6831 sayılı Orman Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 21. — Devlet ormanlarındaki otlaklara dışardan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması tanzim olunacak planlara göre orman idaresinin iznine bağlıdır.

Planlar otlak zamanından evvel tanzim ve orman işletme müdürlüklerince tasdik olunur.

MADDE 13. — 6831 sayılı Orman Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 22. — Tarım ve Orman Bakanlığı, Devlet ormanları içindeki ağaçsız otlak, yaylak ve kışlakların tanzim ve ıslahı hususunda gerekli tedbirleri alır.

MADDE 14. — 6831 sayılı Orman Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 25. — Orman Genel Müdürlüğü; mevkii ve özelliği dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları; bilim ve fennin istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, toplumun çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkân vermek maksadıyla, millî parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma sahaları ve orman mesire yerleri olarak ayırır, düzenler, yönetir ve gerektiğinde işletir.

MADDE 15. — 6831 sayılı Orman Kanununun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 26. — Orman insan ilişkilerinde, ormanın korunması, kullanma değerlerinin esas tutulması, ormancılıkta ve amenejman planlarında çok taraflı faydalanma esaslarını getirmek maksadıyla; Devlet ormanlarından yapılacak istihsal, Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunacak esaslar dairesinde ve amenejman planlarına göre Devlet tarafından yapılır veya 40 inci madde hükümleri dairesinde yaptırılabilir.

MADDE 16. — 6831 sayılı Orman Kanununun 27 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından numaralanıp damgalanacağına, orman mahsullerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil, istif ve ölçme işlerine, nakliye tezkerelerinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce tayin ve tespit olunur.

MADDE 17. — 6831 sayılı Orman Kanununun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 30. — Devlet Ormanlarından elde edilen ürünlerin piyasa satışlarında açık artırma esastır. Açık artırmaya arz edilen orman ürünlerinin miktar ve kalite itibarıyla mahallî ihtiyaçlara ve satış icaplarına uygun partiler halinde ayarlanması zorunludur.

Resmî daire, müessese ve kamu iktisadî teşebbüslerinin ihtiyaçları ile lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını gerektiren hallerde, her türlü orman emvali piyasa fiyatı üzerinden pazarlıkla satılabilir.

Bu maddede yazılı satışların şartları ve şekilleri, Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

MADDE 18. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 31. — Mülkî hudutları içinde verimi yeterli Devlet ormanı bulunan köylerde, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan ihtiyaç sahibi aile reislerine, köyde barınmaları için yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan ve masrafları köy bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü, köy konağı inşaatları için yapacak emval, bu ormanların verim gücü nispetinde ve üretilen emvalin cins ve nevi dikkate alınarak, yine bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları alınmak suretiyle bir defaya mahsus olmak üzere, bunların gerekli tamir için ise, en yakın istif veya satış istif yerinden maliyet bedeli ile verilir. Tamir ihtiyacının verildiği tarihten itibaren en az beş yıl geçmedikçe, tekrar tamir için ihtiyaç verilemez.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları, yakacak odun verimi bulunan bu ormanlardan verim gücü nispetinde tarife bedeli ile her yıl karşılanır. Yakacak ihtiyaçlarının bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden karşılanması halinde kesme, taşıma ve istif masrafları ayrıca alınır.

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 13. — 6831 sayılı Orman Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 21. — Devlet ormanlarındaki otlaklara dışardan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması, tanzim olunacak planlara göre orman idaresinin iznine bağlıdır.

Planlar otlak zamanından evvel tanzim ve orman işletme müdürlüklerince tasdik olunur.

MADDE 14. — 6831 sayılı Orman Kanununun 22 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 22. — Tarım ve Orman Bakanlığı, Devlet ormanları içindeki ağaçsız otlak, yaylak ve kışlakların tanzim ve ıslahı hususunda gerekli tedbirleri alır.

MADDE 15. — 6831 sayılı Orman Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 25. — Orman Genel Müdürlüğü; mevkii ve özelliği dolayısıyla lüzum göreceği ormanları ve orman rejimine giren sahaları; bilim ve fennin istifadesine tahsis etmek, tabiatı muhafaza etmek, yurdun güzelliğini sağlamak, toplumun çeşitli spor ve dinlenme ihtiyaçlarını karşılamak, turistik hareketlere imkân vermek maksadıyla, millî parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma sahaları ve orman mesire yerleri olarak ayırır, düzenler, yönetir ve gerektiğinde işletir.

MADDE 16. — 6831 sayılı Orman Kanununun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 26. — Orman insan ilişkilerinde, ormanın korunması, kullanma değerlerinin esas tutulması, ormancılıkta ve amenajman planlarında çok taraflı faydalanma esaslarını getirmek maksadıyla; Devlet ormanlarından yapılacak istihsal, Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunacak esaslar dairesinde ve amenajman planlarına göre Devlet tarafından yapılır veya 40 inci madde hükümleri dairesinde yaptırılabilir.

MADDE 17. — 6831 sayılı Orman Kanununun 27 ncı maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devlet ormanlarından kesilecek veya herhangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçlardan, hangilerinin diplerinin ve hangi ürün çeşidinin kimler tarafından numaralanıp damgalanacağına, orman mahsullerinin kesim, imal, toplama, koruma ve satış icaplarına göre nakil, istif ve ölçme işlerine, nakliye tezkerelerinin tanzim ve kullanılmasına ait şekil ve esaslar Orman Genel Müdürlüğünce tayin ve tespit olunur.

MADDE 18. — 6831 sayılı Orman Kanununun 30 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 30. — Devlet Ormanlarından elde edilen ürünlerin piyasa satışlarında açık artırma esastır. Açık artırmaya arz edilen orman ürünlerinin miktar ve vasıf itibariyle mahallî ihtiyaçlara ve satış icaplarına uygun partiler halinde ayarlanması zorunludur.

Kamu kurum ve kuruluşlarının ihtiyaçları ile lüzum ve fayda görülen veya acele olarak satış yapılmasını gerektiren hallerde, her türlü orman ürünü piyasa fiyatı üzerinden, tahsisen satılabilir.

Bu maddede yazılı satışların usul ve esasları Bakanlar Kurulunca tespit olunur.

MADDE 19. — 6831 sayılı Orman Kanununun 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 31. — Mülkî hudutları içinde verimi yeterli Devlet Ormanı bulunan köylerde, köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan ihtiyaç sahibi aile reislerine, köyde barınmaları için yapacakları, ev, ahır, samanlık ve ambar ile köy halkının müşterek ihtiyacı olan ve masrafları köy bütçesinden karşılanan cami ve köy yolu köprüsü, köy konağı inşaatları için yapacak emval, bu ormanların verim gücü nispetinde ve üretilen emvalin cins ve nevi dikkate alınarak, yine bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları alınmak suretiyle bir defaya mahsus olmak üzere, bunların gerekli tamirâtı için ise, en yakın istif veya satış istif yerinden maliyet bedeli ile verilir. Yeni ev ihtiyacının verildiği tarihten itibaren en az on yıl, tamir ihtiyacının verildiği tarihten itibaren ise en az beş yıl geçmedikçe, tekrar tamir için ihtiyaç verilemez.

Bu yerler halkının yakacak ihtiyaçları, yakacak odun verimi bulunan bu ormanlardan verim gücü nispetinde tarife bedeli ile her yıl karşılanır. Yakacak ihtiyaçlarının bu ormanlara ait istif veya satış istif yerlerinden karşılanması halinde kesme, taşıma ve istif masrafları ayrıca alınır.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Mülkî hudutları içinde verimi yeterli Devlet ormanı bulunmasına rağmen yapacağı elverişli emval üretilmemesi veya amenajman planları kesim düzeni gereği olarak bu ormanlardan her sene üretim yapılmaması halinde, zatî yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçları birinci ve ikinci fıkralardaki esaslar ve nispetler dahilinde, aynı plan ünitesindeki (seri) ormanlardan üretilen emvalden karşılanabilir.

Bu madde hükümlerine göre yapacak ve yakacak emval verilebilmesi için, köylerde mevcut ve kurulu haneler bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde tespit edilir. Kanunun yayımı tarihinden sonra nüfus artışı veya aile teşkili gibi sebeplerle yapacak ve yakacak talebinde bulunanlar, bu madde hükmünden istifade edemezler. Ancak bunların yapacak ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere ve yakacak talepleri ise, her yıl maliyet bedeli ile karşılanabilir.

Bu maddeye göre verilen yapacak ve yakacak emvalin yerinde kullanılmayıp her ne suretle olursa olsun elden çıkarılması, gayesi dışında kullanılması, Orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürülmesi, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkarılması, bunların her ne suretle olursa olsun alınması veya satılması yasaktır.

Bu yasaklara uymayanlar ile daha önce yukarıdaki fıkraya aykırı hareket edenler, bir daha bu madde hükmünden istifade edemezler.

Bu madde hükümlerine göre verilen yapacak ile bunların enkazı ve yakacak emval haczedilemez.

Yukarıda yazılı ihtiyaçlar için verilen yapacak ve yakacak emvalin, aynı köy halkının bu gibi ihtiyaçlarına devredilmesine orman idaresince izin verilebilir.

MADDE 19. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 32. — Mülkî hudutları içinde verimi yeterli olmayan Devlet ormanı bulunan köylerde; köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan köylülerle, hudutları içinde verimi yeterli Devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2 500'den aşağı kasabalar halkına kendi ihtiyaçlarına sarf edilmek şartıyla, yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ihtiyaçlarıyla; masrafları köy veya belediye bütçesinden karşılanan cami, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçları için, en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile bir defaya mahsus yapacak emval verilebilir.

Bu yerler halkının yakacak odun ihtiyaçları her yıl en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci ve 32 nci maddeler kapsamına giren yerlerde oturup da bu maddelerden istifade edemeyenlerin ihtiyaçları, piyasa satış bedeli ile istif veya satış istif yerlerinden karşılanabilir.

MADDE 20. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 33. — Hariçten gelecek ve Hükümetçe iskâna tabi tutulacak göçmenlerle, Hükümetçe memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak veya köylerde yerleştirilecek olanlara ve mülkî hudutları içinde Devlet ormanı bulunan köylerde yer sarsıntısı, yangın, heyelan, sel ve çığ yüzünden felakete uğrayan muhtaç köylülere; yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar için bir defaya mahsus olmak üzere Tarım ve Orman Bakanlığınca en yakın istif veya satış istif yerlerinden kesme, taşıma ve istif masrafları karşılığında yapacak emval verilebilir.

Bu madde dışında kalan köylerdeki felaketzede ihtiyaçları bir defaya mahsus olmak üzere maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci maddenin 5, 6 ve 7 nci fıkralarındaki hükümler, 32 nci ve 33 üncü maddeler hakkında da tatbik olunur.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

Mülkî hudutları içinde verimi yeterli Devlet Ormanı bulunmasına rağmen yapacağı elverişli emval üretilmemesi veya amenajman planları kesim düzeni gereği olarak bu ormanlardan her sene üretim yapılması halinde, zati yapacak, yakacak ve müşterek ihtiyaçları birinci ve ikinci fıkralardaki esaslar ve nispetler dahilinde, aynı plan ünitesindeki (seri) ormanlardan üretilen emvalden karşılanabilir.

Bu maddeye göre verilen yapacak ve yakacak emvalin yerinde kullanılmayıp her ne suretle olursa olsun elden çıkarılması, gayesi dışında kullanılması, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürülmesi, kullandıktan sonra sökerek veya yıkarak enkaz halinde köy hudutları dışına elden çıkarılması, bunların her ne suretle olursa olsun alınması veya satılması yasaktır.

Bu yasaklara uymayanlar, bir daha bu madde hükmünden istifade edemezler.

Bu madde hükümlerine göre verilen yapacak ile bunların enkazı ve yapacak emval haczedilemez.

Yukarıda yazılı ihtiyaçlar için verilen yapacak ve yakacak emvalin, aynı köy halkının bu gibi ihtiyaçlarına devredilmesine orman idaresince izin verilebilir.

MADDE 20. — 6831 sayılı Orman Kanununun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 32. — Mülkî hudutları içinde verimi yeterli olmayan Devlet ormanı bulunan köylerde; köy nüfusuna kayıtlı ve köyde devamlı oturan köylülerle, hudutları içinde verimi yeterli Devlet ormanı bulunan ve nüfusu 2 500'den aşağı kasabaların muhtaç halkına kendi ihtiyaçlarına sarf edilmek şartıyla, yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar ihtiyaçlarıyla; masrafları köy veya belediye bütçesinden karşılanan cami, köy yolu köprüsü ve köy konağı ihtiyaçları için, en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile bir defaya mahsus yapacak emval verilebilir.

Bu yerler halkının yakacak odun ihtiyaçları her yıl en yakın istif veya satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile karşılanabilir.

31 inci ve 32 nci maddeler kapsamına giren yerlerde oturup da bu maddelerden istifade edemeyenlerin ihtiyaçları, piyasa satış bedeli ile istif veya satış istif yerlerinden karşılanabilir.

31 inci maddenin 4, 5 ve 6 ncı fıkralarındaki hükümler, bu madde hakkında da tatbik olunur.

MADDE 21. — 6831 sayılı Orman Kanununun 33 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 33. — Hariçten gelecek ve Hükümetçe iskâna tabi tutulacak göçmenlerle, Hükümetçe memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak veya köylerde yerleştirilecek olanlara ve köy hudutları içinde yapılacak düzenleme ve toplulaştırmaya tabi tutulacaklara, yer sarsıntısı, yangın, heyelan, sel ve çık yüzünden felakete uğrayan köylerde bu yüzden zarar gören muhtaç köylülere; yapacakları ev, ahır, samanlık ve ambar için bir defaya mahsus olmak üzere Tarım ve Orman Bakanlığınca en yakın istif veya satış istif yerlerinden kesme, taşıma ve istif masrafları karşılığında yapacak emval verilebilir.

31 inci maddenin 4, 5 ve 6 ncı fıkralarındaki hükümler, bu madde hakkında da tatbik olunur.

MADDE 21. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddelere göre yeniden ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için yapacak orman emvali alanların, bu husustaki yönetmelikte tespit olunacak yapı sistemlerine göre inşaat yapmaları zorunludur.

Bu maddenin uygulama şekli ve şartları; İmar ve İskân, Köy İşleri ve Kooperatifler, Enerji ve Tabii Kaynaklar ile Tarım ve Orman Bakanlıklarınca birlikte hazırlanarak Bakanlar Kurulunca çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

MADDE 22. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36. — Tarife bedeli ile kesme taşıma ve istif masrafları ve maliyet bedeli karşılığında zatî yapacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları ve bunların Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek esaslara göre muhtaçlık durumları, her sene Orman bölge şefinin iştirakiyle köy ihtiyar heyetince ormanın verimi ve isteklilerin ihtiyacı göz önünde tutularak mahallinde tespit edilir.

Köyün müşterek ihtiyaçlarına öncelik tanınır.

Yakacak ihtiyaçları, mevcut hane ve nüfus sayısı esas tutularak verimin dağıtılması suretiyle karşılanır.

Hane sayısındaki eksilmeler ve nüfus sayısındaki değişiklikler köy ihtiyar heyetince orman idaresine bildirilir.

Maliyet bedeli ile zatî yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları da aynı heyet tarafından mahallinde tespit edilir.

Verilen yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranları, köy muhtarı orman idaresine bildirmekle mükelleftir.

MADDE 23. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 37. — Devlet ormanlarından çıkarılacak tomruk, tel direk, maden direk, sanayi odunu, kâğıtlık odun, lif - yonga odunu, sırik, çubuk, yakacak odun, reçine sığla yağı çıra ve şimsir gibi yıllık üretim programına alınmış orman ürünlerinin dışındaki her nevi orman ürün ve artıklarını, tayin olunacak mıntıka ve süreler içinde toplayıp çıkarmaları için, öncelikle 40 ncı maddede belirlenen kooperatiflere veya işyerindeki veya civarındaki köylülere, ilanen duyurulmak suretiyle ve tarife bedelini ödemeleri şartıyla izin verilebilir.

Bu yerlerdeki kooperatiflerin veya işyerinde veya civarındaki köylülerin bu işe istekli olmadıklarının veya iş güçlerinin yeterli bulunmamasının tespit ve tevsiki halinde, bu ürünlerin diğer isteklilerce toplanıp çıkarılmasına aynı şartlarla izin verilebilir.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek ormana zararlı ağaçcıklar ve kökler ile diğer orman zararlılarının, orman idaresince tespit edilecek şartlarla kesilerek, köklenerek, sökülerek veya toplanarak ormandan çıkarılması için isteklilere izin verilebilir. Bunları kesen, kökleyen, söken veya toplayan kişilerden para alınmaz,

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 22. — 6831 sayılı Orman Kanununun 2655 sayılı Kanunla değişik 34 üncü maddesinin 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yukarıda nitelikleri belirtilen Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatiflerinden, kendilerine ait veya en az yüzde ellibir (% 51) payına ortak oldukları ve Tarım ve Orman Bakanlığınca uygunluğu onaylanmış sanayi kuruluşu bulunanların birim fiyat (vahidî fiyat) usulü ile kesip satış istif yerlerine taşıdıkları kerestelik tomrukların ve sanayi odunlarının ayrı ayrı yüzde yirmibeşine (% 25) kadar, istedikleri takdirde, bu sanayi kuruluşlarında işlenmesi şartıyla, kendilerine satış istif yerlerinden maliyet bedeli ile satılır. Uygun sanayi tesisine sahip olmamaları nedeniyle % 25 oranındaki kerestelik tomruk ve sanayi odunu hakkından yararlanamayan kooperatiflerle, bu nitelikte sanayi tesisine sahip olup da belirtilen hakkını mal olarak almak istemeyen kooperatiflere birim fiyat (vahidî fiyat) usulü ile kesip satış istif yerlerine taşıdıkları kerestelik tomruk ve sanayi odunlarının ayrı ayrı yüzde yirmibeşine (% 25) kadarı için, ilgili Orman İşletmesinin işin bittiği yıl içerisinde, kerestelik tomruk ve sanayi odunlarına ait açık artırmalı satışlar genel ortalaması ile maliyet bedelleri genel ortalaması arasındaki fark, orman idaresince ertesi yılın en geç Nisan ayı içinde nakden ödenir.

MADDE 23. — 6831 sayılı Orman Kanununun 35 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 35. — 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddelere göre yeni ev, ahır, ambar ve samanlık yapmak için yapacak orman emvali alanların, bu hususta tespit olunan yapı sistemlerine uygun inşaat yapımları zorunludur.

Yapı sistemlerinin tespitine ilişkin yönetmelik; İmar ve İskân Bakanlığı, Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının görüşleri de alınarak Tarım ve Orman Bakanlığınca hazırlanır, Bakanlar Kurulunca yürürlüğe konulur.

MADDE 24. — 6831 sayılı Orman Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 36. — Tarife bedeli ile kesme, taşıma ve istif masrafları ve maliyet bedeli karşılığında zatî yapacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları ve bunlardan muhtaçlık durumu arananlar için Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek esaslara göre muhtaçlık durumları, her sene orman bölge şefinin iştirakiyle köy ihtiyar heyetince ormanın verimi ve isteklilerin ihtiyacı göz önünde tutularak mahallinde tespit edilir.

Köyün müşterek ihtiyaçlarına öncelik tanınır.

Yakacak ihtiyaçları, mevcut hane ve nüfus sayısı esas tutularak verimin dağıtılması suretiyle karşılanır.

Hane sayısındaki eksilmeler ve nüfus sayısındaki değişiklikler köy ihtiyar heyetince orman idaresine bildirilir.

Maliyet bedelli ile zatî yakacak alma hakkına sahip olanların ihtiyaçları da aynı heyet tarafından mahallinde tespit edilir.

Köy muhtarı, verilen yapacak ve yakacak ihtiyaçlarını yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranları orman idaresine bildirmekle yükümlüdür.

MADDE 25. — 6831 sayılı Orman Kanununun 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 37. — Devlet ormanlarından çıkarılacak tomruk, tel direk, maden direk, sanayi odunu, kâğıtlık odun, lif - yonga odunu, sırık, çubuk, yakacak odun, reçine, sıgla yağı, çıra ve şimsir gibi yıllık üretim programına alınmış orman ürünlerinin dışındaki her nevi orman ürün ve artıklarını, tayin olunacak mıntıka ve süreler içinde toplayıp çıkarmaları için, öncelik sırasına göre 40 ıncı maddede belirlenen Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatiflerine veya işyerindeki veya civarındaki köylülere ilanen duyurulmak suretiyle ve tarife bedelini ödemeleri şartıyla izin verilir.

Bu yerlerdeki halkın veya kooperatiflerin bu işe istekli olmadıklarının veya iş güçlerinin yeterli bulunmamasının tespit ve tevsiki halinde, bu ürün ve artıkların diğer isteklilerce toplanıp çıkarılmasına aynı şartlarla izin verilebilir veya orman idaresince istihsal olunup satılabilir.

Orman Genel Müdürlüğünce belirlenecek ormana zararlı ağaççıklar ve kökler ile diğer orman zararlılarının, orman idaresince tespit edilecek şartlarla kesilerek, köklenerek, sökülerek veya toplanarak ormandan çıkarılması için isteklilere izin verilebilir. Bunları kesen, kökleyen, söken veya toplayan kişilerden para alınmaz.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 24. — 6831 Sayılı Orman Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 39. — Devlet ormanlarından yapılacak istihşalden, 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddelerden istifade edenlerin ihtiyaçları öncelikle karşılanır.

MADDE 25. — 6831 sayılı Orman Kanununun 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 40. — Devlet Ormanlarında ağaçlarına, bakım, imar, yol yapımı, kesme, toplama, taşıma, imal gibi orman işleri; işyerinin ve işyerinde çalışacakların hangi mülkî hudut ve orman teşkilatı hudutları içerisinde kaldığına bakılmaksızın, öncelikle işyerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine veya işyerinde veya civarındaki orman işlerinde çalışan köylülere, işyerine olan mesafeleri ile iş güçleri dikkate alınarak gördürülür.

Yapılacak işe yukarıda belirtilen kooperatiflerin ve köylülerin iş güçlerinin yeterli bulunmaması veya işe ehil olmamaları veya aşırı fiyat istemeleri veya işin dağıtımı veya yapılması ile ilgili konularda çözülmesi mümkün olmayan ihtilaflar çıkarmaları gibi hallerde, bu işler; işyerine civar olmayan orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine veya köylülere yaptırılabilceği gibi taahhüt yolu ile de yaptırılabilir.

Bu işleri yapacak müteahhitlerden, işin mahiyet ve hacmine göre ormancı teknik eleman çalıştırmaları istenilir. Ayrıca bu taahhüde gireceklerden malî yeterlik belgesi istenir.

Bu Kanunun 34 üncü maddesinde nitelikleri belirtilen Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatiflerinde uygun sanayi tesisine sahip olmamaları nedeniyle bahsi geçen maddedeki % 25 oranında kerestelik tomruk ve sanayi odunu hakkından yararlanamayan kooperatiflerle, bu nitelikte sanayi tesisine sahip olup da belirtilen hakkını mal olarak almak istemeyen kooperatiflere birim fiyat (vahidi fiyat) usulü ile kesip satış istif yerlerine taşıdıkları kerestelik tomruk ve sanayi odunlarının ayrı ayrı yüzde yirmibeşine (% 25) kadarı için, ilgili orman işletmesinin işin bittiği yıl içerisindeki, kerestelik tomruk ve sanayi odunlarına ait açık artırmalı satışlar genel ortalaması ile maliyet bedelleri genel ortalaması arasındaki fark, orman idaresince ertesi yılın en geç Nisan ayı içinde nakden ödenir.

MADDE 26. — 6831 sayılı Orman Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 57. — Yurtta orman sahasını çoğaltmak maksadıyla, orman sınırları içinde yangın ve çeşitli nedenlerle meydana gelmiş olan açıklıklarda, verimsiz, vasıfları bozulmuş orman alanlarında, Devlete ait olup yetiştirme yeri şartları elverişli olan ve ekonomik icapların gerektirdiği yerlerde orman idaresince ağaçlandırmalar yapılır.

Orman ve ağaç sevgisini artırmak için köy, kasaba ve şehirler civarında devlete veya diğer kamu tüzelkişilerine ait arazilerde de gerekli şartlar bulunduğu takdirde, örnek nitelikte olmak ve bu kuruluşlarca korunup bakılmak şartı ile ağaçlandırmalar yapılabilir.

Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülecek Devlet Ormanı açıklıklarında ağaçlandırma yapmak isteyenlere, Orman idaresince yapılacak ağaçlandırma planına göre Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu yerler için lüzumlu fidan ile ağaçlandırma planları ve ağaçlandırma bilgisine ait her türlü yardımlar parasız yapılabilir. Ağaçlanan sahayı orman halinde koruyup idame ettirmeyenlerden izin hakları geri alınır. Mülkiyeti Hazine kalmak ve devam etmek üzere bu ağaçlandırma sonucu meydana gelecek orman örtüsünden faydalanmaları hakkında bu Kanunun dördüncü faslında yer alan Hususî Ormanlara müteallik hükümleri uygulanır. Bu maddenin uygulanma usul ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca hazırlanıp yürürlüğe konulacak yönetmelikte gösterilir.

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 26. — 6831 sayılı Orman Kanununun 39 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 39. — Devlet ormanlarından yapılacak istihisalden, 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddelerden istifade edenlerin ihtiyaçları öncelikle karşılanır.

MADDE 27. — 6831 sayılı Orman Kanununun 40 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 40. — Devlet ormanlarında ağaçlama, bakım, imar, yol yapımı, kesme, toplama, taşıma, imal gibi orman işleri; işyerinin ve işyerinde çalışacakların hangi mülkî hudut ve orman teşkilatı hudutları içerisinde kaldığına bakılmaksızın, öncelikle işyerinde veya civarındaki orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ve işyerindeki köylülere veya işyeri civarındaki orman işlerinde çalışan köylülere, işyerine olan mesafeleri ile iş güçleri dikkate alınarak gördürülür.

Yapılacak işe yukarıda belirtilen kooperatiflerin ve köylülerin iş güçlerinin yeterli bulunmaması veya işe ehil olmamaları veya aşırı fiyat istemeleri veya işin dağıtımı veya yapılması ile ilgili konularda çözülmesi mümkün olmayan ihtilaflar çıkarmaları gibi hallerde, bu işler; işyerine civar olmayan orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine veya köylülere yaptırılabilceği gibi taahhüt yolu ile de yaptırılabilir.

Bu işleri yapacak müteahhitlerden, işin mahiyet ve hacmine göre ormancı teknik eleman çalıştırmaları istenilir. Ayrıca bu taahhüde gireceklerden malî yeterlilik belgesi istenir.

MADDE 28. — 6831 sayılı Orman Kanununun 57 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 57. — Yurtta orman sahasını çoğaltmak maksadıyla, orman sınırları içinde yangın ve çeşitli nedenlerle meydana gelmiş olan açıklıklarda, verimsiz, vasıfları bozulmuş orman alanlarında, Devlete ait olup yetiştirme yeri şartları elverişli olan ve ekonomik icapların gerektirdiği yerlerde orman idaresince ağaçlandırmalar yapılır.

Orman ve ağaç sevgisini artırmak için köy, kasaba ve şehirler civarında devlete veya diğer kamu tüzel kişilerine ait arazilerde de gerekli şartlar bulunduğu ve ilgili kuruluşların talebi olduğu veya muvafakatları alındığı takdirde, örnek nitelikte olmak ve bu kuruluşlarca korunup bakılmak şartı ile orman idaresince ağaçlandırmalar yapılabilir.

Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülerek Devlet ormanı açıklıklarında ağaçlandırma yapmak isteyen, tercihan bu Kanunun 34 üncü maddesinde nitelikleri belirtilen orman köylerini kalkındırma kooperatiflerine ve diğer kişilere, Orman İdaresince yapılacak ağaçlandırma planına göre Tarım ve Orman Bakanlığınca izin verilebilir. Bu yerler için lüzumlu fidan ile ağaçlandırma planları ve ağaçlandırma bilgisine ait her türlü yardımlar parasız yapılabilir. Ağaçlanan sahayı orman halinde koruyup idame ettirmeyenlerden izin hakları geri alınır. Bu yerlerde herhangi bir bina ve tesis kurulamaz. Mülkiyeti Hazine de kalmak ve devam etmek üzere bu ağaçlandırma sonucu meydana gelecek orman örtüsünden faydalanma hakkında bu Kanunun dördüncü faslında yer alan hususi ormanlara müteallik hükümler uygulanır. Bu maddenin uygulanma usul ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca hazırlanıp yürürlüğe konulacak yönetmelikte gösterilir.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 27. — 6831 sayılı Orman Kanununun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 59. — 57 nci maddenin ikinci fıkrasında yazılı yerlerdeki ağaçlandırılmış sahalar, ilgili kamu kuruluşlarına teslim edilir ve bunlar hakkında bu Kanunun tüzelkişiliği haiz kamu müesseselerine ait ormanlara ilişkin hükümleri uygulanır.

Kendi arazilerinde ağaçlandırma yapmak isteyen gerçek ve tüzelkişilere, sahipleri tarafından talep edildiği takdirde; plan ve proje yapımında ve bunların uygulamalarında, orman idaresince teknik yardım yapılabilir. Bunlar hakkında hususî ormanlara ilişkin hükümler uygulanır.

MADDE 28. — 6831 sayılı Orman Kanununun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 60. — Orman idaresi ve diğer kamu kuruluşları ile gerçek ve tüzelkişilerin orman ağacı ve ağaççığı fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere uygun görülen yerlerde, her yıl ağaçlandırılacak sahaya yetecek miktarda fidan üretecek genişlikte fidanlıklar, Orman Genel Müdürlüğünce tesis edilir.

MADDE 29. — 6831 sayılı Orman Kanununun 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 64. — Tarım ve Orman Bakanlığının vereceği ağaçlandırma planı gereğince ve tayin edeceği ağaç türlerinden bu Kanunun 63 üncü maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazide veya Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülecek Devlet ormanı açıklıklarında bir hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek veya kavak, okaliptüs, kızılğayağ ve ibrelî ağaçlıkları tesis edecek gerçek ve tüzelkişilere, Tarım ve Orman Bakanlığının izni ile Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasıncı kuruluş kredisi verilir.

Orman yetiştirecekler verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nispeti, müddeti ve diğer şartları Tarım ve Orman ve Ticaret Bakanlıklarıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasıncı müştereken tespit edilir.

MADDE 30. — 6831 sayılı Orman Kanununun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 66. — Orman yetiştirecek köy orman kooperatiflerine lüzumlu fidanlar, orman idaresi tarafından bedelsiz verilebilir. Dikim işi orman memurlarının gözetimi altında yaptırılır. Bu ağaçlama sahaları orman idaresinin devamlı gözetim ve kontrolü altında bulundurulurak gelişip yetişmesi için lüzumlu tedbirlerin alınması sağlanır.

MADDE 31. — 6831 sayılı Orman Kanununun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 71. — Genel hükümlere göre tazminat talebiyle mahkemeye müracaat hakları mahfuz kalmak üzere, yangın söndürülürken sakatlananlara; sakatlık derecesine göre orman idaresince olay tarihindeki devlet memurunun birinci derece son kademe brüt aylığı miktarına kadar, ölenlerin ise kanunî mirasçılarına bu miktarın üç misli para, tazminat olarak verilir.

Devlet memuru olupta sakatlanan veya ölenlerin hakkında genel hükümler tatbik olunur. Ayrıca bu memurlar birinci fıkra hükmünden de yararlanırlar.

Yukarıda belirtilen ödemeler, mahkemeler tarafından hükmolunacak tazminata mahsup edilmez.

Yaralanan ve hastalananların hastanelere nakli ve tedavi masrafları orman idaresine aittir. Bunlar Devlet hastanesinde parasız tedavi edilir.

MADDE 32. — 6831 sayılı Orman Kanununun 79 uncu maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Orman Memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir zabıt ile tespit ve nakil vasıtaları ile suç aletleri ve suç mahsulü malları zapt ve icabında suç işleyenleri yakalamak selahiyetini haizdirler. Sahipleri tarafından tohum ve fidandan yetiştirilen hususî ormanlarda da bu madde hükümleri uygulanır.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 29. — 6831 sayılı Orman Kanununun 59 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 59. — 57 nci maddenin ikinci fıkrasında yazılı yerlerdeki ağaçlandırılmış sahalara, ilgili kamu kuruluşuna teslim edilir ve bunlar hakkında bu Kanunun hükmü şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlara ilişkin hükümleri uygulanır.

Kendi arazilerinde ağaçlandırma yapmak isteyen gerçek kişilerle özel hukuk tüzel kişilere, sahipleri tarafından talep edildiği takdirde; plan ve proje yapımında ve bunların uygulamalarında, orman idaresince teknik yardım yapılabilir, plan ve projeleri Orman Genel Müdürlüğünce tasdik edilmiş sahalarda fidan ihtiyaçları parasız karşılanır. Bunlar hakkında hususi ormanlara ilişkin hükümler uygulanır.

MADDE 30. — 6831 sayılı Orman Kanununun 60 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 60. — Orman İdaresi ve diğer kamu kuruluşları ile gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerin orman ağacı ve ağaçlığı fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere uygun görülen yerlerde, her yıl ağaçlandırılacak sahaya yetecek miktarda fidan üretecek genişlikte fidanlıklar, Orman Genel Müdürlüğünce tesis edilir.

MADDE 31. — 6831 sayılı Orman Kanununun 64 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 64. — Tarım ve Orman Bakanlığının vereceği ağaçlandırma planı gereğince ve tayin edeceği ağaç türlerinden bu Kanunun 63 üncü maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazide veya Orman Genel Müdürlüğünce uygun görülecek Devlet Ormanı açıklıklarında bir hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek veya kavak, okaliptüs, kızılğayağ ve ibrelili ağaçlıkları tesis edecek gerçek veya özel hukuk tüzel kişilere, Tarım ve Orman Bakanlığının izni ile Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasıyla kuruluş kredisi verilir.

Orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nispeti, müddeti ve diğer şartları Tarım ve Orman Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasıyla müştereken tespit edilir.

MADDE 32. — 6831 sayılı Orman Kanununun 66 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 66. — Orman yetiştirecek Orman Köylerini Kalkındırma Kooperatiflerine lüzumlu fidanlar, Orman İdaresi tarafından bedelsiz verilebilir. Dikim işi ilgili orman memurlarının gözetimi altında yaptırılır. Bu ağaçlama sahalarda Orman İdaresinin devamlı gözetim ve kontrolü altında bulundurulacak gelişip yetişmesi için lüzumlu tedbirlerin alınması sağlanır.

MADDE 33. — 6831 sayılı Orman Kanununun 71 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 71. — Genel hükümlere göre tazminat talebiyle mahkemeye müracaat hakları mahfuz kalmak üzere, yangın söndürülürken sakatlananlara; sakatlık derecesine göre Orman İdaresince, olay tarihindeki devlet memurunun birinci derece son kademe brüt aylığı miktarına kadar, ölenlerin ise kanunî mirasçılarına bu miktarın üç misli para, tazminat olarak verilir.

Devlet memuru olup da sakatlanan veya ölenler hakkında genel hükümler tatbik olunur. Ayrıca bu memurlar birinci fıkra hükmünden de yararlanırlar.

Yukarıda belirtilen ödemeler, mahkemeler tarafından hükmolunacak tazminata mahsup edilmez.

Yaralanan ve hastalananların hastanelere nakli ve tedavi masrafları orman idaresine aittir. Bunlar Devlet ve kamu kuruluşlarına ait hastanelerde parasız tedavi edilir.

MADDE 34. — 6831 sayılı Orman Kanununun 79 uncu maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Orman memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir zabıt ile tespit ve nakil vasıtaları ile suç aletleri ve suç mahsulü malları zapt ve icabında suç işleyenleri yakalamak yetkisini haizdirler. Sahipleri tarafından tohum ve fidandan yetiştirilen hususî ormanlarda da bu madde hükümleri uygulanır.»

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 33. — 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste, yakacak vesair mahsuller ile suçta kullanılan aletler, vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere orman depolarına, orman deposu yoksa ve suç mahalli belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutları içinde ise o köy muhtarına, yokluğunda vekiline onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine yediemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim edilen bu mallar en kısa zamanda orman depolarına naklettirilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar, bir mahkeme kararına gerek olmaksızın orman işletme müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarınca, mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları orman idaresince veyayedieminde bekletilemez. Bu vasıtaların kayıtlı olduğu trafik bürosuna derhal durum bildirilir ve trafik görevlilerince de, trafik siciline ve ruhsatnamesine orman suçundan zapt edilmiş olduğu hususunda açıklama konulur. Trafik sicili ve ruhsatnamesinde bu açıklamayı taşıyan nakil vasıtalarını satın alan üçüncü şahısların iyi niyet iddiaları dikkate alınmaz. Bu nakil vasıtaları sahiplerinin talepleri üzerine birinci fıkrada belirtilen satış komisyonlarınca takdir ve tespit edilecek rayiç değerleri karşılığında, kanunun muteber teminat veya muteber müteselsil kefil göstermeleri halinde dava neticesinde müsaderesine karar verildiği takdirde aynen iade şartıyla sahiplerine teslim edilir.

Zaptolunan nakil vasıtası ile yeniden orman suçu işlendiği takdirde vasıtanın sahibine iade olunabilmesi için nakit veya Devlet tahvili veya banka teminatı verilmesi zorunludur.

Müsaderesine karar verilen nakil vasıtası hakkında verilmiş başka bir müsadere kararı sebebiyle satışın mümkün olamaması halinde alınmış teminat orman idaresince irat kaydedilir veya zapt sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden veya kefilinden tahsil edilir.

Suçta kullanılan nakil vasıtaları kesin bir zaruret olmadıkça yediemine teslim edilemez. Bu vasıtalar bir ay zarfında teminat karşılığında sahibine iade edilir veya satış işlemi yapılır.

Sahibi tarafından belirtilen esaslara uygun olarak alınmayan veya istenmeyen veya sahibi bulunmayan nakil vasıtaları, en çok bir ay beklemeden sonra birinci fıkrada belirtilen satış komisyonunca mahallinde veya pazar yerlerinde, bu yerlerde alıcı veya uygun fiyat bulunmadığı takdirde idarece uygun görülecek herhangi bir yerde, ilan edilmek suretiyle satılır.

Müsaderesine karar verilmeden yukarıda gösterildiği şekilde satışları yapılan orman emvali, sair mahsuller, suçta kullanılan aletler ve nakil vasıtalarının bedelleri, yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak bankaya veya orman idaresi veznesine yatırılır.

Orman suçu sebebiyle bu vasıtalar idarece zapt edildikten sonra kaçırılmış veya çalınmış veya mahkemelerce verilen müsadere hükümlerinin kesinleşmiş olması hallerinde, orman idaresince satışı yapılacak nakil vasıtalarının, orman idaresinin yazılı talebi üzerine orman memurları, polis, jandarma, trafik görevlileri ve belediye zabıtası, bu vasıtaları kimin elinde olursa olsun yakalayarak en yakın orman idaresine teslim ile görevli ve yükümlüdürler.

Müsaderesine hükmolunup satışı yapılan nakil vasıtasının satış bedeli suç tarihinde idarece tespit edilerek teminata bağlanmış değerinden düşük olduğu takdirde aradaki fark, alınmış teminattan mahsup edilir veya sahibinden yahut kefillerinden tahsil edilir.

Sanık lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval mevcut ise derhal veya satılmış ise bedeli aynen iade olunur.

Müsaderesine karar verilen emval, nakil vasıtaları ve suçta kullanılan aletler satılmamış ise satılır.

Evvelce satılıp parası emanete alınan veya bilahare satılan nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 50'si, hüküm kesinleştikten sonra kaçağı haber verenlerle yakalayıp zaptedenlere ikramiye olarak verilir.

Polis ve jandarma ile köy muhtarı ve ihtiyar heyeti üyelerinin suç aletleri ve nakil vasıtasını yakalamaları ve orman idaresine teslim etmeleri halinde, bunlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır. Nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 10'u muhbire, % 40'ı ise bilfiil yakalayanlara verilir.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 35. — 6831 sayılı Orman Kanununun 84 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 84. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste, yakacak ve sair mahsuller ile suçta kullanılan aletler, vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere orman depolarına, orman deposu yoksa ve suç mahallî belediye hudutlarında ise o yer belediyesine, köy hudutları içinde ise o köy muhtarına, yokluğunda vekiline, onun da yokluğunda ihtiyar heyeti üyelerinden birine yediemin senedi mukabilinde teslim olunur. Belediye veya köy yetkililerine teslim edilen bu mallar en kısa zamanda orman depolarına idarece nakledilir. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar, Cumhuriyet Savcılığına yazılı bilgi verilip onbeş gün beklendikten sonra herhangi bir mahkeme kararına gerek olmaksızın orman işletme müdürlüklerinin müsadereli mallar satış komisyonlarınınca, mahallinde veya pazar yerlerinde ilan edilmek suretiyle derhal satılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları orman idaresinde veya yedieminde bekletilemez. Bu vasıtaların kayıtlı olduğu trafik bürosuna derhal durum bildirilir ve trafik görevlilerince de, trafik siciline ve ruhsatnamesine orman suçundan zaptedilmiş olduğu hususunda açıklama konulur. Trafik sicili ve ruhsatnamesinde bu açıklamayı taşıyan nakil vasıtasını satın alan üçüncü şahısların iyi niyet iddiaları dikkate alınmaz. Bu nakil vasıtaları; sahiplerinin talepleri üzerine birinci fıkrada belirtilen satış komisyonlarınınca takdir ve tespit edilecek rayiç değerleri karşılığında, kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil göstermeleri ve dava neticesinde müsaderesine karar verildiği takdirde aynen iade şartıyla, sahiplerine teslim edilir.

Zaptolunan nakil vasıtası ile yeniden orman suçu işlendiği takdirde vasıtanın sahibine iade olunabilmesi için nakit veya Devlet tahvili veya banka teminatı verilmesi zorunludur.

Suçta kullanılan nakil vasıtaları kesin bir zaruret olmadıkça yediemine teslim edilemez. Sahibi tarafından belirtilen esaslara uygun olarak alınmayan veya istenmeyen veya sahibi bulunmayan canlı nakil vasıtaları beş gün, diğer nakil vasıtaları ise en çok bir ay beklendikten sonra birinci fıkrada belirtilen satış komisyonunca mahallinde veya pazar yerlerinde, bu yerlerde alıcı bulunmadığı veya uygun fiyat teşekkül etmediği takdirde, idarece uygun görülecek herhangi bir yerde, ilan edilmek suretiyle satılır.

Müsaderesine karar verilmeden yukarıda gösterildiği şekilde satışları yapılan orman emvali, sair mahsuller, suçta kullanılan aletler ve nakil vasıtalarının bedelleri, yapılan her türlü masraflar düşüldükten sonra emanet olarak bankaya veya orman idaresi veznesine yatırılır. Durum ilgili mahkemeye bildirilir.

Orman suçu sebebiyle bu vasıtalar idarece zaptedildikten sonra kaçırılmış veya çalınmış veya mahkemelerce verilen müsadere hükümlerinin kesinleşmiş olması hallerinde, orman idaresince satışı yapılacak nakil vasıtalarının, orman idaresinin yazılı talebi üzerine orman memurları, polis, jandarma, trafik görevlileri ve belediye zabıtası, bu vasıtaları kimin elinde olursa olsun yakalayarak en yakın orman idaresine teslim ile görevli ve yükümlüdürler.

Müsaderesine karar verilen emval, nakil vasıtaları ve suçta kullanılan aletler satılmamış ise satılır.

Sanık lehine karar verilmesi halinde zaptedilmiş emval veya nakil vasıtası mevcut ise derhal, satılmış ise bedeli aynen iade olunur.

Müsaderesine hükmolunup satışı yapılan nakil vasıtasının satış bedeli suç tarihinde idarece tespit edilerek teminata bağlanmış değerinden düşük olduğu takdirde aradaki fark, alınmış teminattan mahsup edilir veya sahibinden yahut kefillerinden tahsil edilir.

Müsaderesine karar verilen nakil vasıtası hakkında verilmiş başka bir müsadere kararı sebebiyle satışın mümkün olamaması halinde alınmış teminat orman idaresince irat kaydedilir veya zabt sırasında tespit edilmiş değeri sahibinden veya kefilinden tahsil edilir.

Hüküm kesinleştikten sonra, evvelce satılıp parası emanete alınan veya bilahara satılan nakil vasıtası ve suç aletlerinin satış bedelinin % 10'u kaçağı haber verenlere, % 40'ı ise yakalayıp zaptedenlere ikramiye olarak verilir.

Polis, jandarma, köy muhtarı, ihtiyar heyeti üyelerinin suç aletleri ve nakil vasıtasını yakalamaları ve orman idaresine teslim etmeleri halinde, bunlar hakkında da yukarıdaki fıkra hükmü uygulanır.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Kaçakçılığın muhbiri yoksa buna ait hisse de bilfiil yakalayanlara verilir.

Nakil vasıtası ve suç aletleri satış bedelinin % 50'si orman emvalinin satış bedelinin ise tamamı Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

MADDE 34. — 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 91. — 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yapacak emval veren ağaçları kesenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve yapacak emvalin beher metre küpü için yedibinbeşyüz liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılır. Ancak yirmi santimetre kutrundan aşağı olanlar için bu cezalar bir misli artırılarak hükmolunur. Ağaç kesme motorlu araç ve gereçler kullanılarak yapılmış ise asıl cezalar bir katı artırılarak hükmolunur.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yakacak emval veren ağaçları keserek odun veya kömür yapanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve odunun beher kentali için binbeşyüz liradan, kömürün beher kentali için de beşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu suretle verilecek ceza üçbin liradan aşağı olamaz.

14 üncü maddenin (A) bendinde yazılı yetiştirilmiş veya yetiştirilmiş fidanları kesmek, sökmek, ekim sahalarını bozmak, ağaçları boğmak, bunlardan yalamuk, pedevra, hartama çıkarmak fiilleri için verilecek cezalar beş misli artırılarak hükmolunur. Bu maddenin uygulanmasında fidandan maksat sekiz santimetre ve daha az orta kuturlu ağaç ve ağaçcıkların fidelik, çırpılık, çubukluk safhalarındaki halidir.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler bir aydan üç aya kadar hapis ve yedibinbeşyüz liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

14 üncü maddenin (C) bendinde yazılı fiilleri işleyenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise yapılan zarar miktarına göre bir aydan bir seneye kadar hapis ve onbin lira ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.

14 üncü maddedeki suçları hayvan beslemek için işleyenler hakkında yukarıdaki cezalar bir misli artırılır.

MADDE 35. — 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 92. — Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlarda izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır.

Suçlular hakkında yüzellibin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

Başkaca zarar husule gelmiş ise ayrıca tazmin ettirilir. İzin alarak bu nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise bu cezanın yarısına hükmolunur. Bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar orman idaresince işletilmekten men edilir.

MADDE 36. — 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 93. — Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri işleyenler veya izne bağlı işleri izinsiz yapanlar, altı aydan bir seneye kadar hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

İşgal ve faydalanma yeniden tarla açmak suretiyle vaki olduğu veya yanmış orman sahalarına ilişkin bulunduğu veya kesinleşmiş orman sınırları içerisinde işlendiği takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

Nakil vasıtası ve suç aletleri satış bedelinin % 50'si, orman emvalinin satış bedelinin ise tamamı Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

MADDE 36. — 6831 sayılı Orman Kanununun 91 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 91. — 14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yapacak emval veren ağaçları kesenler iki aydan bir seneye kadar hapis ve yapacak emvalin beher metre küpü için beşbin liradan yirmibin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır. Ancak yirmi santimetre kutrundan aşağı olanlar için bu cezalar bir misli artırılarak hükmolunur.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen fiillerden yakacak emval veren ağaçları keserek odun veya kömür yapanlar bir aydan altı aya kadar hapis ve odunun beher kentali için bin lira, kömürün beher kentali için de beşbin lira ağır para cezasıyla cezalandırılır. Bu suretle verilecek para cezası üçbin liradan aşağı olamaz.

Yukarıdaki fıkralarda belirtilen ağaç kesme motorlu araç ve gereçler kullanılarak yapılmış ise asıl cezalar bir misli artırılarak hükmolunur.

14 üncü maddenin (A) bendinde yazılı yetişmiş veya yetiştirilmiş fidanları kesmek, sökmek, ekim sahalarını bozmak, ağaçları boğmak, bunlardan yalamuk, pedevla, hartama çıkarmak fiilleri için verilecek cezalar beş misli artırılarak hükmolunur. Bu maddenin uygulanmasında fidandan maksat sekiz santimetreden daha az orta kuturlu ağaç ve ağaçcıkların fidelik, çırpılık, çubukluk safhalarındaki halidir.

14 üncü maddenin (A) ve (B) bentleriyle yasak edilen ve yukarıdaki fıkralarda yazılı bulunmayan fiilleri işleyenler bir aydan üç aya kadar hapis ve beşbin liradan otuzbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.

14 üncü maddenin (C) bendinde yazılı fiilleri işleyenler üçbin liradan otuzbin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Bu Kanunun 14 üncü maddesinin (A) ve (B) bentlerine muhalif hareket edenler orman sahipleri ise yapılan zarar miktarına göre bir aydan bir seneye kadar hapis ve onbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Ancak kendi arazisi üzerinde tohum ekmek veya fidan dikmek suretiyle yetiştirilecek ormanların sahipleri yukarıdaki fıkra hükmüne tabi değildir.

14 üncü maddedeki suçları hayvan beslemek için işleyenler hakkında yukarıdaki cezalar bir misli artırılır.

14 üncü maddedeki suçları, suçun işlendiği orman içi köy nüfusuna kayıtlı ve fiilen bu köyde oturanlar dışındakilerin işlemesi halinde yukarıdaki cezalar iki misli artırılır.

MADDE 37. — 6831 sayılı Orman Kanununun 92 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 92. — Bu Kanunun 16 ncı maddesi gereğince ormanlarda izin almadan açılan maden ocakları idarece kapatılır.

Suçlular hakkında yüzellibin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası hükmolunur.

Başkaca zarar husule gelmiş ise ayrıca tazmin ettirilir. İzin alarak bu nevi ocakları açanlar idarece kendilerine veya temsilcilerine tebliğ edilecek tedbirlere riayet etmezler ise bu cezanın yarısına hükmolunur. Bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocaklar orman idaresince işletilmekten men edilir.

MADDE 38. — 6831 sayılı Orman Kanununun 93 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 93. — Bu Kanunun 17 nci maddesinde yasak edilen fiilleri işleyenler veya izne bağlı işleri izinsiz yapanlar, altı aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılırlar.

İşgal ve faydalanma yeniden tarla açmak suretiyle vaki olduğu veya yanmış orman sahalarına ilişkin bulunduğu veya kesinleşmiş orman kadastro sınırları içerisinde işlendiği takdirde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Birinci ve ikinci fıkralarda değinilen işgal ve faydalanılan alanın ve yeniden açılan tarlanın yüzölçümünün beş dekardan fazla olması halinde, bu fıkroda yazılı ceza yarı oranında artırılır.

Her türlü mahsul ve tesislerin müsadereesine hükmolunur. Müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irat kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde, ormancılık veya diğer kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince, yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu husustaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

MADDE 37. — 6831 sayılı Orman Kanununun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 94. — Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve yapılması izne bağlı olan fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız, taş, kum, toprak ve buna benzer ocakları izinsiz kuranlar otuzbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Bunların işletilmesi de men edilir.

MADDE 38. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 95. — Fıkra 1 ve 2 : Bu Kanunun 19 uncu maddesine göre ormanlara izinsiz hayvan sokanlar bir aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis ve ayrıca beher kıl keçi ve deve için ikiyüz liradan, diğer büyükbaş hayvanların beheri için yüz liradan, küçükbaş hayvanların beheri için elli liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu suretle verilecek para cezası binbeşyüz liradan aşağı olamaz.

MADDE 39. — 6831 sayılı Orman Kanununun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 96. — Bu Kanunun 20 nci ve 21 inci maddesinde yazılı hükümlere aykırı hareket edenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 40. — 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 97. — Fıkra 1 - Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekten kesenler, kesilen ağaçların miktarı göz önünde bulundurularak, beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 41. — 6831 sayılı Orman Kanununun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 98. — 31 inci, 32 nci ve 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zafî ihtiyaçları ile köy müsterek ihtiyaçları için verilen orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkaranlar, bunları verilmiş gayesine uygun kullanmayanlar, orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak enkaz halinde elden çıkaranlar veya 35 inci maddede belirtilen emvali aldığından itibaren bir yıl içerisinde yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emvali her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler, iki aydan aşağı olmamak üzere hapis ve onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkroda yazılı eylemleri işleyenlerin her birinden ayrı ayrı, suç konusu emvalin rayiç değerinin iki misli tazminat olarak alınır.

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

Birinci ve ikinci fıkralarda değinilen işgal ve faydalanılan alanın ve yeniden açılan tarlanın yüzölçümünün beş dekardan fazla olması halinde, bu fıkralarda yazılı cezalar yarı oranında artırılır.

Her türlü mahsul ve tesislerin müsaderehine hükmolunur. Müsadere olunan mahsuller satılarak bedeli Orman Genel Müdürlüğünce irad kaydolunur. Müsadere olunan tesisler ise Orman Genel Müdürlüğünce ihtiyaç görüldüğü takdirde ormancılık veya diğer kamu hizmetlerinde kullanılabilir. Aksi takdirde ilgili orman idaresince, yıkılmak suretiyle karar infaz olunur. İdarenin bu husustaki talebi halinde genel zabıta kuvvetleri idareye yardım etmekle mükelleftir.

17 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki yerleri amaç dışı kullananlar ve amaç dışı kullanılmasına izin verenler bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

MADDE 39. — 6831 sayılı Orman Kanununun 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 94. — Bu Kanunun 18 inci maddesinde belirtilen ve yapılması izne bağlı olan fabrika, hızar ve şeritlerle, kireç, kömür, terebentin, katran, sakız, taş, kum, toprak ve buna benzer ocaklar ile balık üretme tesislerini izinsiz kuranlar, otuzbin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılırlar. Bunların işletilmesi de men edilir. Bu tesisler Devlet ormanları içinde kurulmuş ise müsadere olunur.

MADDE 40. — 6831 sayılı Orman Kanununun 95 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 3 üncü fıkra eklenmiştir.

«Bu Kanunun 19 uncu maddesi hükümlerine aykırı olarak ormanlara izinsiz hayvan sokanlar bir aydan aşağı olmamak üzere hafif hapis ve ayrıca beher kıl keçi ve deve için ikiyüz lira, diğer büyükbaş hayvanların beheri için yüz lira, küçükbaş hayvanların beheri için elli lira olmak üzere hafif para cezası ile cezalandırılırlar.»

«Bu suretle verilecek para cezası binbeşyüz liradan aşağı olamaz.»

«Ormanlara izinsiz hayvan sokma suçunu, suçun işlendiği orman içi köy nüfusuna kayıtlı ve fiilen bu köyde oturanlar dışındakilerin işlemesi halinde, yukarıdaki cezalar iki misli artırılır.»

MADDE 41. — 6831 sayılı Orman Kanununun 96 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 96. — Bu Kanunun 20 nci ve 21 inci maddelerinde yazılı hükümlere aykırı hareket edenler, üçbin liradan onbeş bin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılırlar.

MADDE 42. — 6831 sayılı Orman Kanununun 97 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı orman idaresince tespit edilen şekilde dip kütükte bırakmayanlarla damgalı ağaçları tespit edilen hadde nazaran daha yüksekten kesenler, kesilen her ağaç için bin liradan onbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.»

MADDE 43. — 6831 sayılı Orman Kanununun 98 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 98. — 31 inci, 32 nci ve 33 üncü madde hükümlerine göre, köylülere zati ihtiyaçları ile köy müşterek ihtiyaçları için verilen orman emvalini; yerinde kullanmayıp her ne surette olursa olsun elden çıkararak, bunları verilmiş gayesine uygun kullanmayanlar, yapacak emvalin vasfının bozulması nedeniyle izin almadan yakanlar orman idaresinden izin almadan imal edilmek gayesiyle de olsa başka yere götürenler, kullandıktan sonra sökerek veya yıkarak enkaz halinde bulunduğu köy hudutları dışına çıkaranlar veya yapacak emvali aldıktan itibaren bir yıl içerisinde 35 inci maddede belirtilen yapı sistemine uygun inşaat yapmayarak bu emvali elden çıkaranlar ile bu maddede belirtilen her türlü emvali her ne surette olursa olsun alan veya kabul edenler, iki aydan bir seneye kadar hapis ve onbeşbin liradan elli bin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılırlar.

Yukarıdaki fıkra yazılı eylemleri işleyenlerin her birinden ayrı ayrı, suç konusu emvalin rayiç değerinin iki misli tazminat olarak alınır.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 42. — 6831 sayılı Orman Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 99. — 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenler beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 43. — 6831 sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 100. — 41 inci maddeye aykırı olarak her çeşit orman mallarını nakliyesiz veya damgasız nakle-denler, 108 inci madde gereğince cezalandırılır.

Nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür vesair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonur. Kaçak olmadığı ve nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse, alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi ve-rilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlar veya ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tâbi or-man emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürülenler, beşbin liradan aşağı olmamak üze-re hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 44. — 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şe- kilde değiştirilmiştir.

Madde 101. — Fıkra 1 ve 2 - «Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususi orman sahipleri, yirmibeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise, otuz- bin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezasıyla cezalandırılır.

MADDE 45. — 6831 sayılı Orman Kanununun 102 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde deği- ştirilmiştir.

Madde 102. — Fıkra 1 - «51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenejman planlarında ormanın imarı, genişletilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbir- leri almayan orman sahipleri onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 46. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine muhalif hareket edenler 3 bin liradan aşağı olmamak üzere; Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile düşük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak ya da satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya gir- mesi suretiyle zarara sebebiyet verenler; beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 47. — 6831 sayılı Orman Kanununun 104 üncü maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde de- ğiştirilmiştir.

Madde 104. — Fıkra 1 - 68 inci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler, bir aydan altı aya kadar ha- pis cezası ile cezalandırılır.

MADDE 48. — 6831 sayılı Orman Kanununun 105 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şe- kilde değiştirilmiştir.

Madde 105. — Fıkra 1 ve 2 - 69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için yetkili memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya ma- hallî mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangınına söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında vali ve kaymakamlar tarafından beşbin lira para cezası verilir.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 44. — 6831 sayılı Orman Kanununun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 99. — 37 nci madde gereğince verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmeyenler üçbin liradan onbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 45. — 6831 sayılı Orman Kanununun 100 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 100. — 41 inci maddeye aykırı olarak her çeşit orman mallarını nakliyesiz veya damgasız nakledenler, 108 inci madde gereğince cezalandırılır.

Nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve diğer orman mahsullerini taşıyanların malları, kaçak olup olmadığının incelenmesi için 84 üncü maddede gösterilen şekilde alıkonulur. Kaçak olmadığı ve nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse, alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir.

Malların kaçak olduğu anlaşılırsa 108 inci madde hükmü tatbik olunur.

Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapanlar veya ormandan kesilen ağaçlardan damgaya tabi orman emvalini damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürönerler, beşbin lirdan onbeşbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 46. — 6831 sayılı Orman Kanununun 101 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren iki yıl içinde 50 nci maddede yazılı işaretlerle ormanların hudutlarını belli etmeyen hususî orman sahipleri, onbin liradan yirmibin liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.»

«Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra bir yıl içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezler ise, otuzbin liradan yüzbin liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır.»

MADDE 47. — 6831 sayılı Orman Kanununun 102 nci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«51 inci madde gereğince tanzim, kabul ve tasdik olunan orman amenajman planlarında ormanın imarı, geliştirilmesi, ağaçlandırma yapılması, hastalık ve haşerelerle mücadele edilmesi gibi yapılmasına lüzum gösterilen işleri plan dairesinde ve verilen müddet içinde yapmayan ve gerekli tedbirleri almayan orman sahipleri onbeşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.»

MADDE 48. — 6831 sayılı Orman Kanununun 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 103. — 67 nci madde hükümlerine aykırı hareket edenler üçbin liradan onbin liraya kadar; Devlet veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirme veya orman boşluğu ile göçük, devrik ve heyelan gibi hallerle meydana gelen açıklıkları doldurmak ya da satış maksadıyla işlenen sahalarda geçici olmak kaydıyla yapılan tohumlama alanlarıyla fideliklere herhangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarara sebebiyet verenler; beşbin liradan yirmibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 49. — 6831 sayılı Orman Kanununun 104 üncü maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

68 inci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler bir aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

MADDE 50. — 6831 sayılı Orman Kanununun 105 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«69 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için yetkili memurlar ve orman teşkilatı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunmasına veya mahallî mutat vasıtalarla ilan edilmesine rağmen orman yangınına söndürmeye gitmekten imtina edenler veya gidip de çalışmayanlar ve verilen işi yapmayanlar hakkında vali ve kaymakamlar tarafından beşbin lira para cezası verilir.»

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

Ancak bu cezaya tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde ilgililer mahallî Sulh Ceza Mahkemesine itirazda bulunabilir. Bu itiraz evrak üzerinde incelenir, bu konuda verilen kararlar kesindir.

MADDE 49. — 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 107. — 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenler, beşbin liradan aşağı olmamak üzere hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 50. — 6831 sayılı Orman Kanununun 108 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 108. — Fıkra 1 ve 2 - Orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alanlar veya bulunduranlar bir aydan bir seneye kadar hapis ve onbeşbin lira ağır para cezası ile cezalandırılır.

Birinci fıkra yazılı fiillerin, ticarethane sahibi olsun olmasın her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kâr maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline dönüştükten sonra satanlar, tarafından işlenmesi halinde, bir seneden beş seneye kadar hapis ve yüzellibin lira ağır para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 51. — 6831 sayılı Orman Kanununun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 109. — Ağaçlarda bulunan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki taksimata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrounda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hale getirenler, yerlerini değiştirenler ile 116 ncı maddeye aykırı hareket edenler, bir aydan bir seneye kadar hafif hapis ve beşbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 52. — 6831 sayılı Orman Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 112. — Bu Kanunla yasaklanan fiillerin işlenmesi yüzünden husule gelen zarar için istek halinde ayrıca gerçek zarar esası üzerinden tazminata da hükmedilir.

Gerçek zarar, rayiç değer dışında kalan hallerde suç işlenmesi yüzünden idarenin uğradığı tüm zararları içerecek ve ormanların korunması ve idaresi için teşkilat masraflarını, halin icaplarına göre mahrum kalan kârı da kapsar biçimde aşağıdaki fıkralarda belirtilen yöntemle hesap edilecek olan değerdir.

Suç konu orman emvali, ağaçtan elde edilmiş ise, suçun işlendiği yere en yakın orman satış istif yerinde, suç konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim, sürütme, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasından sonra tespit olunacak birim fiyat üzerinden gerçek zarar hesap edilir.

Suç konusu fidan ise, yıllık genel ortalama hacim artım ve idare süresi yaşındaki ağaç adedinden istifade etmek veya fidan yaşını esas tutmak suretiyle bulunan birim miktarı, yukarıdaki fıkraya göre tespit edilen tomruk satış fiyatı ile çarpılarak gerçek zarar bulunur.

Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman emvali, gerçek zarar birim fiyatı ise, ikinci fıkra esaslarına göre hesaplanır.

Orman İşletme Müdürlükleri; görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere, bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini, her yılın ikinci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel halinde tespit ve tanzim edip bağlı bulunduğu orman bölge başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip, derhal birer nüshalarını mıntıkasındaki Cumhuriyet savcılıklarıyla ceza ve hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır. Yargı organları, bu cetvelleri göz önünde bulundurarak tazminata hükmederler.

(M. G. K.)

(İhtisaz Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

«Ancak bu cezaya tebliğ tarihinden itibaren onbeş gün içinde ilgililer mahallî sulh ceza mahkemesine itirazda bulunabilir. Bu itiraz evrak üzerinde incelenir, bu konuda verilen kararlar kesindir.»

MADDE 51. — 6831 sayılı Orman Kanununun 107 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 107. — 74 üncü maddede gösterilen tedbirlere riayet etmeyenler, beşbin liradan yirmibin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 52. — 6831 sayılı Orman Kanununun 108 inci maddesinin 1 inci ve 2 nci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

«Orman mallarının bu Kanun hükümlerine aykırı olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde; taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler, kullananlar, satanlar, satın alanlar veya bulunduranlar bir aydan bir seneye kadar hapis ve beşbin liradan ellibin liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.»

«Birinci fıkrada yazılı fiillerin, ticarethane sahibi olsun olmasın her türlü orman ürünü ticareti ile uğraşanlarla, kâr maksadıyla aldıkları orman mallarını işleyerek her ne şekilde olursa olsun alet ve eşya haline dönüştürdükten sonra satanlar tarafından işlenmesi halinde, bir seneden beş seneye kadar hapis ve yüzellibin liradan aşağı olmamak üzere ağır para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 53. — 6831 sayılı Orman Kanununun 109 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 109. — Ağaçlarda bulunan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman hudutlarındaki tak-simata mahsus işaretleri ve levhaları ve orman kadastrounda sınır noktalarını gösteren sabit taş veya beton kazıkları, ormanlardaki otlak, yaylak ve kışlakların sınır işaretlerini kıranlar, kaldıranlar, belirsiz hale getirenler, yerlerini değiştirenler bir aydan bir seneye kadar hafif hapis ve bin liradan onbin liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 54. — 6831 sayılı Orman Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 112. — Bu Kanunla yasaklanan; dikiliden ağaç kesilmesi dışındaki fiillerin işlenmesi nedeniyle meydana gelen zarar için istek halinde ayrıca gerçek zarar üzerinden tazminata hükmolunur.

Gerçek zarar;

A) Suç konusu orman emvali ağaçtan elde edilmiş ise; suçun işlendiği yere en yakın orman idaresi satış yerinde suç konusu orman emvalinin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda, aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasından, bu tür emvale ait o dönemde yapılmış kesim, taşıma ve istif giderlerinin çıkarılmasıyla elde olunacak birim fiyat üzerinden hesap edilir.

B) Suç konusu fidan ise; suçun işlendiği yıl, aynı fidanların her birisinin dikimi ve arazi hazırlanması için hesaplanacak gerçek masraflar ile o yıla kadar kesilen fidanlar için yapılmış bakım giderleri toplamı bir misli fazlasıyla tazmin ettirilir.

C) Ormanlardan temin olunan ve değeri para ile ölçülebilecek diğer her türlü orman emvalinin gerçek zarar birim fiyatı ise (A) bendi hükmüne kıyasen hesaplanır.

Orman İşletme Müdürlükleri, görev alanları içerisinde bulunan her ilçe merkezi için ayrı olmak üzere, bu madde hükümlerine göre ormanlardan elde edilebilecek her türlü emval için tazminata esas olacak birim değerlerini, her yılın ikinci ayının yirminci gününe kadar bir cetvel halinde tespit ve tanzim edip bağlı bulunduğu orman bölge başmüdürlüğüne tasdik ettirerek bu cetvelleri ilgili bulundukları ilçelerde Belediyeler vasıtasıyla ilan ettirip, derhal birer nüshalarını mıntikasındaki Cumhuriyet Savcılıklarıyla ceza ve hukuk mahkemelerine ve bu davaların takip olunacağı kendi birimlerine gönderir. Bu cetveller ertesi yılın ikinci ayının son günü akşamına kadar geçerli sayılır. Yargı organları, bu cetvellere göre tazminata hükmederler.

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 53. — 6831 sayılı Orman Kanununun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 113. — Bu Kanunla yasaklanan fiilin ağaç kesilmesine taalluku halinde ağaç müsadere edilmiş olsa dahi talep halinde hükmolunacak tazminat mahallî rayiçe göre hesaplanır.

Mahallî rayiç; 112 nci maddenin üçüncü fıkrasındaki esaslara göre, kesim, sürütme, taşıma ve istif giderleri düşülmeden bulunacak ortalama birim değerine, bu malın en yakın ilçe veya il merkezindeki satış yerine kadar nakilleri için yapılması gerekli masraf ile, bu yerlerdeki satıcı kârının eklenmesi suretiyle elde edilecek bedeldir.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde için de aynen uygulanır.

MADDE 54. — 6831 sayılı Orman Kanununun 114 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 114. — Her türlü orman suçları ile tahrip olunan veya yakılan sahalara için, bu Kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca, ağaç cinsine göre cari yıl içindeki mahallî birim saha ağaçlandırma gideri esas tutularak ağaçlandırma masrafına da hükmolunur.

MADDE 55. — 6831 sayılı Orman Kanununun 115 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 115. — Devlet ormanları üzerinde herhangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Maliye ve Tarım ve Orman bakanlıklarının iznine bağlıdır.

MADDE 56. — 6831 sayılı Orman Kanununun 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — Bu Kanunun 1 inci maddesinde orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan, sahipleri aşağıda yazılı şekillerde faydalanırlar :

A) (Ç ve E) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendindeki şehir mezarlıklarından ve (H) bendindeki her nevi meyvalı ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerlerden, (fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç) sahipleri her türlü zatî ihtiyaçları ve pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

B) (F ve G) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendinde belirtilen kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklardan, (H) bendindeki fıstık çamlıkları ve palamut meşeliklerinden sahiplerinin zatî ihtiyaçları ve pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye muamelelerine tabi olup, bu yerlerden pazar satışları için faydalanacak olanlardan idarenin yapacağı masraflar peşin olarak tahsil edilir. Bu muamelelerin şekil ve esasları, Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunur.

Bu hükme aykırı hareket edenler, bu Kanunun 109 uncu maddesine göre cezalandırılmakla beraber emval müsadere olunur.

MADDE 57. — 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki Ek Madde 1 eklenmiştir.

EK MADDE 1. — Orman alanlarından her türlü yararlanma karşılığı alınacak bedel miktarlarının tespit ve tahsili ile madde hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili şekil, şart ve esasları tespit etmek üzere, 6831 sayılı Orman Kanununun 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18/1, 19, 20, 21, 22, 23, 63, 115 inci maddeleri için Tarım ve Orman Bakanlığınca, 18/2, 25, 26, 27, 31, 32, 33, 112, 113, 114, 116 ncı maddeleri için de Orman Genel Müdürlüğünce hazırlanan yönetmelikler yürürlüğe konulur.

Bu yönetmelikler Resmî Gazetede yayımlanır.

MADDE 58. — 6831 sayılı Orman Kanununa 1744 sayılı Kanunla Eklenen ve 1906 sayılı Kanunla değiştirilen Ek 3 üncü maddesinin A fıkrasının c bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ek Madde 3. — A - c) 6831 sayılı Orman Kanunu hükümleri gereğince verilecek izin veya irtifak haklarına dayanılarak, Devlet ve diğer kamu tüzelkişileriyle özel hukuk tüzelkişilerince kâr gayesi bulunmaksızın ve kamu yararına hizmetlerde kullanılmak üzere yapılacak tesisler dışındaki her türlü tesisin, proje toplam bedelinden orman sahasına isabet eden kısmının % 3'ü oranında alınacak hisseden;

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 55. — 6831 sayılı Orman Kanununun 113 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 113. — Bu Kanunla yasaklanan fiilin dikiliden ağaç kesilmesine taalluku halinde ağaç müsadere edilmiş olsa dahi talep halinde hükmolunacak tazminat mahalli rayice göre hesaplanır.

Mahalli rayiç; suçun işlendiği yere en yakın orman satış istif yerinde, suç konusu orman mahsulü emvalin bir evvelki yıla ait bilanço döneminde yapılan açık artırmalı satışlarda aynı cins ve türdeki emval için beliren satışlar ortalamasıdır.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde için de geçerlidir.

MADDE 56. — 6831 sayılı Orman Kanununun 114 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 114. — Her türlü orman suçları ile tahrip olunan veya yakılan sahalar için, bu Kanunda yazılı tazminattan başka ayrıca, ağaç cinsine göre carî yıl içindeki mahallî birim saha ağaçlandırma gideri esas tutularak ağaçlandırma masrafına da hükmolunur.

112 nci maddenin son fıkrası hükmü bu madde için de aynen uygulanır.

MADDE 57. — 6831 sayılı Orman Kanununun 115 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 115. — Devlet ormanları üzerinde kamu yararına yapılacak her türlü yapı ve tesisler için her hangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Maliye ve Tarım ve Orman Bakanlıklarının iznine bağlıdır.

MADDE 58. — 6831 sayılı Orman Kanununun 116 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 116. — Bu Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen orman sayılmayan yerlerdeki ağaç ve ağaçcıklardan, sahipleri aşağıda yazılı şekillerde faydalanırlar:

A) (Ç) ve (E) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendindeki şehir mezarlıklarından ve (H) bendindeki her nevi meyvalı ağaç ve ağaçcıklarla örtülü yerlerden (fıstık çamlıkları ve palamut meşelikleri hariç), sahipleri her türlü zati ihtiyaçları ve pazar satışları için hiç bir kayıt ve şarta tabi olmadan kesim ve taşıma yapabilirler.

B) (F) ve (G) bentlerinde yazılı yerlerden, (D) bendinde belirtilen kasaba ve köylerin hudutları içerisindeki mezarlıklardan, (H) bendindeki fıstık çamlıkları ve palamut meşeliklerinden sahiplerinin zati ihtiyaçları ve pazar satışları için yapacakları kesimler; keşif, damga ve nakliye işlemlerine tabi olup, bu yerlerden pazar satışları için faydalanacak olanlardan idarenin yapacağı masraflar peşin olarak tahsil edilir. Bu işlemlerin usul ve esasları Tarım ve Orman Bakanlığınca tespit olunur.

Bu hükme aykırı hareket edenler, bu Kanunun 109 uncu maddesine göre cezalandırılmakla beraber emval müsadere olunur.

MADDE 59. — 6831 sayılı Orman Kanununa 1744 sayılı Kanunla Eklenen ve 1906 sayılı Kanunla değiştirilen ek 3 üncü maddenin (A) fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

c) «6831 sayılı Orman Kanunu hükümleri gereğince verilecek izin veya irtifak haklarına dayanılarak, Devlet ve diğer kamu tüzelkişileriyle özel hukuk ve tüzelkişilerce kâr gayesi bulunmaksızın ve kamu yararına hizmetlerde kullanılmak üzere yapılacak tesisler dışındaki her türlü tesisin, proje toplam bedelinden orman sahasına isabet eden kısmının % 3'ü oranında alınacak hissedeni;»

(Danışma Meclisinin Kabul Ettiği Metin)

MADDE 59. — 6831 sayılı Orman Kanununun 38 inci, Ek Madde 1 ve Muvakkat 1 inci ve Geçici 6 ncı madde hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 60. — Bu Kanunun 52 nci ve 53 üncü maddeleri ile değiştirilen 112 nci ve 113 üncü madde hükümleri yayımı tarihinden altı ay sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 61. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(M. G. K.)

(İhtisas Komisyonunun Teklif Ettiği Metin)

MADDE 60. — 6831 sayılı Orman Kanununa aşağıdaki Ek Madde 5 eklenmiştir.

Yönetmelik

EK MADDE 5. — Bu Kanunun 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 31, 32, 33, 35, 40, 57, 63, 84, 112, 113, 114, 115, 116 ncı maddelerinin uygulanmasıyla ilgili şekil, şart ve esaslar ile orman alanlarından her türlü yararlanma karşılığı alınacak bedel miktarlarının tespiti ve tahsiline ilişkin hususlar için Tarım ve Orman Bakanlığınca hazırlanacak yönetmelikler, Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe konulur.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 61. — 6831 sayılı Orman Kanununun; 38 inci, Ek Madde 1, Muvakkat Madde 1, Geçici 6 ncı madde hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Yürürlükten kaldırılan 38 inci madde hükümlerinden bu Kanunun yayımı tarihine kadar yararlanmış bulunanların hakları saklıdır. Ancak, köy tüzelkişiliği tarafından bu ormanların korunmasına devam olunmadığı veya amenajman planları esaslarına ve izin şartlarına riayet edilmediği anlaşıldığı takdirde Tarım ve Orman Bakanlığınca tahsisten vazgeçilebilir.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmasına başlanmış, ancak tamamlanamamış orman kadastro ve orman sınırları dışına çıkarma işlemleri, bu Kanunla değiştirilen ilgili madde hükümlerine göre orman kadastro komisyonlarınca tamamlanır.

GEÇİCİ MADDE 3. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce kurulmuş orman ürünü işleyen fabrikalar, hızar ve şeritler ile açılmış ocakların, 6831 sayılı Orman Kanununun bu Kanunla değiştirilen 18 inci maddede belirlenen yeni mesafelere uygunlukları aranmaz. Ancak, bu fabrikalar, hızar ve şeritler ile ocakların sahipleri, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde açık adresi, yeri ve faaliyetlerini yazılı olarak, bölgelerindeki en yakın orman idaresine bildirmekle zorunludur.

GEÇİCİ MADDE 4. — Bu Kanunun 60 ncı maddesiyle eklenen Ek Madde 5 gereğince hazırlanacak yönetmelikler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde yayımlanır.

Yürürlük

MADDE 62. — Bu Kanunun 54, 55, 56 ncı madde hükümleri 1 MART 1984 tarihinde, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 63. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

